தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை.

திங்கட்கிழமை, 1973 ஏப்ரல் 2.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள **சட்டப் பேரவை** மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர், திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

(1) வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Research Centre in Printing Technology

* 596 *Q.*—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether any Research Centre in Printing is to be located in this State by the Central Government; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை உருவாக்கு முகத்தான், மைய அரசினரால் அமைக்கப்பட்ட அச்சுத் தொழில் நுட்ப இயல் குழு, தனது அச்சுத் தொழில் நுட்ப இயல் ஆராய்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி மையம் ஒன்றை சென்னையில் நிறுவலாம் எனப் பரிந்துரைத்துள்ளது. இச் செயற்குறிப்பின் மீதான தனது ஒப்புதலை மைய அரசு வழங்குவதைச் சார்ந்து தொடர் நடவடிக்கை அமையும்.

THIRU N. DENNIS : Sir, may I know the amount invested for this centre?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றிய விவரக் குறிப்புகள் எல்லாம் இல்லை. அப்படி ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையம் சென்னையிலே அமையலாம் என்று அந்தக் குழுவினர் சென்ற ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 19-ஆம் தேதி இங்கே வந்து கூறினார்கள். அந்தக் குழுவினர் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அதன்மீது மத்திய அரசு ஒப்புதல் தரவேண்டும் அதற்குப் பிறகுதான் அதுபற்றிய முழு விவரங்களும் நமக்குக் கிடைக்கும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அந்தக் குழுவினரின் பரிந்துரைகளில் முக்கியமானவை என்னென்ன இருக்கின்றன? எப்போது வேலை துவங்கும் என்று மத்திய அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கிறதா? அப்படியென்றால், அதன் விவரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் தருவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: Establishment of Research and Development Centre in Printing Technology என்று அப்படி சென்னையிலே ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலே நிறுவலாம் என்று குழு பரிந்துரைக்கின்றது. அதை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அதை ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு, அதுபற்றிய செலவீடுகள், மதிப்பீட்டுச் செலவு, தொடரும் செலவு, தொடராச் செலவுபற்றி கணக்கிடப் படவேண்டும்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன்: தலைவர் அவர்களே, இப்படி அமைய இருக்கிற அச்சுத் தொழில் நுட்ப ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு எப்படிப்பட்ட மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட இருக்கிறார்கள்? அந்தத் தொழிலிலேயே ஈடுபட்டவர்கள் இதிலே சேர்க்கப்பட இருக்கிறார்களா? அல்லது புதிதாக மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க இருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஒரு தொழில் நுட்ப ஆராய்ச்சி நிலையம் அமைய வேண்டுமென்ற விருப்பம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பரிந்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளிக்குமானால், வல்லுநர் கூடி ஆராய்ந்து இந்த வழிவகைகளை எல்லாம் முடிவு செய்வார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, அமைய இருக்கிற இந்த ஆராய்ச்சி நிலையமானது சென்னையில் அமைக்கப்படுமா? அல்லது இந்த அச்சுத் தொழிலில் மிகச் சிறந்து விளங்குகின்ற சிவகாசியில் அமைக்கப்படுமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தமிழகத்தில் சென்னையில் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதல் குறிப்பு வந்ததற்குப் பிறகு, எங்கே நிறுவப்பெறுவது எல்லா வகையிலும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நிபுணர்கள் கூறுகிறார்களோ, அதனையொட்டி, நாம் திட்டங்கள் தீட்டலாம்.

1973 ஏப்ரல் 2]

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, may I know from the Hon. Minister for Education whether such a Research Centre in Printing Technology has been established in other States? If so, have our Government made any study about it?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றிய விவரக் குறிப்புகள் இல்லை. அநேகமாக தென்னக மாநிலங்களுக்கெல்லாம் சேர்த்து இங்கே, சென்னையிலே வைக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான் அந்தக் குழுவிடைய விருப்பம்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அச்சுத் தொழில் நுட்ப ஆராய்ச்சி நிலையம் எந்த அடிப்படையிலே, யார் யாரைக் கொண்டு, அச்சுத் தொழிலிலே வெளிநாட்டு தொழில் நுட்பம் தெரிந்தவர்களைக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிறதா? அல்லது நம்முடைய நாட்டிலே தொழில் நுட்பம் தெரிந்தவர்களைக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : Board of Technical Studies என்று இருக்கிறது. அந்தக் குழுவினர் அவ்வாறு பரிந்துரைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையம், அச்சுத் தொழிலைப்பற்றித் தொழில் நுட்ப வகையில், ஆராய்ச்சி நிலையம் நிறுவவேண்டுமென்றிருக்கிறது. அது சென்னையிலே நிறுவப்படலாம் என்று யோசனை சொல்லி யிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு ஏற்று உதவி செய்ய முன்வரும் போது, எந்த இடத்திலே நிறுவுவது, யார் யாரைப் பணியாற்ற வைக்கலாம் என்பதைப்பற்றி, பிறகுதான் முடிவு செய்யலாம்.

திரு. கே. எ. வகாப் : ஏற்பட இருக்கும் இந்தத் தொழில் நுட்ப ஆராய்ச்சி நிலையம் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய முழுப் பொறுப்புடன் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிறதா? அதில் மாநில அரசாங்கமும் பங்கேற்கிறதா? அப்படியென்றால், அதனுடைய பங்கு எந்த அளவுக்கு இருக்கும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைபற்றிய விவரங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது கிடைக்கப்பெறவில்லை. மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு, அவர்கள் என்ன நிபந்தனை விதிக்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் அதுபற்றி நாம் முடிவு செய்ய முடியும்.

Marine Sciences Centre

* 597 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether there are proposals under the consideration of the Government to open a Marine Sciences Centre at Tamil Nadu; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) மாநிலத் திட்டக் குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் "கடல் பொறியியல் மற்றும் நாவாய் அறிவியல் பயிற்சி தொடங்குவதற்கான திட்டம்" ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினை நாடும் முன் வரைவுத் தாளில் சேர்க்க மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது, ஐந்து ஆண்டுகளுக்குமாக இத்திட்டத்திற்கான மொத்த தொடராச் செலவினம் ரூ. 18 லட்சம், தொடர் செலவினம் ரூ. 25 லட்சம். மைய அரசினர் அனுமதி வழங்குவதைப் பொறுத்து இப்பயிற்சி துவக்கப் பெறும்.

THIRU N. DENNIS : Sir, may I know the time when it is likely to be opened?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இது ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் துவக்கப்பட வேண்டுமென்பது கோரிக்கை. மத்திய அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் துவக்கப்பட வேண்டுமென்ற இந்தக் கோரிக்கையை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளுமானல், ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் துவங்கப்படும்போதே, இதையும் துவங்குவதற்கு வசதிகள் ஏற்படும்.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, கடல் சார்ந்த அறிவியல் நிலையம் ஏற்படுத்துவதை, புகழ்பெற்ற பூம்புகாரில் பண்டைக் காலத்தில் துறைமுகங்கள் இருந்திருக்கின்றன. அங்கு அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் செயற்குறிப்பு வைத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : Centre of Ocean Engineering and Marine Sciences என்ற அந்தக் கல்வி சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு என்ன என்ன சூழ்நிலைகள்

1973 ஏப்ரல் 2]

என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பண்டைய வரலாற்றுச் சிறப்புகள் கொண்ட பெருமைபெற்ற துறைமுகம் என்பதால், அங்கு கொண்டுபோய் வைத்துவிட முடியாது. ஏனென்றால், இது மேல் பட்டப்படிப்புக்காகவும், அறிவுக்காகவும் பயன்படுகின்ற ஒன்று. எந்த இடத்திலே இடம் பெற்றால், அதனுடைய நோக்கங்கள் நிறைவேறும் என்பதைப்பற்றி வல்லுநர்கள் கருத்தைக் கண்டறிந்து, அதன்பிறகு இதுபற்றி அரசு முடிவு செய்யும்.

திரு. கோ. இளங்கோவன்: மரைன் எம்.எஸ்ஸி. படித்தவர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த அறிவியல் நிலையம் துவக்கப்பட்டால், அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, முதலில் பிள்ளை பிறக்கவேண்டும். பிறகுதான் மற்றவைகளைக் கவனிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஏனென்றால், மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்தில் செயற்குறிப்பு இருக்கிறது. அதை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, எப்படிப்பட்டவர்களை எடுத்துக்கொள்வது, எப்படிப்பட்டவர்களைக்கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்வது, எப்படிப்பட்டவர்களை மாணவர்களாகச் சேர்ப்பது, என்பதுபற்றியெல்லாம் முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கும்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட இந்த மரைன் சையன்ஸ் சென்டர் துவங்கும்போது, இப்பொழுது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே இருக்கிற ஒரு பிரிவான 'மரைன் பாத்தலாஜி' வகுப்பை இத்தோடு இணைப்பதற்கான திட்டம் இருக்கிறதா? இந்த 'மரைன் சையன்ஸ் சென்டர்' உருவாகும்போது, இதை ஏற்பட இருக்கும் டெக்னிக்கல் யூனிவர்சிட்டியின்கீழ் இணைத்து, இயங்குவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே இருக்கிற துறை இத்தோடு இணைக்கப்பட மாட்டாது. தொழில் நுட்பத் துறையோடு தான் இது இணைக்கப்பட இருக்கிறது. மேல்பட்ட படிப்பு என்ற வகையிலே மட்டும் அல்லாமல் Ocean Engineering and Marine Sciences என்ற தனிப் பிரிவின்கீழ் இது அமையும்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தலைவர் அவர்களே, கடல் விஞ்ஞானத்தைப்பற்றி மேலைநாடுகளில் எல்லாம் நல்ல ஆராய்ச்சிகள் செய்து வெற்றிகண்டு அவர்கள் பணத்தைக் குவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதன் அவசியத்தை உணர்ந்து மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தி அனுமதி தந்து, நிதி ஒதுக்கீட்டை விரைவிலே தரவேண்டுமென்று மத்திய அரசை நம்முடைய அரசு கேட்டுக்கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்த வகையிலே தான் அதற்கான செயற்குறிப்புகள் மற்றவை எல்லாம் தயாரிக்கப் பட்டு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கின்றன. மத்திய அரசின் அறிக்கையை விரைவிலே எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, நீண்ட நெடிய கடற்கரை நம்முடைய நாட்டிலேயே தமிழகத்திலேதான் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கடற்கரை வட மாநிலங்களிலே இருந்திருந்தால், இந்நேரம் அவர்கள் இந்த மெரைன் சயின்ஸ் கொண்டுவந்து துவங்கியிருப்பார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே இருப்பதால், மத்திய அரசு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்று எல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்காமல் உடனடியாகத் துவங்குவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடம் நம்முடைய அரசு வற்புறுத்துமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே 640 மைல் நீளமுள்ள கடற்கரை இருக்கிறது. அதையெண்ணித்தான் கடல் பொறியியல் மற்றும் நாவாய் அறிவியல் பயிற்சி நிலையம் தொடங்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது மத்திய அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும், திட்டக் குழுவும் அனுமதியளித்தால், அதைத் துவங்குவதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கலாம்.

தொழில் வரி

*598 வினா—**திரு. கி. செயராமன் :** மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக் களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நகரமன்றங்கள் தொழில் வரி விதிப்பினின்று மாதம் ரூ. 300 வரைக்கும் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா ?

1973 ஏப்ரல் 2]

(இ) இது குறித்து நகரமன்றங்களிடமிருந்து அரசுக்குத் தீர்மானங்கள் எவையேனும் வந்துள்ளனவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) ஆம். நகர மன்றங்களிடமிருந்து அரசுக்குத் தீர்மானங்கள் வந்துள்ளன.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், இப்பொழுது தொழில் வரி என்று சொல்வது சுயமாகத் தொழில் செய்கிறவர்களுக்கு வரிவிதிப்பது தான், ஆனால் இப்பொழுது தொழிலாளர்களுக்கு வரிகள் விதிக்கப் படுகின்றனவே, அது தொழில் சுயமாகச் செய்கின்றவர்களுக்கு விதிப்பது என்பதற்கு முரணாக இருக்கிறதே, அதை ரத்து செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தொழில் செய்து வருமானம் பெறுகின்ற அத்தனைப் பேர்களுக்கும் தொழில் வரி விதிக்கப்படுகிறது. அந்த வரி குறைந்த அளவுக்கு இருக்கவேண்டு மென்ற முறையிலேதான் அதைக்குறைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே அடிமட்டத்திலே உள்ளவர்களுக்குத் தொழில்வரி வசூலிப்பது தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆறு மாதங்களுக்கு 1,800 ரூபாய்க்குக்கீழே வருமானம் வரக்கூடியவர் களுக்குத் தொழில் வரியை நீக்கிவிடவேண்டுமென்று சொல் கிறார்கள். இப்பொழுது ரூபாய் 1,200, அதாவது மாதம் 200-க்குக் கீழே வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத் தொழில் வரியில்லை என்று சென்னை மாநகராட்சியிலே முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிற நகராட்சி மன்றங்களும் மாதம் ரூபாய் 300-க்குக்கீழே வருமானம் பெறக்கூடியவர்களுக்குத் தொழில் வரி விதிக்கக்கூடாது என்ற கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு விலக்குகள் அளிக்கப்படவேண்டுமானால், தமிழ்நாடு 1920-ஆம் ஆண்டு நகராட்சிச் சட்டம், சென்னை மாநகராட்சிச் சட்டம், மதுரை மாநகராட்சிச் சட்டம் ஆகியவை இந்த வகையிலே திருத்தப்பட வேண்டியிருக்கும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : வருமானத்தை அடிப்படையாக வைத்து வரி என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். நான் கூறுவது எல்லாம் தொழிலாளர்கள் இன்னொருவரிடத்திலே வேலை செய்யும்பொழுது . . .

[1973 ஏப்ரல் 2

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த வரிக்கு நீங்கள் வேறு அர்த்தம் நினைத்துக்கொண்டு கேட்கிறீர்கள். அது டாக்ஸ் ஆன் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பற்றியது அல்ல, இட் ஈஸ் எ டாக்ஸ் ஆன் புரஃபஷன் ஆப் எ பெர்சன். அந்த அடிப்படையிலே கேள்வியைக் கேளுங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : 1,200 ரூபாய்க்குக்கிழே வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு அந்த வரி இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 1,200 ரூபாய் என்பது இந்தக் காலத்திலே குறைவான தொகைதான் சாதாரணமாகத் தொழிலாளர்கள் அதிகச் சம்பளம் பெறவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது, எனவே குறைந்த பட்சம் தொழிலாளர்களுக்காவது அந்த வரியை ரத்து செய்ய அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில் மாதம் ரூபாய் 200 வருமானத்திற்குக்கிழே உள்ளவர்களுக்குத் தொழில் வரி இல்லை என்று தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ரூபாய் 600 முதல் 1,200 வருமானம் வருகிறவர்களுக்கு ரூபாய் 3 வரி விதிக்கப்படுகிறது. 1,200-லிருந்து 1,800 ரூபாய் வரையில் வருமானம் வருகிறவர்களிடத்திலே 6 ரூபாய் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழில் புரிவோர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் தொழில் வரி என்ற முறையிலேதான் இந்த வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. 1,800 ரூபாய்க்குக்கிழே வருமானம் வருகிறவர்களுக்கு வரியை எடுத்துவிடவேண்டுமென்பது அவர் களுடைய கோரிக்கை. அதுதான் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்துவருகிறது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஏப்ரல் முதல் செப்டம்பர் வரையுள்ள அரையாண்டிலிருந்து அந்த வரி விலக்கை அளிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதற்காகச் சட்டம் திருத்தியாகவேண்டும். சட்டத்தினைத் திருத்தியதற்குப் பிறகுதான் அமலுக்கு வரும்.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, சிறு தொழில் செய்யக் கூடியவர்கள் தங்கள் கணக்குகளைக் காட்டி வரி கொடுக்கவேண்டி யிருக்கிறது. உத்தியோகத்திலே இருக்கிறவர்களுக்கும் அப்படித் தானே செய்யவேண்டும். ஒரு வரம்பு வைத்திருப்பது நல்லதுதான்.

1973 ஏப்ரல் 2]

நகராட்சிகள் எல்லாம் சைக்கிளுக்கு வரி இல்லை என்று சொல்லியிருக்கின்றன. ஆனால் அரசாங்கத்தை எழுதிக் கேட்டால் வரி விதிக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. அதைப்பற்றி அமைச்சர் தெளிவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதற்கும் சைக்கிள் வரிக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டதற்காக சொல்கிறேன். சிலபல நகராட்சிகளில் சைக்கிள் வரி இல்லாமல் இருந்தது. எல்லா நகராட்சிகளிலும் சைக்கிள் வரி 1—4-1973 முதல் விதிக்க வேண்டாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மூலக்கேள்விக்கும் நீங்கள் கேட்பதற்கும் தொடர்பு இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பதில் சொல்லியிருக்க வேண்டாம். அவர்கள் பதில் சொல்லிவிட்டார்கள், நீங்கள் அதை வைத்துக்கொண்டு இன்னும் ஒரு சப்ளிமெண்டரி போடவேண்டுமா?

திரு. எஸ். வடிவேல் : 1,200 ரூபாய் வைத்துள்ளதை 3,000 ரூபாயாக மாற்ற அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவர்கள் கேட்பது எல்லாம் 1,800 வரையிலும் மாதம் ஒன்றுக்கு 300 ரூபாய் வரையிலும் வருமானம் பெறுகின்றவர்களுக்குத் தொழில் வரி விதிக்கக்கூடாது என்பதுதான். 1,200 ரூபாயிலிருந்து 1,800 ரூபாய் வரையில் வருமானம் பெறுகின்றவர்களுக்கு இப்பொழுது ஆறு ரூபாய் வரி விதிக்கப்படுகிறது. அதற்கு விலக்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது 100 ரூபாய் விதிவிலக்குத் தருகிறோம், 200 ரூபாய் விதிவிலக்குத் தருவதா அல்லது 300 ரூபாய் விதிவிலக்குத் தருவதா என்பது பரிசீலிக்கப்படவேண்டும். இவையெல்லாம் அந்தந்த நகராட்சிகளின் வருமானத்தைக் கணக்கிட்டுத்தான் செய்யப்படவேண்டியிருக்கிறது. நகராட்சிகள் வருமானத்தை இழந்துவிட்டால் அவற்றினுடைய வளர்ச்சிப் பணிகள் இவற்றிற்குப் பணம் கிடைக்காத நிலையில் கடினமாக இருக்கும். பரிசிலனையில் இருந்து வருகிறது. பரிசீலனை செய்ததற்குப் பிறகுதான் அரசாங்கம் முடிவு செய்யவேண்டும்.

[1973 ஏப்ரல் 2

திரு. நா. வீராசாமி: வசதிகள் பெருகவேண்டுமென்று சொல்கிற ஒரு சமுதாயத்தில் வரிகளைக் குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற கொள்கை அவ்வளவு நல்லதல்ல. நகராட்சிகள் சைக்கிள் வரியை எடுத்துவிட்டன, இப்படியே எல்லா வரிகளையும் எடுத்துவிட்டால், நல்ல திட்டங்கள் ஆங்காங்கே உருவாக முடியாது. ஆகவே இப்படி வருமானம் பெறக்கூடியவர்கள் நிச்சயமாக வரிச் செலுத்தவேண்டுமென்ற கொள்கையை நம்முடைய அரசாங்கம் நகர மன்றங்களுக்குத் தெரிவிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, பல்வேறு வகைகளிலே வருகின்ற வரிகளைக்கொண்டு வருகின்ற வருமானத்திலே நகராட்சிகள் பணியாற்றவேண்டியிருக்கின்றன. இரண்டு ரூபாய், ஒரு ரூபாய் என்ற அளவிலே வரியை வசூலிப்பதற்காக நியமிக்கப்படும் ஆட்களுக்கு ஆகின்ற செலவுகள், வசூலிப்பதற்கு எடுக்கின்ற முறைகளும், வசூலிக்கப் படுகின்ற தொகையையும் கணக்கிலே எடுத்துப் பார்த்தால் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற அளவிற்கு வசூலிக்கமுடியவில்லை. வசூலிப் பதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்ற முறைகள், கடிதப்போக்கு வரத்து, பணியாளர்கள் சென்று வருவது எல்லாம் பார்த்தால் வசூலிப்பதற்கும் செலவுக்கும் போக ஒன்றும் இருக்காது என்ற நிலைமை இருப்பதால், அவர்கள் இப்படிக் கூறுகிறார்கள். கடைசி மட்டத்திலே உள்ளவர்களுக்கு இதை எடுத்துவிடலாம் என்று சில நகராட்சிகள் கோரியிருக்கிறார்கள். அப்படி எடுத்து விடுவதால் ஏற்கனவே உள்ள பணியாளர்கள் குறைக்கப்படுவார்களா, அல்லது இந்தத் துறையிலிருந்து வேறு எந்தத் துறைக்கு மாற்றப் படுவார்கள் என்ற விளக்கங்களையெல்லாம் நாம் கேட்டிருக்கிறோம். விளக்கங்கள் பெற்றதற்குப்பிறகுதான் அதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

திரு. சி. ஆறுமுகம்: அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறபோது ஆறு மாதத்திற்கு ரூ. 1,800 வரை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், துணை சபாநாயகர் அவர்கள் ஆகிய எல்லோருக்கும் இந்த வரிப் போடுகிறார்கள். இவைகளைப்பற்றியாவது அரசு யோசிப்பதற்கு உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: வரிசையாக, படிப்படியாக, ஆறு மாதங்களுக்கு, ரூ. 1,800-ல் இருந்து ரூ, 3,000 வரை 9 ரூபாய், ரூ. 3,000–4,800 வரை ரூ. 18, 4,800–6,000 வரை

1973 ஏப்ரல் 2]

ரூ. 30–50, 6,000–9,000 வரை ரூ. 50, 9,000–12,000 வரை ரூ. 75, ரூ. 12,000–15,000 வரை ரூ. 100, ரூ. 15,000-க்கு மேற்கொண்டு ரூ. 125 என்று மேலே வருமானம் போகபோக அதிகமாக ஏற்றப்படுகிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றவர்களுக்குக் கணக்கிடுகிறவகையில் இந்தக் கட்டத்தில் ஏதற்குக்கீழ் வருமானம் அடங்குகிறதோ, அதன் பிரகாரம் விதிக்கப்படுகிறது. ஒருசாராருக்கு விலக்கு, மற்றொரு சாராருக்கு வரி விதிப்பு என்று இருக்கமுடியாது. உச்சவரம்பு எந்த அளவிற்கு நிர்ணயிக்கலாம் என்பதில், 1,600 என்பதை 1,800 ஆக மாற்றவேண்டுமென்று பல்வேறு நகராட்சி மன்றங்களில் இருந்து கோரிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: ரூ. 300 வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத் தொழில் வரி போடவேண்டுமென்று அரசு கருதுகிறது. ரூ. 300 வருமானம் உள்ளவர்கள் சைக்கிள் வரி, வீட்டு வரி, வாட்டர் டாக்ஸ், தொழில் வரி என்று இப்படி நான்குவிதமான வரிகள் ரூ. 300 வருமானம் உள்ளவர்கள் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இவற்றையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு வரியாகக் குறிப்பிட்டதொரு தொகையை வசூலிப்பதற்கான ஏற்பாட்டினை அரசாங்கம் செய்யுமா? நான்கு தனிசாக வரிவசூல் செய்வதால் பெரும் தொகையை தொழிலாளர்கள் இழக்கவேண்டியிருக்கிறது என்பதால் இது மறுபரிசிலனை செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இப்படி நான்கு விதமான வரிகளை எல்லோரும் ஒருமித்துச் செலுத்துகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. சிலபல வரிகளைச் சிலபல பேர்கள் செலுத்தாமல் இருக்கக்கூடும். ஆகவே தனித்தனியாகக் கணக்கிடவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இந்த வரி விதிப்பில்கூட சென்னை மாநகராட்சிச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1919-ம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட சட்டத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த ஒன்று. நகராட்சிமன்றங்கள் பொறுத்து 1920-ம் ஆண்டு சட்டத்தின் அடிப்படையில் இருக்கிற ஒன்று. அங்கு ரூ. 100-க்கு மேல் வருமானமுள்ளவர்கள் என்று இருக்கிறது. சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்து 200 வரை எடுத்துவிட்டோம். 300 ஆகத் தூக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வேறு பல நகராட்சிமன்றங்களில் இருந்து ரூ. 300-க்குகீழே உள்ளவர்களுக்கு வரி விதிப்புக் கூடாது என்பது கோரிக்கை. அதுதான் அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் போன்றவர்களுக்குக்கூட இந்தத் தொழில் வரி விதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் செய்வது தொழில் அல்ல என்று கணக்கெடுத்து அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பொதுவாக இது தொழில் வரி என்று இருந்தாலும் தொழில் வரி பெறப்படுவது வருமானத்தின்மீது நிர்ணயிக்கப்படுகிற ஒன்ருகத்தான் கொள்ளப் பட்டு வருகிறது. எது தொழில், யார் செய்கிருர்கள் என்ற விவரங்களுக்குப்போனுல் பல தொல்லைகள் வரும். நகரமன்றம், மாநகராட்சிமன்றம் இவற்றினுல் ஏற்படுகிற வசதிகளை எல்லோரும் அனுபவிப்பதால், இந்த வரிவிதிப்பிற்கு அடங்கவேண்டியவர் களாக இருக்கிருர்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், வழக்கறிஞர்கள் போன்றவர்கள் இந்தமாதிரி வரிக்கு ஆளாக்கப் படுகிருர்கள். ஆதலால் இதை உடனடியாக மாற்றியமைக்கவேண்டு மென்று முனிசிபல் அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய தாக்கீதை இந்த அரசாங்கம் நல்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இந்தப் பிரிவுகளை மாற்றியமைப்பதற்கான நிலை இல்லை. இவ்வளவு உச்சவரம்புதான், எந்த அளவிற்கு அதை அமைக்கலாம் என்பதை அரசு யோசித்துக் கொண்டு வருகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வழக்கறிஞர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டதால் உங்கள் கேஸ் வீக்காகப் போய்விட்டது.

வந்தவாசிப் பேரூராட்சிக்கு சாலை மானியம்

*599 வினு—**திரு. கே. எ. வகாப்:** மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுக் களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வந்தவாசி பேரூராட்சிக்கு 1971-72-ம் ஆண்டுக்குத் தார் சாலை போட அரசு மானியம் அளித்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எவ்வளவு ரூபாய்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) ரூ. 11,127.

1973 ஏப்ரல் 2]

திரு. கே. எ. வகாப் : வந்தவாசியில் உள்ள சாலேகளேப் போட நாங்கள் அதிகமானத் தொகை கேட்டிருந்தோம். ஆனல் ஒரு அளவை வைத்து ஒவ்வொரு பேரூராட்சிக்கும் கொடுக்கிருர்கள். சில பேரூராட்சிகள் அதைப் போடுவதில்லே. ஆகவே சாலேகளேப் போடுகிற பேரூராட்சிகளுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கலாம். ஆகவே அந்த வகையில் சிலவற்றிற்கு மேலே கொடுக்கலாம் என்று அரசு உத்தரவிடுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அரசு கொடுக்கிற மானியத்திற்கு ஒரு வரையறை உண்டு. ரூ. 10,000 கொடுக்கலாம் என்பது அந்த வரையறை. மீதமுள்ளதை ஒன்றியம் அல்லது நகராட்சிமன்றம் தன் நிதியிலிருந்து செலவு செய்யவேண்டும். வந்தவாசிக்கு ரூ. 11,127 கொடுத்திருக்கிருேம். ஆக ரூ. 1,127 அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலேவர் ராட்டிபிக்கேஷன் செய்ய கேட்டிருக்கிருர்கள். அது அரசுக்கு வந்திருக்கிறது. வழங்கப்படவேண்டுமென்று விதித்த அளவைவிட இதற்கு அதிகமாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

உப்பனுற்றின் குறுக்கே பாலம்

*** 600 வினு—திரு. டி. வி. சம்பத் :** மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சீர்காழி வட்டம், திருநகரிக்கும், வருசபத்து எடமணல் ரோட்டிற்கும் இடையில் உப்பனுற்றின் குறுக்கே பாலம் கட்டும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் பரிசீலனேயில் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆம்.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : கட்டப்பட இருக்கிறது என்று சொன்னுர்கள். எவ்வளவு காலத்தில் கட்டப்படும் ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கட்டப்பட இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லே. செயற்குறிப்பு ஏதேனும் பரிசீலனேயில் உள்ளதா என்பது கேள்வி. அரசாங்கத்தின் பரிசீலனேயில் இருந்து வருகிறது என்று குறிப்பிட்டேன். திருநகரிக்கும் வருசபத்து எடமணல் ரோட்டிற்கும் இடையில் உப்பனுற்றின் குறுக்கே பாலம் கட்டுவது 51 சாலேப் பணிகளின்

திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு லட்சம் ரூபாய் செலவில் அரசு அங்கீகாரத்திற்கு அனுப்பியுள்ளார்கள். ரெயில்வே செம்மை நிதியில் இருந்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டுள்ளார்கள். சாலைப் பணிகள் நிதியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள அரசின் அங்கீகாரம் பெறவேண்டுமென்று தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து இங்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அது பற்றிய முடிவை அரசு விரைவில் எடுக்கும்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் மீனளத் திட்டங்கள்.

***601 வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன்:** மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள உள்நாட்டுப் பகுதி மீனளத் திட்டங்களின் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: பேரவைமுன் விவர அறிக்கை@ ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: ஏரிகள் நிறைந்த செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் 37 ஏரிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன என்று விவர அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ஒவ்வொரு மீனளத் துறை வளர்ச்சி அதிகாரியை நியமித்து முழுக்க முழுக்க அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அரசினால் ஒரு சிறப்புத் திட்டம் வகுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: சிறப்புத் திட்டமாகத்தான், நான்காண்டு காலத்திற்குள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய இத்திட்டத்தின் முடிவான மொத்தச் செலவு ரூ. 2,00,800 தொடர்செலவும், ரூ. 28,40,000 தொடராச் செலவுமாகும். 1973-74-ல் தொடர்செலவும் தொடரா இனச் செலவும் சேர்ந்து ரூ. 39,800 ஆகும். ஓடுநீர் மீன்வளர்ப்பு, சுற்றுேட்ட நீரில் மீன்வளர்ப்பு, அன்னிய இன மீன்களை வளர்த்தல்; மலைப் பகுதிகளில் மீனள வளர்ச்சி, சாக்கடை நீரில் மீன் வளர்ப்பு, நெல்வயல்களில் மீன் வளர்ப்பு என்றெல்லாம் இருக்கின்றன. இவை நிச்சயமாகச் செயல்படுத்தப்படும்.

@ 281–287-ம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

1973 ஏப்ரல் 2]

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: கடல் மீனைவிட ஏரி மீன்கள் நல்ல ருசியாக இருக்கிறது. ஆனால் ஏரிகளில் மீனின் உற்பத்தி நாளுக்கு நாள் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. ஆகவே ஹார்மோன் மூலம் மீன் குஞ்சுகளை உற்பத்தி செய்வது அவை ஏரிகளில் பிழைப்பதில்லை. ஆகவே ஹார்மோன் ஊசிமூலம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மீன் குஞ்சுகள் ஏரிகளில் நல்ல முறையில் உற்பத்தியாவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்யப் படுமா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: ஊசிமூலம் உற்பத்தியாகிற குஞ்சுகள் சரியாக வளரவில்லை என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல. ஆனால் ஒன்று. ஐந்து லட்சம் சினைகள் ஏற்பட்டால் 2½ லட்சம் அளவிற்குத்தான் சிறிய குஞ்சுகள் கிடைக்கின்றன. விரல் கன அளவிற்கு வருவது ஒரு லட்சம் வரையில் மீன் கிடைக்கிறது. ஒரு லட்சத்திற்கு மேலான குஞ்சுகளை உற்பத்தி செய்யமுடியுமென்று இயக்குநர் கருது கிறார்கள். தற்போது மீன்குஞ்சுகள் 40 லட்சம்கூட இல்லை என்று இயக்குநர் சொல்கிறார்கள். நம் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள 127 லட்சம் தேவை. ஊசிபோட்டு அதிகப்படியான சினைகளை உற்பத்தி செய்வதால் செய்யமுடியும் என்ற நம்பிக்கை துறைக்கு இருக்கிறது.

திரு. ஆ. பரந்தாமன்: செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் இருக்கிற எங்களுக்குத் தேவைப்படுகிற மீன் 40,000 டன். ஆனால் எங்கள் ஏரிகளின் வாயிலாக கிடைப்பது ஆயிரம் டன்தான். ஆகவே மேற்கொண்டு அதிகப்படியான ஏரிகளை ப்ரொவின்ஷியலைஸ் செய்ய அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: 12 புதிய இடங்களில் மீன் பண்ணைகளையும், மீன் குஞ்சு வளர்ப்புப் பண்ணைகளையும் அமைக்கும் பணி இச்செயற்குறிப்பின் கீழ்வரும் இதற்கென 1973-74-ல் முன்நடவடிக்கையாக மனைகளைத் தெரிந்தெடுத்தல் வரைப்படங்களையும் மதிப்பீடுகளையும் தயாரித்தல் ஆகிய பணிகள் முடிக்கப்படவேண்டும். தொடரா இனச் செலவில் 24 மீன் வளர்ப்புப் பண்ணைகள், மீன் குஞ்சு பொறிக்கும் குளங்கள், மீன் வளர்ப்புக் குட்டைகள், ஒவ்வொரு அலுவலகத்துக்கும் பண்ட சேமிப்பு அறை, காவலாளி கொட்டகை, ஓர் அலுவலகம்,

ஆகியவற்றைக் கட்டும் பணி அடங்கும். பல்வேறு இடங்களில் பண்ணைகள் வைக்கவேண்டுமென்றுதான் துறை செயற்குறிப்பு இருக்கிறது.

திரு. சி ஆறுமுகம் : ஏரி மீன்கள்பற்றிய புள்ளிவிவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் மதுராந்தகம் ஏரிதான் கடல் போல் உள்ளது. எனவே, அங்கு விசேஷ கவனம் செலுத்தி அங்கு மீன் வளர்க்கும் திட்டத்தை, சென்னையில் உள்ளதைப்போல், நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்கு அரசுக்கு உத்தேசமுண்டா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் போதுமான ஏரிகள், குளங்கள் உள்ளன. அவர்கள் செம்பரம்பாக்கம் ஏரிபற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். அதுவும் அவற்றில் ஒன்றுதான்.

திரு. மு. பழனிவேலன் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிடும்போது, மீன் வளர்ப்புத் திட்டத்திற்காக ரூ. 30 லட்சத்திற்கு மேல் செலவு செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதனால் வருவாய் எவ்வளவு வருகிறது என்பதைத் தெரிவிக்க இயலுமா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தற்சமயம் தகவல் இல்லை. தனிக்கேள்வி போடவும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : துணைத் தலைவரவர்களே, மீன் வளர்ப்புத் திட்டங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒருபுறம் மீன் வளர்ப்பு செய்து கொண்டிருக்கிறபோது, இன்னொரு புறத்தில் ரசாயனத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து கழிவு நீரை விட்டு, பல இடங்களில் மீனைச் சாகடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே, அதைத் தடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அதற்கும் உரிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இப்போது ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் சார்பில் அதைக் கவனிக்கும் பொறுப்பு ஈ.ஓ. (ஏ.எச்.) அவர்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

1973 ஏப்ரல் 2]

அதற்குப் பதிலாக, ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் மீன் வளர்ப்பு இலாகா அதிகாரி ஒருவரை நியமித்து, இந்தத் திட்டத்தை முழுக்க அமல்படுத்த அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: மீன் உற்பத்திக்கான திட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னேன். இந்த உற்பத்தி செய்யும் திட்டம் மீனளத் துறையில் இருக்கும். அதிகாரிகள் மூலம்தான் செய்யப்படுகிறது. அந்தக் குஞ்சுகளையெல்லாம் உற்பத்தி செய்து, பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து ஒன்றிய ஏரிகளில், குளங்களில் விடப்படுகிறது. அதைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்புத்தான் அந்தத் துறை அதிகாரிகளிடத்தில் விடப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அந்த மீன் குஞ்சுகளைப் பொறிப்பது, வளர்ப்பது போன்றவற்றை மீனளத்துறைதான் பொறுப்பேற்று நடத்துகிறது.

திரு. எம். தேவராசன்: தலைவரவர்களே, 'ட்ரௌட்' வகை மீன்களைப் பெருக்கத் திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அந்த 'ட்ரௌட்' மீன்களை நீலகிரி மாவட்டத்தில் அவலாஞ்சி என்ற பகுதியில் பெருக்கிக்கொண்டு வருகிறோம்.

Fishing Harbour at Chinnamuttom

* 602 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(*a*) whether the United Nations Development Project have undertaken any pre-investment survey of berthing facilities under fisheries development scheme at Chinnamuttom near Cape Comorin; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) & (இ) ஐக்கிய நாட்டு வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ், பெங்களூரிலுள்ள முன்னோடி முதலீட்டு நில ஆய்வு நிறுவனம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள சின்ன முட்டம் என்ற இடத்தில் நில ஆய்வு நடத்தி அங்கு ஏறத்தாழ ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு மீன் பிடி துறைமுகம் கட்டுவதற்கான அறிக்கையை சென்னை மீனளத் துறை இயக்குநருக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. பொதுப்பணித் துறையிடமிருந்து வரைபடங்கள் மற்றும் மதிப்பீடுகளை மீனளத் துறை இயக்குநர் எதிர்நோக்கியுள்ளார்.

திரு. என். டென்னிஸ்: தலைவரவர்களே, இது எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: பொதுப்பணித் துறையிலிருந்து அனைத்து விவரங்களும் தரப்பட்டு இருக்கின்றன. அதை மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து இருக்கிறோம். அங்கேயிருந்து ஒப்புதல் வரவேண்டும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, இந்த சின்ன முட்டம் ஒரு ஆல்-டைம் போர்ட்' ஆகவும், ஒரு 'ஃபிஷ்ஷிங் கிரௌண்ட்' ஆகவும் இருக்கிறது என்று ஆராய்ச்சியிலிருந்து தெரிய வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதைத் துரிதப்படுத்த அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: நான் முதலிலே கூறியது போல இந்தத் திட்டத்தை ஐக்கிய நாட்டு வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ், பெங்களூரிலுள்ள முன்னோடி முதலீட்டு நில ஆய்வு நிறுவனம் ஆய்வு நடத்தி அறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியதுபோல், அங்கே சிறிய துறைமுகம் அமைக்க வசதி இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 65 படகுகள் விட முடியும் என்ற அளவுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றும், நீர்ப் பனித் தொட்டி, உலர வைக்கும் கருவி, மீன்பிடித் தொழிற்சாலை இத்தனையும் வைப்பதற்கு வசதி வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றும் அறிக்கைகொடுத்து இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு ஒப்புதல் கிடைத்தபிறகு, பொதுப்பணித் துறை ஒத்துழைப்போடு, மீனளத் துறை மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: தலைவரவர்களே ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் அந்த மீன்பிடி துறைமுகம் கட்டப்படவிருக்கிறது. அந்தச் செலவு செய்யும் அளவுக்கு மீன் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக் கிறதா? அதற்குரிய ரிட்டர்ன்ஸ் அதிலே கிடைக்குமா என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: நான் ஏற்கெனவே கூறியதுபோல், அந்த ஐக்கிய நாட்டு நிறுவனம் இவைகளையெல் லாம் மனதில்வைத்து ஆராய்ச்சி செய்வது லாபகரமாக இருக்கும் என்று சொல்லித்தான் இந்தத் திட்டத்தை அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

1973 ஏப்ரல் 2]

Subway near Moore Market

* 603 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there are proposals under the consideration of the Government to construct any subway near the Moore Market in Madras; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்

(இ) ரூ. 11.50 லட்சம் மதிப்பீட்டில் 1972-ம் ஆண்டு எப்ரல் மாதத்தில் அந்த வேலைக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நெடுஞ்சாலைத் தலைமைப் பொறியாளர் அந்த வேலைக்கு ஒப்பந்தப்புள்ளிக் கோரியிருக்கிறார்.

Teynampet-Parrys Corner traffic study

* 604 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Highways Research Station, Madras has undertaken any study for the formation of an express way between Teynampet and Parrys; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்;

(இ) அண்ணா சாலையில் செனடோப் ரோடுக்கும் வாலாஜா கேட்டுக்குமிடையே வாகனப் போக்குவரத்து குறித்து விரிவான போக்குவரத்துக் கணக்கெடுப்பு வேலைகள் 1971-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அண்ணா சாலையில் இருந்து பிரிந்து செல்லும் அல்லது இணைகின்ற சாலைகளில் செல்லுகின்ற வாகனங்களின் கணக்கெடுப்பு வேலையும் சாலையின் அமைப்பு, சீர்படுத்தும் வேலைகள் போக்குவரத்திற்கேற்றவாறு மேம்பாட்டு வேலைகள் மேற்கொள்ளல் போன்ற கருத்துக்களை நினைவில் கொண்டு விரிவான ஆராய்ச்சி வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மேற்படி ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளை ஆய்வுசெய்து பார்க்குமிடத்து வாகனப் போக்குவரத்து நாள்தோறும் பெருகிவருகின்றது. இனி 20 ஆண்டுகளில் வாகனப் போக்குவரத்து பல மடங்கு அதிகமாகப்

பெருகிவிடுமெனவும் தற்போதுள்ள சாலை வசதிகள் வருங்காலப் போக்குவரத்துத் தேவைகளை ஈடேற்றப் போதுமானவையல்ல என்றும் தெரிய வருகின்றது.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவரவர்களே, இதன் அடிப்படையில் எடுக்கப்பட்ட மேல்நடவடிக்கை யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அந்த வரைவின் அடிப்படையில், வாகனப் பெருக்கம் காரணமாக 'சப்டரோனியன்' திட்டத்தை அரசுக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். தலைமைப் பொறி யாளரால் அனுப்பப்பட்ட அந்தத் திட்டம் அரசின் பரிசிலனையில் இருந்து வருகிறது. இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற உத்தேசமாக ரூ. 120 கோடி செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவரவர்களே, இந்த வாகன நெருக் கடியைத் தீர்ப்பதற்காக—சென்னை-அண்ணா சாலை வழியாக வரும் பெரிய லாரிகள், பஸ்கள் போக்குவரத்து அதிகமாக இருக்கிறது— சப்-வேக்கள் அமைத்து, பை-பாஸ் ரோடுகள் அமைக்க அரசிடம் திட்டம் இருக்கிறதா? அப்படியானால் அந்தத் திட்டத்தை எப்போது அமல்செய்ய அரசு முன்வரும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : சென்னையில் 'பை-பாஸ் ரோடு' ஒன்றைத் தேசிய நெடுஞ்சாலை மூலமாக அமைக்க ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, அது மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி சென்னையில் அந்த பை-பாஸ் ரோடு திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரிப் போக்குவரத்து நெருக்கடி தீரும்.

திரு. ஆ. பரந்தமான் : தலைவரவர்களே, அண்ணா சாலையி லிருந்து பாரிமுனைக்கு நாளுக்கு நாள் போக்குவரத்து அதிகமாகி வருவதால், அதை முன்னிட்டு, உடனடியாக மத்திய அரசோடு தொடர்புகொண்டு, அண்ணாச் சாலையிலிருந்து-பாரிமுனைக்கு சுரங்கப்பாதை அமைக்க அரசு முன்வருமா?

1973 எப்ரல் 2]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன கருத்தையும் நாங்கள் ஆராய்ந்து பார்த்தோம். அதற்கு ஆகக்கூடிய செலவு ரொம்ப அதிகமாக இருக்கிறது என்றாலும், இந்த ‘சப்டரேனியன்’ திட்டத்தில் அதுவும் சேரும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், சென்னை நகரப் பாதைகளையெல்லாம் ஒவ்வொரு 10 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை விரிவு படுத்தவும், பை-பாஸ் ரோடு, சுரங்கப்பாதை அமைப்பதும் மிகவும் அவசியமானது என்ற முறையில் இந்தப் பிரச்சினை ஆராயப் பட்டிருக்கிறதா; அப்படி ஆராயப்பட்டிருக்குமானால் எந்தெந்த நகரங்களில், இம்மாதிரியான விரிவுபடுத்தும் பாதைகள், சுரங்கப் பாதைகள் அமைப்பது ஆகியவற்றைச் செய்ய அரசு முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிவிக்க இயலுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இந்த ‘-பை-பாஸ் ரோடுகளைப்’ பொறுத்தவரையில் பெரிய நகரங்களில் சில இடங்களில் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் பரிசீலிக்கப்பட்டு, மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதிக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நான் சொல்லி இருக்கும் திட்டம் சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில் மவுண்ட் ரோடிலிருந்து தேனாம்பேட்டை வரை, தேனாம்பேட்டையிலிருந்து பாரீஸ் வரையில் ஒரு ‘சப்டரேனியன் எக்ஸ்பிரஸ் வே’ போடுவது என்ற திட்டம் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. பரிசீலிக்கப்பட்ட பிறகு மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவரவர்களே, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் இத்தகைய நெருக்கடிப் பிரச்சினைகளை நல்ல முறையில் தீர்த்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நம்முடைய இன்ஜினியர்களையெல்லாம் அங்கே அனுப்பி, அங்கேயுள்ள நடைமுறையைக் கண்டறிந்து வர அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நம்முடைய பொறியாளர்கள் ஜப்பானுக்குப் போய் வந்திருக்கிறார்கள். உலக அமைப்பின்மூலமாக நம்முடைய தலைமைப் பொறியாளர் ஜப்பானுக்குப் போய் வந்திருக்கிறார்கள்.

Bye-pass road at Hosur

*605 *Q.*—THIRU B. VENKATASWAMY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal pending with the Government to form a bye-pass road at Hosur in Dharmapuri district; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : (*a*) Yes.

(*b*) The formation of bye-pass at Hosur in Dharmapuri district is part of the scheme for improvements to National Highways 7, i.e. Mysore Border Krishnagiri-Salem section under 'International Development Association Programme'. The scheme is estimated to cost Rs. 64.96 lakhs. The estimate for the work has been sanctioned by the Government of India. The tender proposals are under the consideration of the Government.

THIRU B. VENKATASWAMY : From Madurai, Tiruchirappalli and Coimbatore if people want to go to Bangalore, they will have to pass through Hosur. The present road at Hosur is small. Will this Government press on the Centre to erect this road urgently including it in national highway?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : The main question is about bye-pass road. I have said that Government has already approved a scheme of Rs. 64.96 lakhs of rupees. As soon as tenders are settled, the work will commence. All steps will be taken to expedite the work.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : The land required for the construction of this road was taken up nearly 10 years back. The road has not yet taken shape. May I know whether Government will reiterate that this work should be taken up early?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : As I have already stated, this forms part of the National Highways No. 7. The Government of India have given the necessary permission for bye-pass road and all steps are being taken to widen and improve the pathway and we are expecting certain orders from Government of India. As soon as the orders are received, the execution of work will take place.

1973 ஏப்ரல் 2]

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: தலைவரவர்களே, இந்த பை-பாஸ் பாதை அமைப்பதற்காக டெண்டர் கோரப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இது எந்த ஆண்டில் முடிவு பெறும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதைப்போல பை-பாஸ் பாதை சேலத்தில்கூடப் போடப்படுவதாக முன்பு டெண்டர்கள் எல்லாம் கோரப்பட்டு, நிலம் ஆர்ஜிதமும் செய்யப் பட்டது. ஆனால் அந்தப் பாதை இன்னும் நிறைவு பெறாமல் இருக் கிறது. இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை உடனடியாகச் செய்து முடிப்பதற்கு அரசு ஒரு காலவரையறையை நிர்ணயம் செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இந்தத் திட்டத் திற்கு 4.56 ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. விரைவிலே அந்த வேலை முடிந்துவிடும். இந்த நிலம் தேசிய நெடுஞ்சாலைத் துறைக்கு மாற்றப்பட்டவுடன் ஏற்கெனவே கோரப்பட்ட டெண் டர்களை முடிவுசெய்து, உடனடியாக வேலை தொடங்கப்படும். வேலை தொடங்கி ஓராண்டு காலத்திற்குள் முடிவடையும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவரவர்களே, அரசாங்கம் சென்னை மாநகரினுடைய போக்குவரத்து நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்து வருவதாக அமைச்சர வர்கள் சொன்னார்கள். அதேமாதிரி இந்த பக்கிங்காம் கால்வாய், கூவம் நதி இவைகளின் மூலமாகவும் போக்குவரத்து நெருக் கடியைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பு இல்லை என்றாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, காலப்போக்கில் கூவம் ஆற்றிலும், பக்கிங்காம் கால்வாயிலும் போக்குவரத்து வசதி ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[1973 ஏப்ரல் 2

மதுராந்தகம் ஏரியில் தூர் எடுத்தல்

*606 வினா—திரு. சி. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுராந்தகம் ஏரி தூர் வாருவது குறித்து அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. சி. ஆறுமுகம்: தலைவரவர்களே, 1968-ம் ஆண்டு தமிழகத்திலே வறண்ட நிலை இருந்தபோது நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் மத்திய தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களைத் தமிழகத்திற்கு அழைத்து வந்து மதுராந்தகம் ஏரியை மட்டுமே காட்டினார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட அந்த ஏரியைச் செப்பனிட ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ஒரு லட்சம் ரூபாய் தான். சாதாரண ஏரிகளுக்கெல்லாம் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்யப்படும்போது, மதுராந்தகம் ஏரிக்கு மட்டும் அதிகம் செலவு செய்ய அரசுக்கு மனம் இல்லையா அல்லது திட்டங்களை பொறியாளர்கள் தயாரித்து அரசுக்கு அனுப்ப வில்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மனமும் இருக்கிறது; மார்க்கமும் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்னை அழைத்துக் கொண்டு காண்பித்த பிறகு, அதற்கான திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு அதைப் பரிசிலனை செய்ய பொறியாளர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார். பொறியாளரின் அறிக்கை வந்தவுடன் விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. சி. ஆறுமுகம்: தலைவரவர்களே, நம்முடைய அரசு பதவியேற்றபோது பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருந்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்—எந்த அமைச்சரும் ஏறி பார்க்காத ஏரியை—அந்த ஏரியைச் சுற்றி நடந்து, முழுவதுமாகப்

1973 ஏப்ரல் 2]

பார்த்தார்கள். அப்போது அந்த ஏரிக்கு அதிகத் தொகை செலவு செய்ய வேண்டுமென்று அனுப்பிய குறிப்புகள் அரசிடம் இருக்கின்றனவா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அந்தக் குறிப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்படுவதற்கான வாய்ப்பு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU B. VENKATASWAMY : May I know from the Hon. Minister whether desilting programme for the entire State is there with Government. If not, may I know whether this Government will press on the Central Government to allot funds for desilting of all tanks in the entire State?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : It is a very big question. The hon. Member may put a separate question and I can then give a detailed answer.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்போது நம்பப்படுகிறது என்றும் சொன்னார்கள். ஆகவே, அதை நம்பலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : வீரபாண்டி ஆறுமுகம் அவர்களுக்கு சந்தேகம் வந்திருக்கிறது. ஆனால் மதுராந்தகம் ஆறுமுகத்திற்கு சந்தேகம் வரவில்லை. அவர் நம்புகிறார்.

திரு. த. சோனையா : தலைவரவர்களே, மதுராந்தகம் ஏரி தமிழ் நாட்டிலேயே பெரிய ஏரி என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியானால் அடுத்தபடியாக இருக்கக்கூடிய பெரிய ஏரி எது என்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தமிழ் நாட்டிலே பெரிய ஏரிகள் பல இருக்கின்றன. இராமநாதபுரத்தில் ஒரு பெரிய ஏரி இருக்கிறது. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே செம்பரம்பாக்கம் ஏரி இருக்கிறது. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் வரிசைப்படுத்தி தகவல் கொடுக்கலாம்.

திரு. சீ. க. வடிவேலு : தலைவரவர்களே, பழுதடைந்து இருக்கின்ற ஏரிகளின் "வரத்து வாய்க்கால்" வேலைகளைச் செய்வதற்கு குடிமராமத்து மூலமாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு உத்தரவு இருப்பதால் நல்ல முறையில் அவை செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, அரசாங்கம் அந்த வேலைகளுக்கு அதிக நிதி உதவி செய்யவோ அல்லது அரசாங்கமே நேரடியாக மராமத்து செய்யவோ நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இப்போது இருக்கின்ற சட்டப்படி குடி மராமத்து மூலமாகத் தான் வரத்து வாய்க்கால் வேலைகள் செய்யப்படும். அந்த வேலைகளை பி.டபிள்யூ.டி. மூலம் செய்யலாமா என்று ஒரு குறிப்பு அரசின் தீவிர ஆய்வில் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி விரைவாக ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

New tank at Thoppanpatti

* 607 *Q.*—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether there are proposals to undertake the construction of a tank across the Aranmanai Odai in Thoppanpatti village in Dindigul; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) இத்திட்டத்தினல் 70.75 ஏக்கர் பாசன வசதி பெறுவதோடு 150 ஏக்கர் புஞ்சை நிலங்கள் நஞ்சை நிலங்களாக மாற்றப்படும். இதனல் 142 டன் அதிக உணவு உற்பத்தி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

Radial bus services

* 608 *Q.*—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state the details of the Radial Bus Services to be introduced in Madras City by the Pallavan Transport Corporation during the year 1973?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : சிறப்பு அதிகாரியின் பரிவுரைகளைக் கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொள்வதெனப் பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகம் முடிவு செய்துள்ளது.

1973 ஏப்ரல் 2]

தொடக்க நிலையில் சைதாப்பேட்டை போன்ற சேருமிடங்களை இணைக்கும் துணை வழித் தடங்கள் (Feeder Routes) கொண்டு வரப்படும். இச்சோதனையின் முதல் நிலை, 1973, மே திங்கள் தொடங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, பேராசிரியர் ஐயாசாமி அவர்களின் அறிக்கையை ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். சென்னை மாநகரில் பேருந்துக் கட்டணம் சம்பந்தமாக ஏதேனும் பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? மேலை நாடுகளில் இருப்பதைப்போன்று இங்கேயும் எந்த வழித்தடத்தில் சென்றாலும் ஒரே கட்டணம் என்று திருத்தி அமைக்க குறிப்பு இருக்கிறதா? அவைகளை அரசு பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, பேராசிரியர் ஐயாசாமி அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 25 பரிந்துரைகளை அளித்திருக்கிறார்கள். சென்னை மாநகரில் உள்ள வழித்தடங்களை நேர் வழித்தடங்கள் (ரேடியல் ரூட்ஸ்) என்றும், வட்ட வழித் தடங்கள் (சர்க்குலர் ரூட்ஸ்) என்றும், துணை வழித்தடங்கள் (ஃபீடர் ரூட்ஸ்) என்றும் மூன்று வகையாகப் பிரித்து இருக்கிறார்கள். ஃபீடர் ரூட்டுகளில் 10 பைசா கட்டணம் என்றும், நேரடியாகச் செல்லும் வழித்தடங்களில் ஒரே பஸ்ஸில் ஏறி இறங்கினல் 20 பைசா கட்டணம் என்றும், இரண்டு பஸ்களில் பயணம் செய்தால் 30 பைசா கட்டணம் என்றும் கட்டணத்தைத் திருத்தி அமைக்கலாம் என்ற ஒரு பரிந்துரையையும் தந்திருக்கிறார்கள். அது அரசின் ஆலோசனையில் இருக்கிறதே தவிர ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. மேலை நாடுகளில் இருக்கின்ற கட்டணத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே ஒரு நகரில் எங்கே இருந்து அந்த நகரின் இன்னொரு இடத்திற்குச் சென்றாலும் ஒரே கட்டணம் என்ற நிலையை அவர்கள் எட்டிப் பிடித்திருக்கிறார்கள். நாம் அந்த அளவுக்கு இன்னும் முன்னேறவில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இந்த ஐயாசாமி திட்டம் சென்னை போக்குவரத்துத் திட்டத்திற்கு நல்ல விஞ்ஞான முறையில் அமைந்த திட்டமாக இருக்கிறது. அது ஆரம்பித்து

வைக்கப்படும் என்று ஏற்கெனவே அமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருந்தார்கள். சில ரூட்டுகளிலாவது மே ஒன்றும் தேதி அந்த முறை ஆரம்பித்து வைக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: முதல் கட்டமாக சைதாப்பேட்டை—பாரிஸ் என்ற வழித்தடத்தை மே மாதத்தில் தோடங்குவதாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்கள் சொன்னதுபோல் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பேராசிரியர் அய்யாசாமி அவர்கள் சொன்ன மாற்றங்கள் போக்குவரத்துத் துறையில் மே திங்களில் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இதை எப்படி எல்லாம் சீர்திருத்தப் போகிறோம் என்பதை மக்கள் நன்றாக அறிந்து கொள்ளும் அளவுக்கு, அதை அறிந்து மக்கள் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் அளவுக்கு விளம்பரங்கள் செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன நல்ல யோசனையை அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது.

திரு. ஆ. பரந்தாமன்: சென்னை நகரில் ஒரே பஸ் நாலைந்து மைல் தூரமுள்ள ரூட்டில் செல்ல வேண்டியிருப்பதை மாற்றி அதிலே இரண்டு பஸ்களை விட வேண்டுமென்று பேராசிரியர் அய்யாசாமி அவர்கள் அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறாரா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: சென்னை மாநகரில் வழித் தடங்கள் விஞ்ஞான ரீதியில் அமைக்கப்படவில்லை. எங்கிருந்து எங்கு செல்ல வேண்டுமென்றாலும் சுற்றிச் சுற்றிச் செல்லுகின்ற 117 வழித் தடங்கள் இருக்கின்றன. பேராசிரியர் அய்யாசாமி சென்னை மாநகரத்தின் சாலைகளின் அமைப்பைப் பார்வையிட்டு நேரடி வழித் தடங்களாகவும், வட்ட வழித் தடங்களாகவும் மாற்றியமைப்பதன் மூலம் இப்போது இருப்பதை 40 வழித் தடங்கள் என்ற முறையிலே குறைக்க முடியும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிக் குறைப்பதன் மூலம் அதிகமான பேருந்துகளை விட முடியும். அதனால் போக்குவரத்திலே வசதிகள்

1973 ஏப்ரல் 2]

அதிகரிக்கும். ஐந்து மைல், ஆறு மைல், ஏழு மைல் என்று சுற்றிச் சுற்றிச் செல்லுகின்ற அந்த நிலைமைகள் இனி வராது என்று அரசு கருதுகிறது.

திரு. த. சோணையா : பேராசிரியர் அய்யாசாமி அவர்கள் திட்டத்தின்படி முதல் முதலாக அப்படி பேருந்துகளை விடுகின்ற நாளில் மக்கள் அதிலே ஓசியாகப் பிரயாணம் செய்ய அனுமதிக்கப் பட்டால் அதுவே ஒரு விளம்பரமாக அமையும். அரசு அதைச் செய்ய முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : ஓசிப் பயணம் எங்கு எப்போது நடந்தாலும் தடுக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று.

பிராட்வேயிலிருந்து பேருந்துகள்

*609 வினு—**திரு. கா. வேழவேந்தன் :** மாண்புமிகு போக்கு வரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா—

வழித்தடம் எண் 92-ஐ பிராட்வே வரை நீட்டிக்கும் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதில் ஏற்படும் தாமதத்திற்கான காரணங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : 22—1—1973 ஆம் நாள் முதல் வழித்தடம் எண் 92 (தங்கசாலை—ஊத்துக்கோட்டை) தங்கசாலையிலிருந்து பிராட்வே வரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : நீட்டித்ததற்கு நன்றி சொல்லுகிற அதே நேரத்தில் அந்த வழித் தடங்களில் தற்போது ஓடிக் கொண்டிருக்கின்ற பழைய பேருந்துகளை மாற்றி புதிய பேருந்துகளாக விட அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பழையதை முற்றிலும் மறந்து விட வேண்டியதில்லை.

*610 வினு—**திரு. கா வேழவேந்தன் :** மாண்புமிகு போக்கு வரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வழித்தடம் எண் 90 (சுண்ணும்புக்குளம்—தங்கசாலை) பேருந்துகளை சென்னை உயர்நீதி மன்றம் வரை நீட்டிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் ஆய்வில் உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அது எப்போது நிறைவேற்றப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) & (இ) ஆம். வழித்தடம் எண் 90 (தங்கசாலை—சுண்ணும்புக்குளம்) பேருந்துகளை சென்னை உயர் நீதிமன்றம் வரை நீட்டிக்கும் செயற் குறிப்பு பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் பரிசிலனையில் உள்ளது.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : அதிலே விவசாயிகளும், மற்றவர் களும் பூ, காய்கறிகள் போன்றவற்றை கொத்தவால் சாவடிக்குக் கொண்டு வருகிருர்கள். ஆகவே, பரிசிலனையில் இருக்கிற அந்தச் செயற்குறிப்பை விரைவில் நிறைவேற்றித் தர, அந்த வழித் தடத்தை உயர்நீதி மன்றம் வரை நீட்டிக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : விரைவாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

வெள்ளிக்குறியிடப்படாத விஞக்கள்.

இனம் நிலங்கள் குறித்த வழக்குகள்

1. **வினு—திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் :** மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ் நாடு உயர்நீதி மன்றத்திலும், சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் தேங்கியுள்ள இனம் வழக்குகள் எத்தனை ?

(இ) அரசாங்கத்தால் தொடரப்பட்ட வழக்குகள் எத்தனை ?

(உ) தனியாரால் தொடரப்பட்ட வழக்குகள் எத்தனை ?

(எ) இவ்வழக்குகளை விரைவில் முடிக்க எடுத்த நடவடிக்கைகள் யாவை ?

விடை—

	உயர்நீதி மன்றம்	சுப்ரீம் கோர்ட்டு
(அ)	147	31
(இ)	8	—
(உ)	139	31

(எ) மேற்குறித்த வழக்குகளை விரைவில் முடிவு செய்வதற்கான துரித நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்படி அரசு வழக்குரைஞரும், தலைமை நீதிமன்ற தமிழ் நாடு அரசு வழக்குரைஞரும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனர்.

Primary School at Alavidangan

2 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government are giving any aid to the "காந்திஜி நினைவு எஸ். வி. உடையார் ஆரம்பப் பள்ளி, அளவிடங்கன்" at திருகுகள்ளி, கல்லடித்திடல் அஞ்சல், வழி சருகனி, இராமநாதபுரம் மாவட்டம்; and

(b) if so, the details thereof?

A.—(a) No.

(b) Does not arise.

(அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Assistance for production of wax models

3. Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any financial assistance was given to the producers of Wax Models in this State during the Calendar years 1971–72; and

(b) if so, the details thereof, district-wise?

A.—(a) No.

(b) Does not arise.

(அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

Film shows conducted at Children's Theatre, Vellore.

4. Q.—THIRU A. SWAMIDHAS: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether film shows conducted at the Children's Theatre are being advertised in the press; and

(b) if so, the details thereof?

A.

(a) and (b): The Programmes of Anna Kalai Arangam, Vellore is at present advertised in Vellore Murasu. The expenditure during 1971–72 on this account came to Rs. 1,978.40.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(அ) & (இ) : வேலூரில் உள்ள அண்ணா கலை அரங்கில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் "வேலூர் முரசு" இதழில் விளம்பரப் படுத்தப்படுகின்றன. 1971-72 ஆம் ஆண்டில் இவற்றிற்கான செலவு ரூ. 1,978.40 ஆகும்.

நெய்க்காரப்பட்டி—பெருமாள்புதூர் சாலை

5 வினா—புலவர் சி. பழனிச்சாமி : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுரை மாவட்டம், பழனி வட்டத்தைச் சேர்ந்த நெய்க்காரப்பட்டியிலிருந்து பெருமாள்புதூருக்குச் சாலை அமைப்பது பற்றிய செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரம் என்ன ?

விடை—

(அ) & (இ) : நெய்க்காரப்பட்டி—பெருமாள்புதூர் சாலையை (கிலோ மீட்டர் 0/0-விருந்து 4/8 வரை) ரூ. 3 லட்சம் செலவில் மேம்பாடு செய்வதற்கு கிராமப் பகுதிச் சாலைகளை 1972—73-ம் ஆண்டில் மேம்பாடு செய்து பேருந்து செல்லும் சாலையாக மாற்றும் திட்டத்தின் கீழ் அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

(a) and (b) : The Government have sanctioned an expenditure of Rs. 3 lakhs for effecting improvements to the road from Neikarapatti to Perumalpudur (K. M. O./O. to 4/8) during 1972-73 under the scheme for the upgrading of Rural roads into bus route roads.

Cloth produced in Central Jails

6. *Q.*—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) the quantity of white drill cloth produced in the Central Jails in this State during the Calendar year 1972; and

(*b*) if so, the details thereof, jail-wise?

A.—

(*a*) & (*b*) : 31,065.75 metres in the Central Jail, Coimbatore. There are no Weaving Mills in other Jails in this State.

1973 ஏப்ரல் 2]

Research on Conjunctivitis virus

7. *Q.*—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether the Pasteur Institute, Coonoor has conducted research into the conjunctivitis virus in the year 1971; and

(*b*) if so, the details thereof ?

A.—(*a*) Yes.

(*b*) The studies conducted at the Pasteur Institute, Coonoor, show that the actiology of conjunctivitis met with in 1971 in epidemic form in the State is associated with type 7 adenovirus infection.

(அ) ஆம்.

(இ) 1971 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டில் தொற்றும் தன்மையுள்ள கண் நோய் "அடினோவைரஸ்" 7 ஆம் வகையைச் சேர்ந்த நச்சுக் கிருமிகளினால் ஏற்பட்டதென்று குன்னூரிலுள்ள பாஸ்டர் நிலையத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

தலைமைச் செயலகத்தில் முறையீட்டுப் பிரிவு

8 வினா—திரு. கி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) அரசாங்க தலைமைச் செயலகத்தில் புகார் பிரிவு (Complaints Cell) என்று ஒன்று இருக்கிறதா?

(இ) ஆம் எனில், அது செயல்படும் முறை யாது?

(உ) 1972 ஆம் ஆண்டில் எத்தனை புகார்கள் வந்தன?

(எ) எத்தனை மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு முடிந்துள்ளன?

விடை—

(அ) அரசாங்க தலைமைச் செயலகத்தில் 1964-லிருந்து முறையீட்டுக் குழுத் துறை இயங்கி வருகின்றது.

(இ) இத் துறையில் பொது மக்களால் அனுப்பப்படும் முறையீடுகளில் அரசு அலுவலகங்களில் ஏற்படும் காலத் தாழ்வை தவிர்ப்பதற்காக உரிய அலுவலர்களோடு தொடர்பு கொள்ளப்பட்டு

அம்முறையீடுகளின் மீது முடிவான தீர்வு கண்டு மனுதாரருக்கு அறிவிக்கும் வரை தொடர்ந்து கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இது மட்டுமன்றி, அரசு ஊழியர்கள் அனுப்பும் முறையீடுகளில் கீழ்க்கண்ட முறையீடுகள் பொது (முறையீட்டுக் குழு)த் துறையில் கவனிக்கப்படுகின்றது :—

(1) ஊதியம், படிகள் கொடுக்காமை அல்லது கொடுப்பதில் காலத் தாழ்வு குறித்த முறையீடுகள் ;

(2) பதவிகளில் வேலை உறுதிப்படுத்தப்படாமலேயே நீண்ட காலமாகத் தற்காலிகமாகத் தொடர்ந்து பணியாற்றுபவர்கள் பற்றிய முறையீடுகள் ;

(3) ஊதியம் வரையறுத்தல் குறித்த முறையீடுகள் மற்றும்

(4) ஓய்வூதியம், பணிக்கொடை ஆகியவற்றை முடிவு செய்வதில் காலத் தாழ்வு குறித்த முறையீடுகள்.

மேலே குறிப்பிட்ட பொருள் கொண்ட முறையீடுகள் பொது (முறையீட்டுக் குழு)த் துறைக்கு வரப்பெற்றதும், செயலகத்தின் பல்வேறு துறைகளுக்கும், துறைத் தலைவர்களுக்கும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முதலியவர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டு முறையீடுகள் குறித்து இறுதி முடிவு எடுக்கப்படும் வரையில் தொடர்ந்து கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அவற்றின் மீது எடுக்கப்பட்ட இறுதி முடிவு பற்றி மனுதாரருக்கு அறிவிக்கப்படுகின்றது. இத்துறைக்கு அனுப்பப்படும் முறையீடுகள் காலத் தாழ்வின்றி தீர்க்கப்படுகின்றதா என்பதைக் கவனிப்பதைத் தவிர அம்முறையீடுகளின் மீது எடுக்கப்படும் முடிவின் தன்மை இத்துறையைப் பொறுத்ததல்ல.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள பொருளன்றி வருகின்ற மற்ற முறையீடுகள் தலைமைச் செயலகத்தில் உரிய துறைக்குத் தேவையான நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக அனுப்பப்படுகின்றது.

(உ) 1972-ம் ஆண்டில் 3,717 முறையீடுகள் வரப்பெற்றன.

(எ) மேலே குறிப்பிட்ட 3,717-ல் 2,655 முறையீடுகள் இத்துறைக்குத் தொடர்பில்லாத பொருள் பற்றி இருந்ததால் செயலகத்தின் மற்ற துறைகளுக்கு மாற்றப்பட்டு விட்டன. 1,062 முறையீடுகளின் மீது இத்துறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்

பட்டு 1—2—1973 வரை 410 முறையீடுகள் முடிவு பெற்றுள்ளன. மீதமுள்ள முறையீடுகள் பல்வேறு துறையிலிருந்து முடிவான அறிக்கையை எதிர்பார்த்து முடிவுறாமல் உள்ளன. இவற்றின் மீது உடனடி நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக எல்லாத் துறைத் தலைவர்களுக்கும் அறிவுரை வழங்கப் பெற்றுள்ளது.

(a) A "Complaints Cell" is functioning in the Secretariat from 1964.

(b) The complaints received from the general Public against the delay in administration are referred to the various authorities and the matter is pursued till a final disposal is given to the complaint and the complainant is informed of the final orders passed in the matter. Besides, the representations of the following nature received from the Government servants are also being looked into in the Complaints Cell :

(1) cases of non-payment or delay in payment of salaries and allowances;

(2) cases in which persons are permitted to continue temporarily for long periods in posts without confirmation :

(3) cases of fixation of pay; and

(4) cases of delay in finalisation of pension and gratuity. The complaint cases of the above nature received in Public (Complaints Cell) Department are referred to the various Departments of Secretariat, Heads of Departments and District Collectors and other authorities concerned and pursued till a final decision is reached and the petitioner is informed of the position. The Complaints Cell confines itself to the avoidance of delay in disposal of complaint cases and does not interfere on the merits or demerits of the orders passed thereon. The Complaint cases, which do not come within the purview of the "Complaints Cell" are transferred to the concerned Departments in the Secretariat for necessary action.

(c) During the year 1972, 3717 complaint cases were received.

(d) Out of the 3717 cases received, 2655 cases were transferred to other Departments in Secretariat, as they did not relate to Public (Complaints Cell) Department. Out of 1062 cases referred to various authorities, 410 cases were finally disposed of upto 1st February 1973. The remaining cases are still pending, awaiting

final reports from various Offices. Instructions have been issued to all Heads of Departments to take prompt action in the disposal of the Complaint cases.

Repatriates from Burma

9. *Q.*—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(*a*) whether a large number of repatriates from Burma are stationed in this State;

(*b*) if so, the total number of them; and

(*c*) the places where they are stationed in this State?

A.—(*a*) and (*b*): Upto December 1972, a total of 1,24,430 repatriates from Burma have arrived in the State.

(*c*) The repatriates fall into two categories, viz., those having roots (relatives) in India and those who are not having roots. On disembarkation at Madras harbour the first category of repatriates are sent to their home towns/villages or rehabilitation sites and the others are accommodated in the Transit Camp at Gummudipoondi. In the camp, cash doles (maintenance allowance) ranging from Rs. 30 to Rs. 75 per mensem, according to the size of the family, are paid to the repatriate families for a maximum period of seven months. Within this period, they are provided with rehabilitation assistance to which they are eligible and sent out of the camp. Sick and aged persons who have no adult member to support them are allowed to stay in the camp and are paid cash doles beyond 7 months. Unattached women among the repatriates and who are upto 30 years of age are sent to the Special Home for Women at Mathur in Tiruchirappalli District where they are looked after, fed and accommodated free of charge. In the Special Home, they are given training in any one of the trades like tailoring, mat-weaving, basket making, etc. After they acquire proficiency in a trade and are capable of earing a living by themselves they are sent out of the Special Home after getting a consent letter from them and giving a business loan of Rs. 800 to carry on a profession. At present there are 230 such

repatriate women in the Special Home. The bulk of the repatriates from Burma are settled in Madras, Chingleput, Thanjavur, Tiruchirappalli and Ramanathapuram districts. In the other districts, they scattered.

Cases relating to Religious Institutions.

10. Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(*a*) the total number of cases filed before the Deputy Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments, Madras during the calendar years 1968, 1969, 1970, 1971 and 1972;

(*b*) the number of them so far disposed of;

(*c*) the number still pending; and

(*d*) the reasons therefor?

விடை :

(அ), (இ) & (உ): சென்னை துணை ஆணையாளர் முன்பாக உள்ள வழக்குகள் பட்டியல் பின்வருமாறு :

ஆண்டு.	வருட துவக்கத்தில் நிலுவை	தாக்கல் செய்யப் பட்ட வழக்குகள்.	மொத்தம்.	துணை ஆணையாளரால் முடிவு செய்யப் பட்டது.	மற்ற துணை ஆணையருக்கு மாற்றப் பட்டவை.	நிலுவை.
1968	333	288	621	93	25	503
1969	503	181	684	117	287	280
1970	280	129	409	112	152	145
1971	145	132	277	112	45	120
1972	120	197	317	210	6	101

(எ) 1972-ம் ஆண்டு முடிவில் நிலுவையில் உள்ள வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 101. இவற்றில், சிலவற்றில் உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்குகள் தொடரப்பட்டு தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளதாலும் சில வழக்குகளுக்கான அறிக்கைகள் உதவி ஆணையர்களிடமிருந்து கிடைக்கப் பெறுமையாலும் மற்றும் சில

வழக்குகளில் மனுதாரர்கள் வழக்குகளை நடத்துவதற்கு முன் வராததாலும் மேற்படி வழக்குகள் நிலுவையில் உள்ளதாய் துணை ஆணையர் தனது அறிக்கையில் கூறியுள்ளார். மேலும் ஒரு வழக்கு தாக்கல் செய்த உடன் சட்டப் பிரிவுகளில் உள்ள நடைமுறைகளை அனுசரித்து விசாரணைக்கு வர ஆறு மாதங்கள் ஆகின்றன என்றும், 1972-ம் ஆண்டு உள்ள நிலுவை அவ் வாண்டில் பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகளின் பாதியை முடிவு செய்துள்ளதாகவும் தெரிவித்துள்ளார்.

Office building for Ambattur Township

11. Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the new office building for the Ambattur Municipal Township has been completed; and

(b) if so, the details thereof?

A.—(a) Yes.

(b) The new office building for Ambattur Township has been constructed at an estimated cost of Rs. 1,54,500. It was completed in September 1972.

(அ) ஆம்.

(இ) அம்பத்தூர் நகரியத்திற்கு ரூ. 1,54,500 மதிப்புள்ள புதிய அலுவலகக் கட்டடம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவ் வேலை 1972 செப்டம்பர் திங்களில் முடிவு பெற்றது.

Advertisements for Raffle Schemes in Radio

12 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether advertisements are being made through the All India Rdaio by the State Raffle authorities; and

(b) if so, the details thereof?

A.—(a) Yes.

(b) The details are furnished in the Annexure.

(அ) ஆம்.

(இ) விவரங்கள் பிற்சேர்க்கையில்@ கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

@ 287–288-ம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1973 ஏப்ரல் 2]

Purchase of timber by Housing Board

13 *Q*.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state—

(*a*) whether the State Housing Board have been purchasing its requirements of Timber for the Calendar years 1969–70-71–72 from the Central Timber Depots and the State Forest Department; and

(*b*) if so, the details thereof?

A.—(*a*) and (*b*) No purchase was made from the State Forest Department in the year 1969–70, 71–72. During 1971, 300 Cfts. of country wood and during 1972, 17,930 Cft. of country wood have been purchased from the Central Timber Depot. of the Andaman Government.

(அ) & (இ) தமிழ் நாடு காட்டிலாக்காப் பிரிவிடமிருந்து தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் மரங்களை Timber *1969-70, 1971-72-ஆம் ஆண்டுகளில் வாங்கவில்லை.* **1971-ஆம்** *ஆண்டில் 300 கன அடி நாட்டு மரமும், 1972-ஆம் ஆண்டில் 17,930 கன அடி நாட்டு மரமும் அந்தமான் அரசுக்குச் சொந்தமான மத்திய மரக்கிடங்கிலிருந்து வாங்கப்பட்டது.*

பிராட்வே—முக்காம்பாக்கம் பேருந்துகள்

14 வினா—திரு. கா. **வேழவேந்தன்:** மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) வழித்தடம் எண். 137 (பிராட்வே—முக்காம்பாக்கம்) பேருந்துகள் அடிக்கடி பழுதடைந்து நின்று போய் விடுவது உண்மையா?

(இ) இப் பேருந்துகளை குறித்த நேரத்தில் ஓட்ட மேற்கொண்டிருக்கும் சிறப்பு நடவடிக்கைகள் யாவை?

விடை: (அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

(*a*) No.

(*b*) Does not arise.

[1973 ஏப்ரல் 2

தஞ்சை மாவட்டத்தில் தாமிரபத்திர விருது பெற்றவர்கள்

15 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

சுதந்திர தின வெள்ளி விழாவின்போது தஞ்சை மாவட்டத்தில் தியாகிகளுக்கான தாமிர பத்திரம் பெற்றவர்கள் எத்தனை பேர்?

விடை :

15-8-72 அன்று டில்லியில் தாமிர பத்திரம் விருது பெற்றவர்கள்—6.

26-1-73 அன்று தஞ்சை மாவட்ட தலைநகரில் விருது பெற்றவர்கள்—142.

கிராம வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் அமைக்கப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகள்

16 வினா—திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) கிராம வேலை வாய்ப்பு திட்டத்தின் கீழ் இதுவரை வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் எத்தனை இணைப்புச் சாலைகள் (Link Roads) உருவாக்கப்பட்டுள்ளன ?

(இ) இவற்றின் நீளம் என்ன ?

விடை :

(அ) & (இ) : கிராம வேலைவாய்ப்பு விரைவுத் திட்டத்தின் கீழ் இதுவரை வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் 264 இணைப்புச் சாலைகள் (Link Roads) போடப்பட்டுள்ளன. அந்தச் சாலைகளின் நீளம் 349.42 கி.மீ. ஆகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்].

(2) நடைமுறைக் கேள்விகள்

(அ) வெள்ளிக்குறியிடப்படாத வினாக்கள் குறித்து

திரு. நா. வீராசாமி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். இன்றையதினம் அன்ஸ்டார்டு குவெஸ்டியன்ஸ் என்று சொல்லி 16 கேள்விகளையும் அதற்கான விடைகளையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சட்டமன்ற விதிகள் 36 (ஏ)ல்—

"Questions requiring long statement or statistics shall not be starred"

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதிலே கொடுக்கப் பட்டிருப்பதில் நம்முடைய அரசாங்கம் பல லட்சக்கணக்காகச் செலவழித்து நிறைவேற்றிய திட்டங்களைப் பற்றியெல்லாம் ஒரு வரி, இரண்டு வரிகளில் விடைகள் அளிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதைப் பற்றி மேற்கொண்டு அமைச்சர்களிடம் கேள்வி கேட்டு அறிந்து மக்களுக்கு அதுபற்றித் தெளிவுபடுத்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய் விடுகிறது. ஆகவே, எதிர்காலத்திலாவது இப்படிப்பட்ட வாய்ப்புக்களைத் தரும் வகையில் நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவர்கள் கேள்வியைக் கொடுக்கும்போதே அன்ஸ்டார்டு குவெஸ்டியன்ஸாகத் தருகிறார்கள். எழுத்து மூலம் பதில் வந்தால் போதும் என்ற அளவிலே தருகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் முக்கியமான கேள்விகளை, எல்லா உறுப்பினர்களும் ஆர்வம் காட்டக்கூடிய கேள்விகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தரும்போதே ஸ்டார்டு குவெஸ்டியன்ஸாகத் தரும்படி ஏற்பாடு செய்கிறேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரி பிகேஷன். கடந்த திங்கட்கிழமை ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையைத் தங்களிடம் கொடுத்தேன். எட்டு நாட்கள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பல தடவை கூறி யிருக்கிறேன். உரிமைப் பிரச்சினைகள், அட்ஜர்ன்மென்ட் மோஷன்கள் பற்றி இந்தப் பேரவையில் கேள்விகளாகக் கிளப்பக்

கூடாது. தனிப்பட்ட முறையில் பேரவைத் தலைவரின் அறையில் கேட்க வேண்டும்.

அது நாளைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

(3) கவன ஈர்ப்பு

மின் வெட்டின் காரணமாக மில்களின் அரவைக் கட்டண உயர்வு குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, சட்டப் பேரவை விதிகள் 41-ன் கீழ் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தை மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்கள்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, we have given notice of some adjournment motions. The usual practice of rejecting the motions also has not taken place. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் கொடுக்கிறீர்கள். அமைச்சருக்கு அனுப்பி இலாக்காவுக்குப் போய் வர வேண்டும். . .

DR. H. V. HANDE : Sir, may I make a request? For another two days only we will be able to raise such matters. Therefore I request whatever adjournment motions are given, they may be treated slightly more liberally by the Hon. Deputy Speaker.

MR. DEPUTY SPEAKER : The problem is this. Every small problem is brought in. Ordinary problems should not be brought under Rule 42.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, 75 சதவிகித மின்சார வெட்டின் காரணமாக சென்னையில் உள்ள அரவை மில்களில் அரவைக் கட்டணம் 300 சதவிகிதம் வரை உயர்த்தப் பட்டுள்ளது பற்றியும், கோதுமை போன்ற தானியங்களை அரைப்பதில் பொதுமக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இடர்பாடுகளைப் பற்றியுமான அவசரப் பொதுமுக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத் திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவர் அவர்களே, 15—2—73 முதல் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு மின்வெட்டு 75 சத விகிதமாக உயர்த்தப்பட்டது. இந்த உத்தரவின்படி நெல் அரவை மில்களுக்கும் உருளை மாவு மில்களுக்கும் மற்ற சிறு மாவு மில்களுக்கும் 75 சதவிகித மின்வெட்டு அமுலாக்கப்பட்டது.

பொதுமக்களுக்கு இதனால் ஏற்படும் அசௌகரியத்தின் காரணமாக கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் செய்யப் பட்டுள்ளன.

(அ) நவீன நெல் அரவை மில்களுக்கு (Modern Rice Mills) முற்றிலும் விதிவிலக்கு.

(ஆ) தனியார் துறை நெல் அரவை மில்களுக்கு 25 சதவிகித வெட்டு.

(இ) உருளை மாவு மில்களுக்கு (Roller Flour Mills) 25 சதவிகித வெட்டு.

இந்த மாற்றங்கள் 22—2—1973 முதல் அமுலில் இருந்து வருகின்றன.

தற்போது உள்ள மின்சார இருப்பு, மேலும் சலுகைகள் அளித்திடுவதற்குச் சாதகமாய் இல்லை. மின்சார இருப்பு நிலையில் முன்னேற்றம் காணப்பட்டவுடன் இந்த மாவு மில்களுக்குச் சலுகைகள் அளிப்பது பற்றி அரசு கவனிக்கும். இதற்கிடையே அரவைக் கட்டணங்களை சட்டரீதியாக நியாயமான அளவில் நிர்ணயிக்கும் சாத்தியக் கூறுகளை உணவுத் துறை ஆராய்ந்து ஆவன செய்யும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சீயக்காய், மிளகாய் ஆகியவற்றை அரைக்க சாதாரண மக்கள் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். ஒரு கிலோ சீயக்காயின் விலை 3 ரூபாய் என்றால் அதை அரைக்க 6 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மிளகாய்க்கு கிலோவுக்கு 2½ ரூபாய் கொடுக்க வேண்டி யிருக்கிறது. இந்த மாதிரி சிறு சிறு அரவை மில்களில் அரைப்பதற்காக அநியாய விலை வாங்குவதைத் தடுக்க உடனடியாக அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : ஏற்கனவே, இந்தக் குறைகள் சொல்லப்பட்டுத்தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சற்று சலுகை காட்ட வேண்டுமென்று இந்த நெருக்கடியான நிலைமையிலும் 25 சதவிகிதம் வெட்டு என்ற முறையில் சில பிரிவுகளை ஆக்கி இருக்கிறார்கள். சிறிது முன்னேற்றம் ஏற்பட்டாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லிய தெல்லாம் கவனிக்கப்படும்.

(4) அறிவிப்புகள்

(அ) அவையுரிமைக் குழுவிற்குத் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான அவையுரிமைக் குழுவிற்கு தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவையின் பதினான்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொருட்டு, கீழ்க்கண்ட பதினான்கு உறுப்பினர்கள் முறைப்படி நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர் என்பதை நான் பேரவைக்கு அறிவிக்கிறேன் :

1. திரு. என். இராசாங்கம்
2. திரு. என். கணபதி
3. திரு. டி. கணபதி
4. திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்
5. திரு. மா. சுப்பிரமணியம்
6. திரு. எம். சுரேந்திரன்
7. திரு. மு. சின்னசாமி
8. திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி
9. திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி
10. திரு. என். தர்மலிங்கம்
11. திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்
12. திரு. கே. எ. வகாப்
13. திரு. பி. வெங்கடசாமி
14. திரு. கா. வேழவேந்தன்

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 ஏப்ரல் 2] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமமாக இருப்பதால், 1973-74-ம் ஆண்டு அவையுரிமைக் குழுவிற்கு இவர்கள் முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளதாக நான் அறிவிக்கிறேன். மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்களும், பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களும், தங்கள் அலுவல் காரணமாக இக் குழுவின் உறுப்பினர்களாவார்கள்.

பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இக் குழுவின் தலைவராக இருப்பார்.

(ஆ) பொதுத் தொழில் நிறுவனங்கள் குழுவிற்கு நியமனம்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 1973-74-ம் ஆண்டிற்கான பொதுத் தொழில் நிறுவனங்கள் குழுவிற்கு கீழ்க்கண்ட உறுப்பினர்களை நான் நியமிக்கிறேன்:—

1. திரு. என். கணபதி
2. திரு. கே. நாகராசன்
3. திரு. என். இராசாங்கம்
4. திரு. எம். எஸ். கே. சத்தியேந்திரன்
5. திரு. கு. காமாட்சி
6. திரு. ஆலடி அருணா
7. டாக்டர் எஸ். எம். பழனியப்பன்
8. திரு. மா. பா. சாரதி
9. திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்
10. திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்
11. திரு. ஆ. கு. சுப்பையா
12. திரு. கே. கந்தசாமி
13. திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்
14. டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே
15. திரு. எம். சுரேந்திரன்
16. திரு. கோவை செழியன்

திரு. என். கணபதி அவர்களை இக் குழுவின் தலைவராக நான் நியமிக்கிறேன்.

(5) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) 1973-ம் ஆண்டு சிறுவழக்கு மாநகர் நீதிமன்றங்கள் (தமிழ் நாடு திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 4/73)

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to move that the Presidency Small Cause Courts (Tamil Nadu Amendment) Bill, * 1973 (L.A. Bill No. 4 of 1973), be taken into consideration.

Section 72-B of the Presidency Small Cause Courts Act, 1882, as amended by Tamil Nadu Act XII of 1955, provides for the payment of court fee at the rate of one-half of the fee payable on the plaint in a suit for similar relief, on applications for new trial filed under Section 38 of the said Act. There is no provision in the Act for exempting the applications filed by pauper applicants under Section 38 of the said Act from payment of the court fee.

The High Court has recommended that a provision may be made for exempting pauper applicants from payment of court fees on applications filed under Section 38 of the said Act. The Government have examined the High Court's recommendation and they have decided to amend Section 74 of the said Act to enable the Court to receive applications from paupers under Section 38 without payment or on part payment of fees mentioned in Section 72-B. It is proposed to extend similar concession in respect of the fee payable by pauper applicants under Section 72-A of the said Act also.

Under Section 75 of the Presidency Small Cause Courts Act, 1882, the State Government have power to vary the amount of fees payable under Sections 71 and 72. Section 72-A of the said Act as amended by Tamil Nadu Act XII of 1955 provides for the payment of fees prescribed in the Fifth Schedule to the Act on documents of any kind specified in the said Schedule.

* Published in the Tamil Nadu Government Gazette Extraordinary dated 20th March 1973.

Article 6 of the said Schedule prescribes the fee on Vakalathnama or any paper signed by an Advocate signifying or intimating that he is retained for a party, including a memorandum of appearance, except where the party is a member of any of the Armed Forces of the Union not in civil employment.

According to sub-rule (6) of rule 4 of Order III of the Code of Civil Procedure, 1908, no Government Pleader or other Pleader appearing on behalf of the Government or on behalf of any public servant sued in his official capacity shall be required to present any document empowering him to act. In the absence of similar provision in the Presidency Small Cause Courts Act, 1882, difficulty is being experienced by Advocates appearing on behalf of Government, as such advocates have to file Vakalathnama with the requisite fee.

It has, therefore, been decided to amend Section 75 of the Presidency Small Cause Courts Act, 1882, suitably so as to empower the State Government also to remit the fee payable under Section 72-A of the said Act. It is also proposed to take power to remit or vary the fees, payable under Section 72-B of the said Act.

The Bill seeks to give effect to the above decisions.

Sir, I request the House to accept the motion.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I would like to offer a few general remarks so far as the amendment to Section 74 of the Presidency Small Cause Courts Act is concerned *Informa pauperis* has been allowed so far as civil suits which are triable under the Civil Procedure Code are concerned. Similar provision is now incorporated in the Presidency Small Cause Courts Act. I think that it is a commendable legislation which has been put forward by the Government. There are many people who are unable to pay court fee. So, it is a welcome measure and those litigants would be helped to the utmost. What is obtaining in the other suits, in the regular suits, will have to be applied to the Small Cause suits as well, even though there is a specific bar that the whole procedure as contemplated in the Civil Procedure Code will not be generally made applicable to the trial of Small Cause suits.

But, Sir, so far as the *informa pauperis* application is concerned, the matter waits in the Courts for a long time for want of a report from the Government Pleader because the Government will have to file a report that the applicant is not possessed of sufficient means to pay the fees. Such a procedure is even now prevalent and to obviate all those delays I think some steps should be taken and some protection may be given in that regard as well. As regards *informa pouperis*, there is a provision so far as the Civil Procedure Code is concerned. The appeal should be filed within 30 days from the date of the decree or order. Now, Sir, so far as these small cause decrees are concerned, there is no provision for any appeal. It is only a revision. Whether this would be applicable for filing a revision is also to be clarified. I think even for the matter of filing revision, there should be a specific provision. That is the point which I am raising

Another point which I want to say is regarding the usual difficulty experienced by the litigants. That is, in case an *ex parte* decree has been passed, now the Courts insist that the entire amount should be deposited if he wants to file an application to set aside the *ex parte* decree passed against him and that is a hard thing. I think a provision for insisting upon security for the performance of the decree may be insisted upon, instead of asking for cash deposits. These two matters may kindly be looked into. With these general observations I think it is a welcome measure so far as the people who are unable to pay Court fees are concerned. I think this Bill can be accepted without any further amendment. I commend the Bill for the acceptance of the House.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"1973-ம் ஆண்டு சிறு வழக்கு மாநகர் நீதி மன்றங்கள் (தமிழ் நாடு திருத்தச்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 4/73) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

1973 ஏப்ரல் 2] [மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

பிரிவுகள் 2, 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : "1973-ம் ஆண்டு சிறு வழக்கு மாநகர் நீதி மன்றங்கள் (தமிழ் நாடு திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 4/73)" சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு சட்ட முன் வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஆ) தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 6/73).

*** மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் :** தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு, 1973-ம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு@ (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 6/73) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று முன் மொழிகிறேன்.

சமய நிறுவனங்களில் உண்டியல்களையும், அத்தகைய ஏனைய பெட்டகங்களையும் வைத்துப் பராமரிப்பதற்குப் பொருந்துகிற விதிகள் தற்போது எதுவுமில்லை. மேற்சொன்ன நோக்கத்திற்காக விதிகள் இயற்றுவதற்கு தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 22/1959) வெளிப்படையான விதித்துறையும் இல்லை. இது குறித்து ஒரே சீரான நடைமுறையைப் பின்பற்றுவது அவசியமெனக் கருதப் படுகிறது. எனவே சமய நிறுவனங்களில் உண்டியல்களையும் அத்தகைய ஏனைய பெட்டகங்களையும் வைத்துப் பராமரிப்பதற்கு விதிகள் இயற்ற அரசுக்கு அதிகாரமளித்து, மேற்சொன்ன சட்டத்தின் 116-வது பிரிவைத் திருத்துவதென்று முடிவு செய்யப் பட்டுள்ளது. இந்தச் சட்ட வரைவு மேற்சொன்ன முடிவுக்குச் செயல்வடிவம் அளிக்கிறது.

@21—3—1973 தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இம்மன்றம் இதனை ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்று ஒருசில கருத்துக்களைக் கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த இலாக்காவிலே பல இடங்களிலேயும் அதிகமாக இந்த மாதிரியாக வசூல் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. இதை முறைப் படுத்துவதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்திலே வேறு சில அம்சங்களையும் சேர்த்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் சில ஆலயங்களில் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் பெருமான பித்தளை, வெங்கலப் பாத்திரங்கள் உபயோகப்படுத்தப்படாமல் கிடக்கின்றன என்பதை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரியில் தேவஸ்வம் போர்டின் கீழ் இருக்கின்ற பல ஆலயங்களில், முன்பு, அந்தணர்களுக்கு இலவசமாக சாப்பாடு போடுவது என்ற முறை மன்னர்கள் காலத்தில் இருந்திருக் கின்றது. அதற்காகப் பல இடங்களிலேயும் பெரிய பெரிய பித்தளை, வெண்கலப் பாத்திரங்களை வாங்கி வைத்திருந்தார்கள்.

திருவெட்டார் என்ற ஊரில் ஆதிகேசவப் பெருமாள் ஆலயம் இருக்கிறது. இந்தப் பாத்திரங்களைப் பாதுகாப்பதே கஷ்டமாக இருக்கிறது. பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் பெருமான இந்தப் பாத்திரங்கள் உபயோகமற்ற நிலையில் இருக்கின்றன. இப்போது அந்த இலவசமாக சாப்பாடு போடுகின்ற முறை இல்லை—அது மன்னர்கள் ஆட்சி காலத்திலேயே கைவிடப்பட்டு விட்டது. அந்தப் பாத்திரங்கள் மாத்திரம் இன்னும் இருந்து கொண்டே இருக்கின்றன. அந்தப் பாத்திரங்கள் இப்போது நல்ல விலை கொடுக்கக் கூடியனவாக இருக்கின்றன. எனவே, அவற்றை ஏலம் விட்டு விற்று அந்தப் பணத்தை கோயிலின் வருவாயோடு சேர்த்துக்கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருது கின்றேன்.

சுசீந்திரம் திருவெட்டார் கோயில்களில் இப்படிப்பட்ட பாத்திரங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் இந்த முறையில் செய்து பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். அது மாத்திரமல்ல, இந்த

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

நல்ல காரியத்திலிருந்து கிடைக்கின்ற பணத்தை கல்விக்காக அதிகமாகச் செலவழிக்க, வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டுமென்ற ஆலோசனையையும் இந்தச் சந்தர்ப் பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல இடங்களில் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. பெண்கள் கல்லூரிகள், பள்ளிக்கூடங்கள் ஆகியவை இருக்கின்றன. இதற் கெல்லாம் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்கின்ற வகையில் இந்தப் பணத்தைச் செலவழிப்பது சாலச்சிறந்ததாக இருக்குமென்ற ஆலோசனையும் கூறிக் கொண்டு, இந்தச் சட்டம் வரவேற்கக் கூடிய ஒன்று என்று கூறி, அமைகின்றேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I entirely welcome the amendment that is proposed to plug the loopholes in the matter of collection of amount in hundis and also wastage in the collection of money from hundis. Sir, I would further suggest one more thing for the kind consideration of the Hon. the Minister for Religious Endowments.

Now, I find that whenever these hundis moneys are counted, there are a lot of malpractices. I think the Government should bring forward a legislation to see that all the moneys that are collected through hundies are deposited in a bank. It should not be stopped only with the money that is collected through hundis, but also the money collected through 'Laksharchana' or 'Sahasranamarchana' or in connection with any other function should be deposited in a bank.

Whatever amount that is derived by the temples should be deposited in a Bank and the money that is required by the temple to incur expenditure should be drawn from the bank. Now there is terrible misappropriation of funds taking place in many temples. While I welcome this move, I would like to suggest that depositing of money in banks should be insisted upon in all the temples, whether they are big or small.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மசோதாவை ஆதரித்து நானும் ஒரு சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் இந்தக் கோயில்களை முறைப்படுத்துவதன்

மூலம் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை நாம் பெற முடியும். அது மாத்திரமல்ல. இன்றையதினம் நாட்டில் என்ன நடக்கின்றது என்றால், சில கோயில்களின் வருமானம் கணக்கெடுக்கப்பட்டு வரையறை செய்யப்பட்டு, நம்முடைய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பின் கீழ் இருக்கின்றன. சில கோயில்களில் தர்ம கர்த்தாக்களை நியமனம் செய்து, வகைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரி வகைப்படுத்தப்படாத கோயில்கள் லட்சக் கணக்கில் இருக்கின்றன. திடீர் என்று சில கோயில்கள் தோன்றுகின்றன. அவற்றில் உண்டியல் வசூல் செய்கிறார்கள். எந்தவிதமான கணக்கு வழக்கும் இல்லை. இவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டும்.

சில கோயில்களில் சொத்தே இல்லை என்று சொல்வார்கள். ஆனால், திடீரென்று திருவிழாக்களைச் செய்வார்கள், அப்போது உண்டியல் வைத்துப் பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை வசூல் செய்வார்கள். இதைப்போன்ற சம்பவங்கள் நிறைய தமிழ்நாட்டில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றை வகை செய்யக்கூடிய முறையில் அரசு கண்காணிக்க வேண்டும். திருவிழாக் காலங்களில் உண்டியல் வசூலை கண்காணிக்கின்ற முறையில் அரசு நடவடிக்கையின் மூலமாக இவற்றை வகைப்படுத்த முடியும் என்பது எனது அபிப்பிராயம். மேலும், இரும்புப் பெட்டிகளைக் கொண்டு உண்டியலை ஏற்படுத்தக் கூடிய முறையைக் கையாள வேண்டும்.

அந்த உண்டியலை உடைக்கின்றபோது தர்மகர்த்தாக்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற விதி இருக்கின்றது. இந்த விதியைச் சரியான முறையில் கடைபிடிப்பதன் மூலம் உண்டியல் வசூலில் பலவிதமான சீர்கேடுகள் இல்லாமல் தடுக்க முடியும். அந்த வகையில் அரசு செயல்பட்டு, உண்டியல் வசூலை முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, இந்த அற நிலையங்களிலே உண்டியல்களைச் சீரமைப்பதற்கும், உடைக்கும் போது சில முறைகளைக் கையாளுவதற்கும் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பல கோயில்களிலே இன்றைக்கும் உண்டியலை உடைக்கும்போது தவறான முறைகளை அனுசரித்து வருகிறார்கள். இதில் வரையறை இல்லை என்ற சூழ்நிலை

இருப்பதால் இந்த இலாக்காவில் உண்டியலை உடைக்கும்போது ஒருசில முறைகளைக் கையாள வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

சில கோயில்களில், எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, திடீரென்று திருவிழா நடத்தும்போது வசூல் கணக்கை அறங்காவலர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற நிலை இருக்கிற காரணத்தால், கணக்கைக் கொடுப்பதில்லை. அதே சமயத்தில் பொதுமக்களே விரும்பி சில ஆலயங்களில் நல்ல பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று செய்கிற போது, அவர்கள் அறங்காவலர்களையும் மற்றவர்களையும் கேட்டுக் கொண்டு தான் நன்கொடை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்குமானால், பல அறநிலையச் சங்கங்கள் செய்யக் கூடிய பணிகளைத் தடுத்துவிட நேரிடும்.

ஆகவே, எல்லாவற்றையும் அறங்காவலர்களின் கீழ், அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு தான் செய்ய வேண்டுமென்பது தவறு. பொது மக்களாகச் சேர்ந்துகொண்டு நான்கு பேர்கள் சேர்ந்து கொண்டு திருவிழா நடத்துகிறார்கள் என்றால், அந்த நான்கு பேர்களுக்குள்ளேயே கணக்குக் காட்ட வேண்டிய நிலையில் இருப்பார்கள். இந்த முறையில் சில சங்கங்கள் நல்ல முறையில் அறநிலையப் பணிகளைச் செய்து கொண்டு வருகின்றன. அதைத் தடுக்காமல், இப்படிப்பட்ட சங்கங்களில் அறங்காவலர்கள் தலையிடாமல் இருப்பது நல்லது. அதேசமயத்தில் எங்கேயாவது புகார்கள் வருமேயானால் இதே வேலையாக இருப்பார்களேயானால், கணக்குக் கொடுக்கத் தவறினால் அந்த இடங்களிலே அறங்காவலர்கள் தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுப்பது தான் நியாயமானது என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, கோயில்களில் ஆண்டவனுக்கு, புடவைகள், துணிகள் சாற்றுகிறார்கள். இவற்றைப் பல வருஷங்களுக்குப் பிறகுதான் ஏலம் விடுகிறார்கள். அதற்குள் இந்தத் துணிகள் பயனற்று, மக்கிப் போய்விடுகின்றன. எனவே, அப்படியில்லாமல், வேண்டிய

புடவைகள், துணிகளை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு, மற்ற வற்றை, ஆண்டிற்கொரு முறை ஏலம் விட்டுவிட வேண்டும் என்ற யோசனையை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேமாதிரி, பல பக்தர்கள் ஆண்டவனுக்கு நகைகளைப் போடுகிறார்கள். கம்மல், மூக்குத்தி, இன்னும் சின்னச்சின்ன நகைகளை எல்லாம் போடுகிறார்கள். அந்த நகைகளிலும், வேண்டியனவற்றை, ஆண்டவனுக்குப் போடக் கூடிய, உபயோக மான நகைகளை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு, மற்றவற்றை நல்ல ஆபரணங்களாக மாற்றியமைக்க முடியும். அப்படி, ஆண்டிற்கொரு முறை இப்படிச் செய்து, அந்த நகைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அப்படியும் ஆண்டவனுக்கு உபயோகப்படாத நகைகள் இருக்குமானால், அவற்றை ஆசாமிகளுக்கு விற்று விடலாம், ஏலத்தின் மூலமாக. இப்படிச் செய்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து, நான் அடிக்கடி சொல்லுவது போல, இன்றைக்குப் பல கோவில்களுக்கு என்னென்ன சொத்துக்கள் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்ட முறையான ரெகார்டுகள் கிடையாது. உதாரணமாக, புரசைவாக்கம் ஸ்ரீ கெங்காதீஸ்வரர் கோவிலுக்கு ஏராளமான சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவை எந்த இடத்தில் இருக்கின்றன, அவற்றை யார் யார் வைத்துக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள், என்ன வரி கட்டுகின்றார்கள் என்பதையெல்லாம் விவரமாகத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு ஏற்ற முறையில் அந்த விவ ரங்கள் அடங்கிய பட்டியல் அங்கில்லை. காரணம் ஒன்றுமில்லை.

அங்குள்ள அறங்காவலர்கள் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மாற்றப்படுகின்றார்கள். அறங்காவலர்கள் ஐந்தாண்டுக்கு ஒரு முறை என்றால் ஆபீசர்கள் மூன்று மாதத்திற்கு ஒருமுறை மாற்றப் படுகின்றார்கள். இப்படி அதிகாரிகள் மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை மாற்றப்பட்டால் கோவில் சொத்துக்கள் எங்கெங்கே இருக் கின்றன என்று அவர் எங்கே கண்டுபிடிப்பார்? 'Executive Officer' என்று யாரையாவது போட்டால் ஒன்று பிரமோஷனில் போய்விடுகின்றார்கள் அல்லது 'ஏ' கிளாஸ் அல்லது 'பி' கிளாஸ் என்று வரும் நேரத்திலே மாற்றிக் கொண்டு போய்விடுகின்றார்கள்.

1973 ஏப்ரல் 2] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

எக்சிகியூட்டிவ் ஆபீசர்ஸ் என்று இருந்தால் குறைந்தது ஐந்து வருஷமாவது இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அறங்காவலர்களுக்கும் ஈ.ஓ.-க்களுக்கும் ஒரு 'அண்டர்ஸ்டேண்டிங்' இருக்கும். கோவில்களின் சொத்துக்கள் எங்கெங்கே, யார் யாரிடத்தில் இருக்கின்றன என்று பார்ப்பதற்கு இருவருக்குமிடையே ஒரு 'அண்டர்ஸ்டேண்டிங்' ஏற்படும். எனவே இப்படி அடிக்கடி மாற்றாமல் மூன்று அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு இவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று போட்டு கோவில்களுக்குள்ள சொத்துக்களைப் பற்றியெல்லாம் ஒரு முறையான பட்டியல் தயார் செய்ய வேண்டும். நான் தர்மகர்த்தாவாக இருந்ததால் அந்தக் கஷ்டங்களை உணர்ந்து இதைச் சொல்லுகிறேன். இன்று பல தர்மகர்த்தாக்கள் முறையாக வேலை செய்ய முடியாமல் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். எனவே இந்த நிலைமையைப் போக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கோவில்களுக்குப் பல முறைகளில் வருவாய் இருக்கின்றன. பக்தர்கள் காணிக்கையாகச் செலுத்துகின்றார்கள், கட்டணங்களாகச் செலுத்துகின்றார்கள், உண்டியலில் சேர்க்கின்றார்கள். இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு கோவில் திருப்பணிகளைச் செய்ய முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். பல இடங்களிலே கோவில்களும் திருக்குளங்களும் பழுதடைந்து கிடக்கின்றன. எனவே, இப்படிப்பட்ட வருவாயைக் கொண்டு இவற்றைப் பழுது பார்ப்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்.

பல கோவில்களில் மதச் சார்பான கருத்துக்களை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கின்றன. அவற்றுக்கெல்லாம் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். எனவே இத்தகைய பணிகளில் நீங்கள் அக்கறை காண்பித்து, இவற்றின் செலவு போக மிஞ்சியிருந்தால் அவற்றைக் கல்விக்கு அல்லது அனாதை இல்லங்களுக்கு அல்லது பிச்சைக்காரர்கள் விடுதிக்குச் செலவிட்டுக் கொள்ளலாம். மக்கள் மத்தியில் நல்ல கருத்துக்களை, ஒழுக்கத்தைப் போதிக்கும் நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கான வாய்ப்புகள் என்னென்ன என்று ஆராய்ந்து அவற்றுக்கு என்னென்ன செலவழிக்க வேண்டுமோ அவற்றைத் தயங்காமல் இந்த இலாக்கா செய்தால் தான் ஒளவிற்குச் சீரமைக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பிச்சைக்காரர்களுடைய மறுவாழ்விற்கு என்று ஏராளமாகச் செலவழிக்கின்றார்கள். இவர்களுக்காக இல்லங்கள் கட்டியிருக்கிறோம் என்றாலும் இன்னும் பிசசைக்காரர்கள் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றார்கள். அன்றைக்கு இருந்தமாதிரி தான் இன்றைக்கும் கோவில் வாசலில் ஏராளமாக இருக்கின் றார்கள் இவர்கள். அழைத்துக் கொண்டு போய்விட்டோம் என் கின்றார்கள். எங்கே அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு போனார் களோ தெரியவில்லை. என்னைக் கேட்டால் கோவில்களில்கூட இரண்டு உண்டியல்களை வைக்கலாம்—ஒன்று கோவிலுக்கும் மற் றொன்று இந்தப் பிச்சைக்காரர்களுக்கும் என்று. சாமிக்குப் போடுகின்றவர்கள் போடட்டும், பிச்சைக்காரர்களுக்குப் போடு கின்றவர்கள் போடட்டும்.

இப்போது ஏதாவது பெரிய கோவில்களுக்குப் போனால் என்ன நடக்கிறது, பத்து பதினைந்து பிச்சைக்காரர்கள் சூழ்ந்து கொண்டு "கொண்டா காசு, கொண்டா காசு", என்று நச்சரித்து விடுகின் றார்கள். எனவே இதைப் போக்க ஒரு வழியைக் கண்டால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

அவர்களில் கூன் குருடர்கள், தொழு நோய்க்காரர்கள் எல்லாம் ஏராளமாக இருக்கின்றார்கள். கோவில்களுக்குப் போகும்போது இவர்கள் நம்மைச் சூழ்ந்து கொண்டு விடுவதைப் பார்த்தால் பயமாக இருக்கின்றது. எனவே அறநிலைய இலாக்கா கல்விச் சாலைகளை ஆரம்பிக்கின்றதைக் காட்டிலும் பிச்சைக்காரர்களுக்கு என இடங்களைக் கட்டுவதில் முதலிடம் கொடுத்து, கோவில்களுக்கு வருகின்றவர்களை இந்தப் பிச்சைக்காரர்களுடைய தொல்லையி லிருந்து காப்பாற்றினால் பரவாயில்லை. இதற்காக உண்டியல் வைத்தால்கூட மக்கள் காசு போடத் தயாராயிருக்கின்றார்கள்.

பெரும் பெரும் கோவில்களில் எல்லாம் அங்குள்ள கலையழகைக் கண்டு களிக்க பல அந்நிய நாட்டு மக்கள் வருகின்றார்கள். அவர் களை யெல்லாம் இந்தப் பிச்சைக்காரர்கள் சூழ்ந்துகொண்டு தொல்லை கொடுப்பதைப் பார்த்தால் நமக்கு வெட்கமாக இருக் கின்றது. இதுதான் இந்த நாட்டில் இருக்கின்றதோ என்று அவர்களே ஐயப்படத்தக்க அளவிற்கு பிச்சைக்காரர்கள் தொல்லை பயங்கரமாக இருக்கின்றது. ஆகவே அறநிலைய இலாக்காவில் உண்டிகளை வரைமுறைப் படுத்துவதோடு, உண்டியலிலிருந்து

1973 ஏப்ரல் 2] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

வரும் பணத்தை எந்தெந்த காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று யோசிக்கும்போது அந்தக் கோவிலின் முக்கியத்துவத்தை அதிகரிக்க என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவற்றைச் செய்யவும் இதுபோன்ற தொல்லைகளைக் குறைக்கவும் யோசிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Deputy Speaker, Sir, I fully endorse the views expressed by the hon. Member, Thirumathi T. N. Anandanayaki. I personally feel that the amount that is collected through the process of 'hundi' must be properly utilised. That is a very, very important aspect of the matter which the Hon. Minister must carefully go into. He has brought forward an amendment to indicate how exactly the amount is going to be collected.

But I would like to point out how exactly the amount is being utilised and how exactly the Hindu Religious and Charitable Endowments Board is utilising the funds placed at their disposal and these are the things which have to be carefully gone into. Only then the public will be tempted to give their money in the hands of the temple authorities through hundis. So the public will have to be encouraged to give more and more money to hundis and for that they must have confidence that the money thus collected will be properly utilised.

I shall now give certain examples as to how improper utilisation of money is made by the Department. For instance, I want to refer to the Government Grant and diversion of funds from Common Good Fund held by the Commissioner as Personal Deposit Accounts and also diversion of surplus funds from other temples.

More than 10 lakhs of rupees of Government Funds and Temple Funds have been diverted by the Commissioner to several village temples in Singampuneri Constituency whereas there are several other historical and important temples in Tamil Nadu which require immediate renovation. The amount is utilised for repairing horses in several Ayyanar temples in the said Constituency. What is the reason for spending several lakhs over such village temples in a particular area alone. A higher level judicial

committee consisting of a High Court Judge should be appointed to go into this matter of diversion of surplus funds of temples and also diversion of funds from Government Grants and Common Good Fund held by the Commissioner in P.D. Account and to examine the necessity, reasonableness, fairness and also the misuse of authority by the present Commissioner of Endowments.

Then I refer to work of Revenue staff posted to work in the Department for collecting data of landed properties of temples in the State. The expenditure on special work by this staff is not properly utilised. How are they going to utilise the amount collected for the purpose for which it is intended. There are a number of such irregularities.

There has been an indiscriminate booking of trunk calls and expenditure thereon. Even for an ordinary matter, trunk calls are booked in the offices of the Department. The regional office trunk call charges per month exceeds Rs. 10,000 which may kindly be seen as lavish particularly in this kind of Department.

Then I come to the use of jeeps. The money collected from the hundials is used for jeeps. All the Assistant Commissioners and Special Deputy Collectors are provided with jeeps. There are about 20 jeeps in the Department. The Congress Government did not sanction jeeps. Now there is heavy expenditure on this account without any substantial work done by the officers.

Then, again the hundi amount collected from the people is spent for claiming of Travelling Allowance by officers. The Commissioner and other high officials are drawing Travelling Allowance. They never attend to any useful official work. The Commissioner undertakes frequent and long journeys without any purpose. His long and frequent and rapid marches should be curtailed and the expenditure should be reduced as it is the public money. This is one aspect of the matter.

Then I come to another aspect of the matter. The other day we had occasion to know how the properties are acquired. Now I want to refer to the sale of Shri Kapaleeswarar Temple land. During August 1972 the Government had acquired 116 grounds of Shri Kapaleeswarar temple in Mylapore, situated near Luz at a cost of Rs. 2,880/- for the Slum Clearance Board.

1973 ஏப்ரல் 2] [Dr. H. V. Hande]

The ground value in that area is Rs. 20,000 per ground. If a ground at Kottur can fetch Rs. 10,000 surely ground in Mylapore would fetch Rs. 20,000. But what actually happened? They were forced to sell one ground at Rs. 2,880. This was objected to by the Hindu Temple Protection Committee.

The Commissioner of Hindu Religious and Charitable Endowments in his letter No. 32092/T1, dated 19th December 1972 called upon both the parties for an enquiry. I would request the hon. Member Thirumathi T. N. Anandanayaki to listen to this. The temple authorities and the Executive Officer did not turn up. The Temple Protection Committee came. But on the other hand.........

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். இங்கே பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் அவைத் தலைவரைப் பார்த்துப் பேச வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று பேசுவது முறைதானா?

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI): The hon. Member DR. Hande knows very well that he should address the Chair.

DR. H. V. HANDE: It is not as if that I should always be addressing facing my distinguished friend Thiru N. Veerasami. I am addressing the hon. Member Thirumathi T. N. Anandanayaki through the Chair.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இங்கே தலைவராக இருந்தவர்கள் சேரைப் பார்த்து அட்ரஸ் பண்ண வேண்டும் என்று ரூலிங் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

We have to address through the Chair.

என்பதனாலே தலைவரைப் பார்த்துக் கொண்டே பேசவேண்டும் என்கிற நிலை இல்லை. Chair மூலமாகத்தான் மற்றவர்களையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். இதில் தவறு இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நான் மயிலாப்பூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த காரணத்தினால் அவர் சொன்னதில் ஒன்றும் தவறில்லை. கபாலீசுவரர் கோவில் நிலத்தை எடுத்து மிகச் சுலபமாக கிரவுண்டு ரூ. 2,500-க்கு விற்றுவிட்டோம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். கோயிலுக்குப் போகிற ஏழைகள் பணம்தான் அது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அம்மையார் அவர்கள் தம் தொகுதியிலுள்ள ஏழைகளைப்பற்றி எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இது போதும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : உங்கள் அக்கறையில் என் அக்கறை கொஞ்சமும் குறைந்தது அல்ல, உங்கள் கஜானாவில் இருந்து கொடுப்பதுதானே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதா உண்டியலைப் பற்றியது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இதைப்பற்றிப் பலமுறை பேசினார்கள். இப்படி கட்டுப்பாடு இல்லாது பேசிக் கொண்டே போனால் 5-ம் தேதி கூட முடியாது. அவ்வளவு மசோதாக்கள் இருக்கின்றன.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : உண்டியலைப்பற்றிப் பேசும் போது அம்மையார் அவர்கள் எவ்வளவோ சொன்னார்கள். நான் கோவில் சொத்துக்களைப் பற்றித்தான் சொல்கிறேன். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படி எல்லாம் லாஜிக்கலாகப் போனால் எப்படி முடியும்? பில்லுக்குச் சம்பந்தப் பட்டதாக இருக்க வேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஒருவேளை நான் பேசுவது அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமாக இல்லாமல் இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமாகப் பேசுகிறீர்களா பாதகமாகப் பேசுகிறீர்களா என்பதைப்பற்றி எனக்கு அக்கறை இல்லை. அவைக்கு முன்னால் இருக்கிற விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் பேச வேண்டும். அவைக்கு முன்னால் இருக்கிற விஷயத்தைப்பற்றி எதிர்க் கட்சியில் இருந்து நீங்கள் எப்படிப் பேசினாலும் நான் கவலைப்படவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : டாக்டர் ஹாண்டே பேசுவது முழுக்க முழுக்க அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமாகத்தான் இருக்கிறது. கோவில் நிலத்தை ஏழைகளுக்காக வீடு கட்ட குறைந்த விலையில் வாங்கியது அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமானது தான்.

1973 ஏப்ரல் 2]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : முதலமைச்சர் சொன்னது சரி தான். கோயில் நிலத்தை கிரவுண்டு ரூ. 2,880 என்று வாங்கி னீர்கள். அப்படிக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கினது நியாயந்தானு என்று கேட்டவர்கள்மீது ரூ. 25,000 டெபமேஷன் நோட்டீஸ் அனுப்பினீர்கள். ஆனல் பணக்காரர் நிலத்திற்கு 50 லட்சம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணநிதி : தலைவர் அவர்களே, பணக்காரருக்கு 50 லட்சம் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல் கிருர். அவர் ஹவுசிங் போர்டுக்குக் கொடுக்காது ப்ளாட் பண்ணி க்ரவுண்டுக்கு 18 ஆயிரம் என்று விற்றிருந்தால்கூட விற்றிருக்க முடியும். ஹவுசிங் போர்டு வியாபாரம் தான் பண்ணுகிறது. 400 க்ரவுண்டை, க்ரவுண்டு பத்தாயிரம் என்று 50 லட்சத்திற்கு வாங்கி, க்ரவுண்டு 18 ஆயிரம் என்றுதான் விற்கிறது. பணக்காரருக்கு அரசாங்கம் ஏதோ கொடுத்துவிட்டது என்று சொல்வது இருக் கட்டும். இப்போதுகூட அவர் கொடுத்த பணம் போதாது என்று கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிருர். இதற்கும் குடிசை மாற்று வாரி யத்திற்கு வாங்கியதற்கும் என்ன சம்பந்தம்?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இங்கே தனி மனிதனிடத்தில் வாங்கும்போது 50 லட்சம் கொடுத்து வாங்கியிருக்கிருர்கள். அதுவும் போதாது என்று அவர் கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிருர் என்கிறீர்கள். அங்கே கோயில் நிலங்களை க்ரவுண்டு ரூ. 2,880 என்று வாங்கியிருக்கிறீர்கள். சமுதாயச் சொத்தாக இருக்கிற கோயில் நிலத்திற்கே இந்த விலை கொடுத்திருக்கிறபோது அங்கே மட்டும் அந்தப் பணக்காரருக்கு அவ்வளவு விலை ஏன் கொடுக்க வேண்டும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணநிதி : அந்தப் பணக்காரரே ப்ளாட் போட்டு தம் நிலத்தை விற்றிருந்தால் என்ன செய்வது?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அவர் ஒருக்காலும் விற்றிருக்க முடியாது. இவ்வளவு பெரிய இடத்தை விற்றிருக்க முடியாது. நில ஆர்ஜிதச் சட்டத்தின் கீழ் அரசாங்கம் அவற்றை ஆர்ஜிதம் செய்து வாங்கிக் கொண்டிருக்கலாம். எப்படி மயிலாப்பூர் நிலத்தை வாங்க முடியுமோ அப்படி வாங்கியிருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அது டிரஸ்டி பிராபர்டி. நாம் அதைத் தடுக்க முடியுமா என்பது இருக்கட்டும். இப்போதே அவரது சகோதரர் முத்தையா செட்டியார் தம்முடைய நிலங்களை ப்ளாட் போட்டு விற்றுக் கொண்டுதான் இருக்கிறார் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அப்படி என்றால் அர்பன் லான்ட் சீலிங் கொண்டு வருவதற்குள் இப்படி நிலங்கள் விற்கப்படுவதைத் தடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அர்பன் லாண்டு சீலிங் கொண்டுவருவது பற்றியே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இது சிதம்பரம் செட்டியாருக்குச் சொந்தமான நிலம்—டிரஸ்ட் பிராபர்டி—நிலம் எப்படி வந்தது என்பது பிரச்சினை அல்ல. அவர் அப்படியே கொடுக்கத் தயாராக இருந்தார். வாங்கிற்று.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : டிரஸ்டுகளை ஒழிக்க மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு ப. உ. சண்முகம் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அறக்கட்டளைகள் பற்றிய சட்டத்தைப் படிக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். படித்துவிட்டுச் சொல்லட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் நிறைய மசோதாக்கள் இருக்கின்றன. சப்ஜெக்டைவிட்டு இப்படி பைபாஸ் பண்ணிப் போவதை நான் அனுமதிக்க முடியாது. ஒரு தடவை, இரண்டு தடவை, மூன்று தடவை சொல்லியாகிவிட்டது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : கபாலி கோயில் நிலத்தை பற்றி இந்த அவையில் நான் பலமுறை விளக்கம் கொடுத்து இருக்கிறேன். ஒரு சங்கத்தின் சார்பில் தீர்மானம் போட்டு, இந்தத் துறையைப்பற்றி அவதூறாக நடந்து கொண்டதற்கு சட்டதிட்டங்களின்படி நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கோவில் நிலத்தில் பல்லாண்டு காலமாகக் குடிசை போட்டுக்கொண்டு வாழ்ந்த மக்களுக்கு, குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் அங்கேயே வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க திட்டமிட்டு ஏற்பாடு செய்த நேரத்தில் இந்தக் கோவில் நிலம் மட்டும் அல்ல, குன்றக்குடி ஆதினத்தைச் சேர்ந்த நிலம்கூட இதே விலைக்கு

1973 ஏப்ரல் 2] *[திரு. மு. கண்ணப்பன்]*

நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு ஆதினகர்த்தரால் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டு, வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கோவில் நிலத்திற்கான விலையும் அறங்காவலர்கள் அனைவராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அதன் பேரில்தான் ஆணையர் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்.

அதோடு இங்கே வாழ்ந்து வருகிற ஏழைகளை அப்புறப்படுத்த, இதுபோல நகரத்தில் வேறு இடங்களிலும் வாழ்ந்து வருகிற ஏழைகளை அப்புறப்படுத்த எந்தவிதமான வழிமுறைகளும் கிடையாது. குடிசை போட்டு வாழ்ந்து வந்த மக்களுக்கு அங்கேயே வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க அறங்காவலர் நிர்ணயித்த விலையில்தான் அந்த நிலம் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் ஆண்டுக்கு 400 ரூபாய் என்ற குத்தகைக்கு அந்த நிலத்தில் குடியிருந்தவர்கள் அதனை எடுத்திருந்தார்கள். அந்தக் குத்தகையைக்கூட பல ஆண்டுகளாகக் கொடுக்காமல் இருந்தவர்கள் பலர். அதுகூட, சரியாக வசூலாவது இல்லை. இரண்டு ஆண்டுகள், 3 ஆண்டுகள், வாடகை பாக்கி இருந்து கொண்டே வந்தது. ஆனால், இப்பொழுது சுமார் ரூ. 3 லட்சத்திற்கு மேல் அந்த நிலத்தை குடிசை மாற்று வாரியத்திற்கு விற்றுவிட்டதற்குப் பின்னால், அந்தப் பணத்தை வங்கியில் போட்டதில் ரூ. 40,000-க்கு மேல் வருமானம் வந்திருக்கிறது. ரூ. 400 வந்த இடத்திலே இப்பொழுது ரூ. 40,000-க்கு மேல் வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலே என்ன தவறு? அறநிலையத் துறை சட்டத்தில் கோயில் நிலங்களை இனமாகக் கொடுக்கக் கூடாது என்று வழி வகுத்திருக்கிறார்கள். சட்டத்தில் வழி இருக்குமானால், குறைந்த விலையில் மட்டுமல்லாமல், இனமாகக்கூட, ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க அரசு தயாராக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: இங்கு இனமாகக் கொடுத்த மாதிரி, மற்ற அறக்கட்டளைகளுக்காக ரூ. 50 இலட்சத்துக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்றுதான் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சாமர்த்தியமாகப் பதில் சொல்வதாக நினைத்துக் கொண்டு சொல்கிறார். நான்கூட

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், தான்தான் சாமர்த்தியசாலிபோல் நினைத்துக் கொண்டு, ரூ. 50 லட்சத்துக்குக் கொடுத்தது தவறு என்று சொல்வது

கொஞ்சம் கூடப் பொறுப்பற்றது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அங்கு லாண்ட் அக்குவிசிஷன் அதிகாரி நிர்ணயித்த விலைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் கொடுத்தது தவறு என்றால், நீதிமன்றத்திற்குப் போகலாம், வேறு வழியில் சொல்லலாம், அல்லது ஊழல் புகாரிலே சொல்லலாம். அதிலே தவறு கிடையாது. பத்திரிகைகளில் விளம்பரத்திற்காக இவ்வாறு அவர் சொல்வது சரியல்ல என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நானும் பொறுப்பற்ற வகையிலே அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறார் என்று சொல்ல முடியும். அது பெரிதல்ல. ஒருவருக்கொருவர் காமப்ளிமென்ட்ஸ் சொல்லலாம். எங்கள் பேச்சுக்கு முதலமைச்சர், பதில் சொல்லலாம். நாங்கள் பதில் சொல்லக் கூடாதா? எங்கள் வாய்க்குப் பூட்டு போடுகிறீர்கள்....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, வாய்க்குப் பூட்டுப் போடவேண்டாம். திறந்தபடியே வைத்துக் கொள்ளுங்கள். யாரும் பூட்டுப் போட வேண்டாம். (டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே குறுக்கீடு) தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் குறிப்பிட்டது (டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே குறுக்கீடு) நீங்கள் என்ன பேசுகிறீர்கள்? நீங்கள் என்ன நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்? அசெம்பிளியா, என்ன இது?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அசெம்பிளிதான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுவது முறையற்றது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் இடம் கொடுத்தேன்....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இடம் கொடுத்தால், பேசும்பொழுது உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுகிறீர்களே, அப்படிச் செய்யக் கூடாது, பேசக் கூடாது. மறுபடியும் எழுந்து பேச வேண்டும். உட்கார்ந்துகொண்டு பேசக்கூடாது.

இரண்டு நாளைக்கு முன்பே பேசப்பட்டது கோட்டூர் நில விவகாரம் பற்றி. அதற்குப் பதில் அளித்தாகிவிட்டது. இப்பொழுது கோயில் உண்டியலை எப்படி முறைப்படுத்த வேண்டுமென்பதுபற்றி விவாதிக்கிறோம். இதைப்பற்றித்தான் பேச வேண்டும். கோட்டூரைப்பற்றி பேசக் கூடாது.

அம்மையார் அவர்கள் பேசினார்கள் என்றால், அம்மையார் அவர்கள் கோயிலைப் பற்றித்தான் பேசினார்கள். பிச்சைக்காரர்கள் தொல்லைகளை ஒழிப்பதற்காக உண்டியலை முறைப்படுத்தவேண்டு மென்று பேசினார்கள். நீங்கள் கோட்டூர் நிலத்தைப்பற்றி இணைத்துப் பேசியிருக்கிறீர்கள். மைலாப்பூரில் கோயில் நிலத்தில் ஏழைகள் குடிசைகள் போட்டிருந்ததால், அக்கோவிலின் அறங் காவலர்கள், தாங்களே குறைந்த விலைக்கு விற்க முன் வந்தார்கள் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் கண்ணப்பன் அவர்கள் விளக்கியாகி விட்டது. அந்த அறக்கட்டளை நிலத்தில், கிட்டத்தட்ட நூற்றுக் கணக்கான மக்கள், ஏழைகள், குடிசைபோட்டு வாழ்கிறார்கள். அங்கிருந்து அவர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கு யாராலும் இயலாது. அரசாங்க புறம்போக்காக இருந்தாலும், தனிப்பட்டவர் களுடைய நிலமாக இருந்தாலும், இப்படி அவர்கள் ஆக்கிரமித்து விட்டால், அவர்களை அப்புறப்படுத்துவது சாதாரணமான காரியம் அல்ல. மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு அப்பிரச்சினையை நோக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வகையிலே தான், இந்த இடத்திலே வீடு கட்டித் தருவோம் என்று குடிசை மாற்று வாரியம் சொன்னதன் பேரில், குறைந்த விலைக்கு அந்நிலத்தைத் தருவோம் என்று அறங்காவலர்கள் கூறினார்கள். இதற்குப் பிறகும், அதைப் போல் கோட்டூர் நிலம் என்று சொன்னால் அது அர்த்தமற்றது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, மசோதாவைப்பற்றி பேசவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், உங்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் நான் சலுகை கொடுக்கிறேன் என்பதை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. உங்களை என்றைக்காவது பேசவேண்டாமென்று நான் சொல்லி யிருக்கிறேனா? இந்தப் பிரச்சினையிலிருந்து இவ்வளவுதூரம் விலகிப் போகிறீர்கள் என்று சொன்னால், நீங்கள் வேறு பிரச்சினையைக் குறிப்பிட்டதற்குப் பிறகு அமைச்சர் பதில் சொல்கிறார். அமைச்சர் பதில் சொல்லியதற்குப் பிறகு நான் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கிறீர்கள். இப்பொழுது இந்த 'பில்'-ஐ பாஸ் பண்ணவேண்டும், அதற்குப் பிறகு இன்னொரு

பில்லை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இதைப் பற்றிப் பேசுங்கள். திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கேட்கிறார். என்ன, கேளுங்கள்.

திரு. எம் சுரேந்திரன் : இங்கே பேசுகின்றபொழுது, முதலமைச்சர் அவர்கள், உட்கார்ந்து கொண்டு பேசக்கூடாது என்ற ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அம்மாதிரி ஒரு மெம்பர் இன்னொரு மெம்பருக்கு உத்தரவிடலாமா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது உத்தரவல்ல. சபையினுடைய மரபை அவர் நினைவூட்டுகிறார். (திரு. எம். சுரேந்திரன் உட்கார்ந்து கொண்டே குறுக்கீடு). நீங்கள் உட்கார்ந்துகொண்டுதான் பேசுகிறீர்கள். நீங்கள் உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுவது ஒன்றாக இருக்கிறது, ஆனால் கேட்பது வேறொன்றாக சமயத்திலே ஆகிவிடும். எனவே, நின்று பேசினால் பதிவேட்டிலே கூடப் பதிவு செய்யப்படும். உட்கார்ந்து கொண்டு பேசினால் நீங்கள் என்ன பேசுகிறீர்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரியாது. பதிவேட்டிலே பதிவாகவில்லையென்ற காரணத்தினால் இஷ்டம்போல் பேச உங்களுக்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. அது முறையல்ல. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் திரும்பத் திரும்பப் பழைய பிரச்சினையையே பேசுகிறார். ஏற்கனவே அதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறீர்கள். பேசியதைத் திரும்பத் திரும்பப் பேசுவது முறையல்ல. அது நேரத்தை வீணாக்குவதாகும். கோயில் உண்டியல் பணத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு, அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் தர இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி மட்டும் பேசுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லிய நேரத்திலே, கோயில் பகுதியிலே போடப்பட்டிருக்கிற குடிசைகளை அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். நான் அப்புறப் படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை, அதே மாதிரியாக, அந்த இடத்திலே கூடச் சிலபேர் குடிசை போட்டுக்கொண்டு, அந்த மாதிரி குடிசைப் போட்டுவிட்டார்கள் என்று கோட்டுரிலேகூடப் பயன்படுத்தலாம் என்றுதான் நான் பதில் சொன்னேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிற பதில் புதிது, புதிது ; மாண்புமிகு

முதலமைச்சர் அவர்கள் புதிது புதிதாக, விந்தையாகப் பதில் சொல்கிறார் என்று சொல்லவில்லை. புதுக் கருத்தைச் சொல்கிறார்கள், புதுத் தகவலைச் சொல்கிறார்கள். பழைய விஷயமாக இருந்தாலும் அவர் புதிதாகக் கருத்துச் சொல்வதால், பதில் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த மாதிரி இருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றும் கிடையாது. பார்டிக்குலரா, உங்கள்மேல், நீங்கள் குற்றம் செய்தீர்கள் என்று நான் சொல்லப் போவதில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தயவுசெய்து உட்காருங்கள். நீங்கள் பேசி முடித்து விட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். உண்டியலைப் பற்றி பேசுவதானால் அனுமதிக்கப் போகிறேன். இல்லை யென்றால், நான் அனுமதிக்கப் போவதில்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அவர்கள் பதில் சொல்கிறார்கள், நான் சொல்லக் கூடாதா? . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் போட்டி போட்டுக்கொண்டிருந்தால் எப்படி? டாக்டர் ஹாண்டே அவர் களுக்கு,

I am not going to allow this. The main Bill has been completely forgotten.

DR. H. V. HANDE: Because you are not allowing me, as a protest I am sitting down.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சபையினுடைய கரன்ட் புரசீடிங்ஸ் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையிலே பேசுவதானால் . . .

DR. H. V. HANDE: You are not allowing me to give a reply; as a protest I am sitting down, Sir.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது நல்ல பார்லிமென்ட்ரி பிராக்டிஸ் அல்ல. நீங்கள் இவ்வாறு பேசிக் கொண்டிருந்தால், இன்றைக்கு பேரவையில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த மசோதாவைப்பற்றி செய்திகள் வெளியே வராது. வேறு விவாதம் என்ற செய்தி வெளியே வருவது பேரவையினுடைய மரபுகளுக்கு நல்லதல்ல. மைலாப்பூர் தொகுதி உறுப்பினர் கூட, சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தைப்பற்றி, உண்டியலைப் பற்றித் தான் சொன்னார்கள். மூல மசோதாவை மறந்து வேறு

விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசவில்லை. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திலே பேசுகிற நேரத்திலே சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்கிறீர்கள். அவர்கள் அதற்குப் பதில் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, மசோதாவை விட்டுவிட்டு, தொலைவிலே போய், வேறு விஷயத்தைப் பேசிய காரணத்தினாலேதான் பதில் அளிக்க வேண்டிய அவசியமே இருக்கிறது. உண்டியலைப் பற்றிப் பேசி யிருந்தால், தகவல் அளிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கும், விளக்கம் அளிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கும். பதில் அளிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இப்பொழுது கூடச் சொன்னார்கள், 'குடிசை போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள், அதை நான் எடுக்கச் சொல்லவில்லை (குறுக்கீடு)—உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுகிறீர்கள். தயவுசெய்து அப்படிச் செய்ய வேண்டாம்—இங்கு குடிசை போட்டதை எடுக்கச் சொல்லவில்லை. கோட்டூரிலேயும் ஏன் முதலிலேயே குடிசை போட்டுவிட்டு, குறைந்த விலைக்கு நிலத்தை கேட்கக் கூடாது' என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். இதற்கு நாங்கள் பதில் அளிக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா?

மைலாப்பூரில் பல ஆண்டுகாலமாக, ஏழை மக்கள் குடிசை போட்டு வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஒருவராவது அவர்களிடத்திலே புதிதாகக் குடிசைகளைப் போடச் சொல்லி, குடிசைகளை அப்புறப் படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது, ஆகவே, குறைநத விலைக்கு நிலத்தை கொடு என்று சொல்வதற்கும், அவர்களாக இந்த காரியத்திற்காக நிலத்தைக் குறைந்த விலைக்குத் தருகிறோம் என்று சொல்வதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. குடிசைகளைப் பிரிக்க வேண்டாம், அதை நல்ல வீடுகளாகக் கட்டித் தருவதாக இருந்தால், குடிசை மாற்று வாரியத்திற்குக் குறைந்த விலைக்கு அந்நிலத்தைத் தருவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களே சம்மதித்துத்தான் நடந்திருக்கிறது. அங்கே அரசாங்கமே, குடிசைகளைப் போடச் சொல்ல முடியுமா? ஆகவே, குறைந்த விலைக்குக் கொடு என்று சொல்ல முடியுமா? இங்கு அவர்களாகச் சம்மதித்து, குடிசை மாற்று வாரியம் பெற்றிருக்கிறது. அங்கு, அரசாங்கமே எடுத்துக் கொண்டு விநியோகிக்கிறோம்.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சிறந்த விளக்கம் தந்தார்கள். இருந்தாலும், அறங்காவலர்களானாலும், தனிப்பட்டு அவர்களை விலையை முடிவுசெய்து கொடுப்பதைக் காட்டிலும், அங்கேயும் நில ஆர்ஜித சட்டப்படி, நிர்ணயம் செய்யலாமே. செட்டியாருடைய அறக்கட்டளைக்கு பேசி விலையை நிர்ணயித்ததுதான் 'அப்யூஸ் ஆப் பவராக' இருக்கிறது. இந்தக் கோவில் உண்டியலைப் பொறுத்த வரை, அறங்காவலர்கள் மட்டும் கொடுத்த சொத்து அல்ல. பக்தர்கள் கொடுக்கிற சொத்து லாண்ட் அக்குஸிசிஷன் ஆக்ட் படி, அதற்கும் நியாயமான விலையை நிர்ணயம் செய்திருக்கலாமே . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பக்தர்கள் ஆண்டவன் சாப்பிடுவதற்காக மாத்திரமல்ல, ஆண்டவனால் படைக்கப்பட்ட ஏழைகள் வாழ்வதற்காகவும் தான் போடுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கோட்டூர் பிரச்னையை இங்கே கொண்டு வந்தார்கள். கோட்டூர்புரத்திலே குடிசைகளை அகற்ற முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன, அவர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே என்று கேட்டார்கள். கோட்டூர்புரத்திலே எந்தவித குடிசையும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நான் முடித்துவிடுகிறேன். உண்டியல் பணத்தை பல இடங்களிலே ஹைச். ஆர். அன்ட் சி. இ. போர்டு சரியாகச் செலவு செய்யவில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வருவதற்கு முன்பாக நான் சில ஆதாரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். உண்டியல் பணம் சீரான வகையிலே, செம்மையான வகையிலே செலவு செய்யப்படும் என்ற வாக்குறுதியை அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய பதிலிலே சொல்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்:** தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைப்பற்றியும் இதற்கு அனுகூலமாக இருக்கிற முறையிலேயும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், சிறந்த நல்ல யோசனைகளை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். பித்தளைப் பாத்திரங்கள், வெண்கலப் பாத்திரங்கள் இவைகள் எல்லாம் நன்கொடையாக வந்தால் அவற்றை முறைப் படுத்தி விற்று அதற்கான நிதியை கோயில் நிதியோடு சேர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

அந்த முறையிலே நடைபெற்று வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே தேவஸ்வம் போர்டிலே உள்ள கோயில்கள் விவரங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள், அந்த விவரங்கள்பற்றி என்னிடத்திலே தகவல் இல்லை. கோயிலுக்கு வருகின்ற எந்தப் பாத்திரமாக இருந்தாலும் கோயில் நிதியிலே—ஆண்டுதோறும் ஏலம் விடப்பட்டு—சேர்க்கப் படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே அவர்கள் சொன்ன கோயில்களைப்பற்றி விசாரித்து பாத்திரங்கள் இருக்குமானால் அவற்றையும் நல்ல முறையிலே கோயில் காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்தக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உண்டியல் பணம், அர்ச்சனைப் பணம் எல்லாவற்றையும் வங்கியிலே போட வேண்டுமென்ற கருத்தை உறுப்பினர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். உண்டியலை உடைக்கிற நேரத்திலே அறங்காவலர்கள், நிர்வாக அதிகாரிகள் இவர்களோடு மட்டுமல்ல வங்கியினுடைய பிரதிநிதி களும் அங்கேயிருந்து உண்டியல் பணத்தை எண்ணி—பெரிய கோயில்களைப் பொறுத்தவரையிலே—முடித்தவுடன் உடனடியாக பணத்தை வங்கியிலே போடுகின்ற முறைதான் இருந்து வருகின்றது. அந்த முறையே தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உறுப்பினர் திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்கள் பேசும்பொழுது பல்வகையான உண்டியல்கள் இருக்கின்றன, அவற்றை யெல்லாம் முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவற்றை முறைப் படுத்துவதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். உண்டியல்களிலேயிருந்து களவு போகாமல் தடுப்ப தற்கும் வருகின்ற வருமானத்தை ஒழுங்காகச் செலவு செய்ய

தற்கும், உண்டியல்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். உண்டியல்களை உடைக்கும்பொழுது அறங்காவலர்கள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அறங்காவலர்களும் இருக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே கருத்துத் தெரிவிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பேசும்பொழுது தனியார் கோயிலுக்காக வசூல் செய்வதைத் தடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். எல்லோருமே நேர்மையாக வசூல் செய்வார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. கோயில் என்ற பெயராலே தவறுகச் செய்வார்கள், ஆகவேதான் குறிப்பாக அறங்காவலர்கள் அல்லது மேல் அதிகாரிகள் இவர்களின் அனுமதியோடுதான் வசூல் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையை வைத்திருக்கிறோம். அந்த முறையே தொடர்ந்து இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

துணிகள், புடவைகள் எல்லாவற்றையும் ஆண்டுக்கொரு முறை ஏலம் விடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பக்தர்கள் ஆண்டவனுக்குப் போட வேண்டுமென்று காணிக்கையாகக் கொடுக்கின்றவைகளைத்தவிர மற்றவற்றை ஏலம் விட்டு கோயில் நிதியிலே அந்த நிதியைச் சேர்க்கிறோம். எதிர்காலத்திலேயும் அது தொடர்ந்து செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உண்டியலிலே போடப்பட்டிருக்கின்ற நகைகளை முறையாகக் கணக்குவைத்து அங்கே அங்கேயுள்ள மணியக்காரர்கள் மற்றவர்கள் எல்லாம் அந்த நகைகள் எவ்வளவு எடை உள்ள நகைகள், என்று எல்லாம் பார்த்து ஒரு பட்டியலை வைத்து முறைப்படி பட்டியலிலே பதிவு செய்துகொள்கிறார்கள்; அதைப் பற்றி மேலதிகாரிகளுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை மேலும் நல்ல முறையிலே கண்காணிக்கக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோயில்களுக்கு என்ன என்ன சொத்துக்கள் இருக்கின்றன என்பது தெரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் என்ன என்ன சொத்துக்கள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி சொத்து பராமரிப்பு ரிஜிஸ்டர் ஒன்று வைத்திருக்

கிருர்கள். அந்த ரிஜிஸ்டர் கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னதாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் மீண்டும் அதைப் பரிசிலனை செய்து புதிதாகச் சொத்துக்கள் சேர்ந்திருந்தாலும் அல்லது குறைந் திருந்தாலும் அவைகளை யெல்லாம் முறையாக அந்த ரிஜிஸ்டரிலே கொண்டுவருவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோயில் நிதியிலிருந்து திருப்பணிகள் செய்ய வேண்டும், மதச் சார்புள்ள காரியங்களுக்கே கோயில் நிதியைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று முதலிலே சொல்லிவிட்டு, பிறகு சொல்லும் பொழுது பிச்சைக்காரர் விடுதிகள் ஏராளமாகக் கட்ட வேண்டு மென்றும் சொன்னுர்கள். இந்த இரண்டு கருத்துக்களையும் ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கு இடம் கொடுக்கின்ற முறையிலேதான் கோயில் திருப்பணிகளை முதலிலே நாம் செய்கிறோம், பிச்சைக் காரர்கள் அல்லது ஏழைகள் இவர்களுக்கான காரியங்களையும் செய்கிறோம். இரண்டு கருத்துக்களையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் வலியுறுத்திய காரணத்தினலே தொடர்ந்து அந்த இரண்டு காரியங்களும் செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கோயில் வாசலிலே நின்று கொண்டு பிச்சை கேட்கிருர்களே அவர்களால் கோயிலுக்கு வருகிறவர்களுக்குத் தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. கோயிலுக்கு வருகின்ற பிச்சைக்காரர்களுக்காகத் தனியாக விடுதி கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னேன். அன்னிய நாட்டிலிருந்து எல்லாம் வருகிருர்கள், உள் நாட்டிலேயிருந்தும் ஏராளமானவர்கள் அன்றாடம் கோயிலுக்கு வருகிருர்கள், அவர்கள் எல்லாம் என்ன நினைப்பார்கள். அதற்காகத்தான் சொன்னேன், கோயிலோடு இணைந்த பிரச்னையானதாலே இதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : ஏற்கனவே அத்தகைய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டிலே உள்ள மிகப் பெரிய கோயிலான பழனியில் படியிலே நின்று பிச்சையெடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்காக பிச்சைக்காரர்கள் விடுதி ஏற்படுத்தி வேண்டிய வசதிகளை யெல்லாம் செய்துகொடுத்திருக்கிறோம். ஆனல் என்ன வசதிகள்

செய்து கொடுத்தாலும் அவர்கள் அங்கே தங்குவதற்கு முன் வருவதில்லை, பிச்சையெடுப்பதிலேதான் நிம்மதி என்று நினைக்கிறார்கள். அவர்களையும் விடுதியிலே சேர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் விரைவிலே எடுப்பதற்கு வழிவகைகள் காணப் படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆணையாளர் நீண்ட தூரம் சுற்றுப்பயணம் செய்கிறார்கள், அதிகமாக டிரங்கால் செய்கிறார்கள், ஏராளமான ஜீப்புகளை ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டிலே நாம் 700 கோயில்களுக்கான திருப்பணிப் பொறுப்பு களை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தோம். இந்த ஆண்டிலே 1,500 கோயில் களுக்கான திருப்பணிகளைச் செய்ய இருக்கிறோம். ஆகவே அவற்றை யெல்லாம் சுற்றிப்பார்த்து கடமைகளை ஆற்றுவது ஆணை யாளர்களுடைய தலையாய கடமையாக இருக்கிறது. ஆகவே அதிகமாகச் சுற்றுப்பயணம் செய்து அங்கங்கே உள்ள நிலைமை களைப் பார்த்து அதற்குப் பின்னாலேதான் முடிவுகளை எடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

ஜீப்புகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்

DR. H. V. HANDE : On a point of order, Sir.

(The Hon. Minister did not yield)

Sir, I am on a point of order. First of all the Minister should not wave me like this. I have yielded when I was speaking. He thinks too much of himself (Interruption). You should not wave me like that (Interruption). நீ உட்கார்ந்து கொண்டு பேசலாமா இதுதான் Manners– ஆ? பல விஷயங்கள் சொல்லியிருக்கிறேன், புரிந்துகொண்டு பேசவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே. . . .
(திரு. துரை முருகன், திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் எழுந்து நின்றார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: டாக்டர் ஹாண்டே உட்காருங்கள், துரைமுருகன் உட்காருங்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு இந்தப் பேரவையிலே நடந்துகொள்கிற முறையைப் பற்றி வற்புறுத்த வேண்டியிருக்கிறது. திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் யாருடனும் தனியாகப் பேசவேண்டாம், நான் சொல்

கிறேன். நேரடியாக ஒரு அமைச்சரைப் பார்த்து ஒரு உறுப்பினர் பேசவேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். உட்காருங்கள் என்று சொன்னால், உட்கார் முடியாது என்றால் இந்தப் பேரவையை நடத்திக்கொண்டிருப்பதில் அர்த்தம் இல்லை.

(2) நடைமுறைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) அமைச்சரைக் குறித்து ஓர் உறுப்பினர் பயன்படுத்திய சில சொற்றொடர்கள் குறித்து.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, ஒரு அமைச்சரைப் பார்த்து டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், நீண்ட நாட்கள் அனுபவம் பெற்ற உறுப்பினர் அவர்கள், 'மேனர்ஸ் இல்லை' என்றும், 'நீ' என்றும் பேசுவது முறையல்ல. இவைகள் எல்லாம் பதிவேட்டில் இருக்கின்றன. இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I rise on a point of order. So far as discussions in the House are concerned, we are governed by Rule 63 of the Assembly Rules. It is specifically laid down that—

'A member present at a sitting of the House and not speaking—

(*i*) shall not read any newspaper except in connection with the business of the House,

(*ii*) shall maintain silence,

(*iii*) shall not interrupt a member, while speaking by disorderly expressions or in any other disorderly manner,

(*iv*) shall bow to the Chair when taking or leaving his seat,

(*v*)shall not pass between the Chair and any member who is speaking,

(*vi*) shall not stand or leave the House when the Speaker is addressing the House'

We have to see whether we are observing these rules. As a matter of fact we will have to consider that. I think the members of the Opposition are as much bound by these rules as the members of the ruling party and there is no exception to members of the ruling

party as well. The Hon. Deputy Speaker should restrict both the parties; if any member contravenes he may be pulled up by the Chair and there is no special privillege to the Ministers or any other member. All are equal so far as the House is concerned. I think the Rule is supreme and we will have to abide by the Rules whether we like or not. That is my submission.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, தாங்கள் சட்டப்படி நடக்கவேண்டியதுதான். பிரச்சினைகளைப் பொறுத்து தீர்ப்பளியுங்கள்; வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கண்ணப்பன் அவர்கள் பேசும் போது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறுக்கே சொல்வதற்கு முன் வந்தார்கள். அமைச்சரவர்கள் தான் கூறுவதை முடித்து விடு கிறேன், உட்காருங்கள் என்று சொல்கிற எண்ணத்தில் கையை ஆட்டியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) நான் கூறுவதை முடித்து விடுகிறேன், உட்காருங்கள் என்ற எண்ணத்தில்தான் கையை ஆட்டியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர் 'ஆமாம்' என்று சொல்கிறார்கள். அதற்காக டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் 'நீ' என்று சொல்வதும், அமைச்சருக்கு 'மேனர்ஸ் இல்லை' என்று சொல்வதும், 'ஹி திங்கஸ் டூ மச் ஆஃப் ஹிம்செல்ஃப்' என்று சொல்வதும் முறைதானா, இதை இந்த அவையில் ஏற்றுக் கொள்ளப் போகிறீர்களா?

இவைகள் இந்த அவையின் பதிவேட்டில் ஏறியிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நாளும் அமைச்சர்களைப் பார்த்து இப்படித் திட்டுவது, பிறகு சபை நடவடிக்கையிலிருந்து எடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்வது, அமைச்சர்களை அவமானப்படுத்துவது போல இருக் கிறது. அமைச்சர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, நல்ல தீர்ப்பை எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவரவர்களே, சாதாரணமாக எந்த ஒரு உறுப்பினரும் பேசுகிற போது நடைமுறையைக் கையாள வேண்டும். விதி 31-ஐ திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சில சமயத்தில் இதற்குப் புறம்பாக வரலாம். 'நீ' என்று சொன்னால் உங்களைச் சொன்ன தாக அர்த்தம். ஏனென்றால் இதில் தெளிவாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவரவர்களுக்கு உபயோகமாகத்தான் சொல்கிறேன். மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள், சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அமைச்சரவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லியதை, கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் ஆதரித்துப் பேசுவது விந்தையிலும் விந்தையாக இருக்கிறது.

(திரு. நா. வீராசாமி எழுந்து நின்றார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நான் திரு. வீராசாமி அவர்கள் உட்கார வேண்டுமென்று ஆணையிடுகிறேன்.

(பல உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எல்லோரும் எழுந்து, பேசுவதற்கு முடியாது. உட்காரவேண்டுமென்று ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவரவர்களே, இம்மாதிரியாக சில சமயங்களில் விவாதத்திலே கொஞ்சம் கடுமையான சில விஷயங்கள் வரலாம். அப்படி வருகிறபோது இந்த விதி கொஞ்சம் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்படலாம். இதை சாதாரணமாக அனுமதித்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். ஆனால் பொதுவாக நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லாதீர்கள். நான் சகித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவரவர்களே, விவாதம் நடக்கிறபோது அந்த மசோதா சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் எழுந்து பதில் சொல்வது உதவிகரமாக இருக்கும். அப்படி இல்லாமல், அமைச்சர்களுக்கு கூட்டுப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்ற காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு . . .

(திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் எழுந்திருந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் பாயிண்டு ஆஃப் ஆர்டர் எழுப்பக் கூடாது. உட்காருங்கள். பேரவையினுடைய விதி முறையை அனுசரித்து நடக்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

1973 ஏப்ரல் 2]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : முடிந்த அளவிற்கு நன்றாக விஷயங்களை எல்லாம் கேட்டுக்கொண்டுதான் வருகிறேன். தெரியாமல் பேசுகிறேன் என்று ஒரு உறுப்பினர் இன்னொரு உறுப்பினரைப் பார்த்து சொல்கிறார். நான் தெரியாமல் பேசவில்லை. நான் இந்த விவாதம் பூராவையும் இங்கே உட்கார்ந்து வேண்டுமானால் கேட்காமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் வெளியே கேட்டுக் கொண்டுதான் இருந்திருக்கிறேன். நான் இந்த இடத்தில் இல்லை என்ற காரணத்தினாலேயே நான் தெரியாமல் வந்து பேசுகிறேன் என்று சொன்னால் என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது? ஒரு விஷயத்தைச் சொல்கிறபோது (குறுக்கீடு) நான் ஒன்றும் தெரியாமல் வந்து பேசுகிறேன் என்று சொல்கிறார். நான் தாழ்மையாக கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால்...

(திரு. சோ. அழகர்சாமி எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்கள் கட்சித் தலைவர் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது இந்தப் பேரவையில் உரக்கப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்கள் சத்தம் மிகத் தெளிவாகக் கேட்கிறது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, பாயிண்டு ஆஃப் ஆர்டர் கிளப்பி பேசப்படும்போது உறுப்பினர்கள் உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பேசலாமா என்று கேட்கிறேன். அப்படியானால் நாமும் பேசலாமா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையிலே கொஞ்சம் உயரமான இடத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறேன். நானும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். கண்ட்ரோல் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி எழுந்தார்.)

நான் நிற்கும்போது இன்னொரு உறுப்பினர் நிற்கக் கூடாது. இது பால பாடம் அல்ல. ஒரு உறுப்பினர் பாயிண்டு ஆஃப் ஆர்டர் கிளப்பிப் பேசும்போது இன்னொரு உறுப்பினர் பாயிண்டு ஆஃப் ஆர்டர் கேட்கக் கூடாது. அவர் முடிப்பதற்கு முன்னால் கேட்கக்கூடாது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஒரு மசோதாவின் பேரில் விவாதம் நடக்கிறபோது கூடிய வரையில் அதன் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் தலையிட்டு அதற்குப் பதில் சொல்வது நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : எப்படி நீங்கள் சொல்ல முடியும்? இங்கே மசோதா வரலாம், டிமாண்டு வரலாம். . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: மசோதாவின் பேரிலோ அல்லது மற்றவர்கள் பேசுகிறபோது அப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்களைப் பேச லாம். உங்களுக்கு முழுக்க உரிமை இருக்கிறது. மசோதாவிற்கு உட்பட்ட விஷயங்கள் அல்ல, உட்படாத விஷயங்களைப் பற்றி ஒரு உறுப்பினர் பேசிவிட்டால், பேசி விட்டாரே என்று அமைச்சர் எழுந்து அதற்குப் பதில் சொல்ல இப்படி பதிலுக்குப் பதில் என்ற முறை வருகிறது. இந்த மசோதாவிற்கு உட்பட்ட முறையிலே இந்த மசோதா சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களை அந்த சம்பந்தப் பட்ட அமைச்சரே எடுத்துச் சொல்வது உதவிகரமாக இருக்கும். பிரச்னை ஒன்றை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, நான் திரு. தங்கமணி சொன்ன அந்த வாதத்தை ஓரளவிற்கு ஏற்றுக் கொள்கிறேன். மசோதாவைப் பற்றி மாத்திரம் பேசிக் கொண்டி ருந்தால் அந்த மசோதாவிற்குத் தொடர்புடைய அமைச்சர் எழுந்து அதற்கான விளக்கங்களையும், பதிலையும் சொல்ல முடியும். மசோதாவை விட்டு திடீரென்று வீட்டு வசதி வாரியம் பற்றி பேசும்போது, அந்த விஷயத்தைப்பற்றி சம்பந்தப்பட்ட அந்த அமைச்சருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. கண்ணப்பனுக்கு அந்த விஷயம் தெரியாமல் இருக்கலாம். அப்போது மாண்புமிகு திரு. இராசாராம் எழுந்து விளக்கம் அளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. திரு. தங்கமணி அவர்கள் சொல்கிறபடி பார்த்தால் உறுப்பினர் பேசி முடித்து விடுவாரானால் அந்த மசோதாவைப் பற்றி மாத்திரம் சம்பந்தப் பட்ட அமைச்சர் அந்த மசோதாவிற்குப் பதில் சொல்வார். அந்த மசோதாவிற்குப் புறம்பாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டதற்குப் பதில் விளக்கமே கிடைக்காமல் போகக் கூடும் என்றுதான் ஆகிறது. அதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் எழுந்து அதன் தொடர்பாக பேசவேண்டியிருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, நம்முடைய சட்டமன்ற விதி முறையில் 65-வது விதிப்படி.

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. நா. வீராசாமி]

'When, for the purpose of elucidating a point during discussion, any member has occasion to ask a question of another member who is speaking, he may ask the question with the permission of the **Speaker.**'

என்றுதான் இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், அவர் சொல்வதற்கு முன்னுலேயே, பதில் சொல்லி முடிப்பதற்கு முன்னுலேயே டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எழுந்தார்கள். பாயிண்டு ஆஃப் கிளாரிபிகேஷன் என்ற முறையில் எழுந்தார்கள். அமைச்சரவர்கள் முடித்து விடுகிறேன் என்ற முறையில் கையாட்டினுர்கள். அவர் எழுந்தபோது உங்களுடைய அனுமதியைப் பெறவில்லை. நம்முடைய 65-வது விதி முறைப்படி அனுமதி பெறவில்லை. அனுமதி பெறுமலேயே எழுந்து இழிவு படுத்தக்கூடிய முறையில் பேசியது, முறைப்படி சரிதானு என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்களைப் பொறுத்த வரையில் எனக்கு அவரை இழிவு படுத்தவேண்டுமென்ற விருப்பம் கிடையாது. அவர் பேரில் எனக்கு நல்ல மதிப்பு உண்டு. நடந்தது என்னவென்ருல், அவர் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். இடையிலே ஒரு விளக்கத்திற்காக நான் எழுந்தேன். சாதாரணமாக முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட நான் இப்படி எழுந்திருக்கிற நேரங்களில், பிறகு எழுந்து சொல்லுங்கள் என்று சொல்வார்கள். அமைச்சரவர்கள் கையாட்டியதை நான் தவருக எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஏதோ வேகம் வந்தது கையாட்டியதைப் பார்த்து, "ஐ ஃபெல்ட் ஐ வாஸ் இன்சல்டட்" உண்மையாக சொல்ல விரும்பியது, என் பேச்சிலே சில குறைகளைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அமைச்சரவர்கள் பதில் கொடுக்கவில்லையென்ருலும், கவனிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, in the hope that he will take necessary action on the points, I have raised. இந்த விஷயமாக பதில் கொடுப்பதற்கு நேரம் இருந்தால் கூட நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்கிறேன் என்று சொன்னுல் போதும் என்று சொல்வதற்கு எழுந்தேன். ஆனுல் அவர் கையாட்டினுர். அவர் ஆட்டியதுதான் எனக்கு கோபம் வந்தது. நான் 'மேனர்ஸ்' இல்லை என்று சொன்னது உண்மை I regret, personally இன்ஸல்ட் பண்ணவேண்டுமென்ற எண்ணம்

இடையவே கிடையாது. கையாட்டினார். வேகமாக ஆட்டியதால் எனக்குக் கோபம் வந்தது.

I lost my temper.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கொஞ்சம் ஆத்திரமாக ஆரம்பமான விவாதம், திரு. ஹாண்டே அவர்களால் ஒரு அமைதியான சூழ்நிலைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதற்காக நான் பெரு மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். இப்படிப்பட்ட பெருந்தன்மையும், பரந்த மனப்பான்மையும் நிச்சயமாக வளரவேண்டுமென்று விரும்புகிறேம். ஒன்றை மாத்திரம் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அண்ணா அவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் அமர்ந்திருந்த நேரத்தில் கூட சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசுவார்கள், திடீரென்று அண்ணா அவர்கள் எழுவார்கள். திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே கையைக் காட்டுவார்கள். அப்படியே அண்ணா அவர்கள் உட்கார்ந்து விடுவார்கள். சில நேரங்களில் மாறி மாறி இரண்டு பேரும் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது சபாநாயகர் கிருஷ்ணாராவ் அவர்கள் 'நீங்களே பேசிக் கொண்டிருந்தால் எப்படி' என்று சொன்னவுடன் அண்ணா அவர்கள் உட்கார்ந்து விடுவார்கள். இன்றைக்கு யாராவது ஒருவர் பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில் இன்னொருவர் எழுந்து ஏதோ சொல்ல விரும்புவதைக் கவனிக்கின்ற நேரத்தில் கையைக் காட்டினால் உட்கார்ந்து விடுவது உண்டு. பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது நடுவில் எழுந்தால் அந்த வாக்கியத்தை முடிக்க முடியாத நிலையில் 'கொஞ்சம் பொறுங்கள்' என்று சொல்லுவதும் சகஜமாக இருக்கிறது. 'முடித்து விடுகிறேன்' என்று நான்கூடச் சொல்லுவது உண்டு. திரு. கண்ணப்பன் அவர்கள் 'முடித்து விடுகிறேன்' என்று இடையில் வார்த்தைகளைப் போட்டால் இடையில் அந்த வாக்கியம் முறிந்துவிடும் என்ற காரணத்தால் கையைக் காட்டியிருக்கலாம். திரு. ஹாண்டே அவர்கள் வருத்தம் தெரிவித்ததற்காக மகிழ்ச்சி. இந்தப் பிரச்சினையை விட்டுவிட்டு எல்லோரும் உண்டியலுக்குப் போகலாம்.

(5) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த) சட்டமுன் வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 6/1973)—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : இந்தச் சட்ட முன்வடிவை சட்டமாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு சட்ட முன் வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(4). அறிவிப்புகள் (தொடர்ச்சி).

(இ) தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை) சட்ட முன்வடிவு: (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/73.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/73)ஐ ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

(5) அரசின் சட்டமுன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நிலவுடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை) சட்ட முன்வடிவு.

MR. DEPUTY SPEAKER: The motion in regard to this Bill is for reference to a Joint Select Committee. However, in view of the request of many of the Leaders of the Opposition parties, the Hon. Minister will now move a substitute motion for taking the Bill into consideration.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பொதுவாக, இதை ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று இன்றைக்குக்கூட அறிவிப்புத் தரப்பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இன்று அவைக்கு வரும்போது இது கூட்டாய்வுக் குழுவுக்கு விடப்படும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் வந்தோம். அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே இப்போது முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அலுவல் ஆய்வுக்குழு இந்த முடிவை எடுக்க எப்படி உரிமை படைத்தது என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி தானாக அப்படி ஒரு முடிவை எடுக்கவில்லை.

It is not a decision of the Business Advisory Committee. It was the consolidated opinion of the Opposition Leaders that the Bill be taken into consideration.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : முடிவு எடுப்பதற்கான கருத்து ஆராயப் பட்டிருந்தாலும் இந்தக் குறிப்பிட்ட பொருளைப் பற்றி ஜாயிண்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டியதில்லை என்று கருத்து அறிவித் திருந்தாலும் இன்றைக்கு கொடுத்த அறிவிப்பிலும் கூட்டாய்வுக் குழுவுக்குப் போகிறது என்று தந்த பிறகு அதை மாற்றுவது முறையாக இருக்கும் என்று கருத முடியாது. எங்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இவ்வாறு எடுத்துவிடுவது சரியா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் இதை ஜாயிண்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டாம், பேரவையிலேயே விவாதித்து விடலாம் என்று தீர்மானம் போடவில்லை. திரு. தங்கமணி அவர்களும், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் சொன்னார்கள். மற்றவர்களும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். உங்களுடைய கட்சித் தலைவரும் ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : நான் அன்றைக்கு கமிட்டி யில் இல்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய திரு. லத்திப் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினை நியாயமான ஒழுங்குப் பிரச்சினை என்றே கருதுகிறேன். காஷுவலாகப் பேசப்பட்டது. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களும் அதையே ஆதாரமாகக் கொண்டு பேசக்கூடாது, அப்பேர்ப்பட்ட முடிவுக்கு வரக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரு வதற்கு முன்பாக அரசாங்கத்தின் சார்பாக அமென்ட்மென்ட் இருக்கிறது. வாபஸ் வாங்குவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். வாபஸ் வாங்கிய பிறகு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. பொதுவாகப் பேசி இறுதியில் அந்த முடிவை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் மசோதாவை 'மூவ்' பண்ணட்டும். நீங்கள் அமென்ட்மென்ட் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். உங்கள் தரப்பிலிருந்து ஜாயிண்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போக வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள்.

It is left to you to convince the Government.

1973 ஏப்ரல் 2]

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I may also be heard.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தலைவர் சொன்னது மாதிரி அமைச்சர் பில்லை மூவ் பண்ணட்டும். திருத்தத்தை மூவ் பண்ண வேண்டாம். அதைப்பற்றிப் பேசுவோம். இறுதியில் திருத்தத்தைப் பற்றி முடிவு செய்யட்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: The Bill has already been moved. Now the question is whether it has to be taken up for consideration by the House or whether it should be referred to a Joint Select Committee.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I would like to make one submission. I was one of the Members of the Business Advisory Committee who participated in the meeting of the Committee. It was suggested and unanimously accepted that the Bill should be discussed on the floor of the House. I never wanted any special favour. I am also not for any special favour. It was decided at the meeting that the Bill be discussed on the floor of the House, because there are certain inherent difficulties in the Bill, which, we, the Members will be able to point out.

In the light of the discussions and suggestions that would be made in the House, the Hon. Minister may move his amendments, if he is convinced. I am pointing out all these things because, the hon. Member Thiru Latheef came to me and asked: "who are you to decide at the Business Advisory Committee?" That is the tone in which he asked me.

As a Leader of the Party, when all the Leaders of the Parties have agreed, I simply kept quiet. I do not want to take away the valuable time of the House. I was not for discussion or against discussion taking place. I am also not against the matter being referred to a Joint Select Committee. I am making this point clear through the Chair.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பிசினஸ் அட்வைசரிக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் நமக்குக் கொடுத்த ஆலோசனை என்னவென்றால் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று. பிறகு, இது முக்கியமான மசோதாவாக இருப்பதனால் இப்போதே அதை நிறை

வேற்றி விடலாமே என்ற கருத்தை நான்தான் தெரிவித்தேன். மற்ற உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொண்டது போல் இன்று இந்த மசோதாவை பரிபூர்ணமாக விவாதித்து—நாங்கள்கூட சில திருத் தங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். சிலவற்றை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் அல்லது நிராகரித்துவிடலாம். ஆகவே, அந்த முறையில் இன்று இதன் மீதான விவாதத்தை நடத்துவது நல்லது.

நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு விதியிருக்கிறது. பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியின் முடிவை தாங்கள் அறிவிக்கிறீர்கள். சபை அதை ஏற்றுக்கொள்வதாகத்தான் கருதிக் கொள்கிறோம். ஆனால் இந்த சட்டசபைக்கு அதை மாற்றுவதற்கு எப்போதுமே அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகவே இப்போதே இதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இப்போதுள்ள பிரச்னை இதை பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடுவதா இல்லையா என்பது. பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட வேண்டுமென்று ஹாண்டே அவர்கள் சொல்கிறார்கள். விட்டாலும் ஆட்சேபணை இல்லை என்று பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : தயவுசெய்து இதை பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில் பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை என்பது என் கருத்து. பூராவும் விவாதித்து இன்றைக்கு முடிவு செய்வது என்ற கருத்தின்பேரில் திருத்தங்கள் எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறோம். வேண்டுமானால் இப்போதே கூட அவர்கள் திருத்தங்கள் கொடுத்து விவாதிக்கலாம். ஆகவே இதை இன்றைய தினமே விவாதித்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று எங்கள் கட்சியின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: டிஸ்கஸ் செய்வோம்.

MR. DEPUTY SPEAKER : It is left to the Government to move a Bill. The manner in which a Bill should be moved is left to the discretion of the Government. The Hon. Minister may request the House to decide whether it should be discussed in the

House or whether it should be referred to a Joint Select Committee. That right is with the Hon. Minister. Let the Hon. Minister move the motion first.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Technically I would like to say that it has already been moved. I only request the House to take up the Bill for consideration. மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை) சட்ட முன்வடிவை* (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1973) ஆய்வு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1955-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் கூறியுள்ளபடி குத்தகை பாக்கி, நிலத்தைப் பயிரிடத் தவறியது போன்ற குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காக அன்றி மற்றப்படி, பயிரிடும் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பயிரிடும் குத்தகைதாரர்களுக்கு இச் சட்டத்தின் மூலம் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது. இதன் பின்னர், குத்தகை உரிமைப் பதிவேடுகளைத் தயாரிப்பதற்கும், பேணி வருவதற்குமாக தமிழ்நாடு 1969-ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமை ஆவணங்கள் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. மாநிலம் முழுவதும் இச் சட்டம் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. 1973, பிப்ரவரி, 26-ம் நாளன்று வரவு-செலவுத் திட்ட உரையின் வாயிலாக முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தவாறு வேளாண்மைச் சீர்திருத்தத்தில் மற்றொரு நடவடிக்கையாக, பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் தாங்கள் குத்தகைக்குப் பயிரிடும் நிலங்களை நில உடைமையாளர்களிடமிருந்து வாங்கிக் கொள்ளும் உரிமையை அவர்களுக்கு அளிக்கச் சட்டம் கொண்டுவர அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

பயிரிடும் குத்தகைகாரர் ஒருவர் தாம் பயிரிடும் நில உடைமையில் அடங்கியுள்ள நிலம் சம்பந்தமாக நிலச் சொந்தக்காரருக்குள்ள உரிமை, பாத்தியதை, பற்று ஆகியவற்றை, நில உடைமையாளர், என்ற வகையிலும் பயிரிடும் குத்தகைதாரர் என்ற முறையிலும் தாம் வைத்திருக்கும் நிலத்தில் மொத்த பரப்பு 5

* 29-3-1973 தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு மேற்பட்டிருக்கக் கூடாது என்றும் நிபந்தனைக்குட்பட்டு, நில உடைமையாளரிடமிருந்து வாங்கிக் கொள்ளும் உரிமையை பயிரிடும் குத்தகைதாரருக்கு அளிக்க இச் சட்ட வரைவில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. நில உரிமையாளரிட மிருந்து உரிமை, பாத்தியதை, பற்று ஆகியவற்றை வாங்கிக்கொள் வதற்காக, பயிரிடும் குத்தகைதாரர் செலுத்தத்தக்க விலை விவரம் பின்வருமாறு :—

(அ) ஒப்பந்தம் மூலம் விலை நிச்சயிக்கப்பட முடிந்தால், அத் தகைய ஒப்பந்தத்தின்படி செலுத்தப்படும் தொகை;

(ஆ) அத்தகைய ஒப்பந்தம் எதுவும் ஏற்பட முடியா விட்டால், வாங்கப்படும் நிலம் அல்லது அதன் பகுதிக்காகச் செலுத்தப்பட்ட நியாய வாரத்தினைப்போல் 12 மடங்காக ஏற்படும் மொத்தத் தொகையுடன், நில உடைமையாளருக்குச் சொந்தமாக அதிலுள்ள கட்டுக்கோப்புகள், கிணறுகள், விசையேற்றங்கள் ஆகியவற்றின் மதிப்பில் பாதித் தொகையும் சேர்த்து பயிரிடும் குத்தகைதாரர் செலுத்த வேண்டும்.

பயிரிடும் குத்தகைதாரர் நிலத்தின் விலை முழுவதையும் ஒரு மொத்தமாகச் செலுத்த இயலாதாகையால், வாங்கும் விலை ரூ. 500 ஆகவும் அதற்கு மேற்பட்டுமிருந்தால், வாங்கும் விலையை 12 சம ஆண்டுத் தவணைகளில் பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் செலுத்த இச்சட்டவரைவில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. வாங்கும் விலை முழுவதையும் ஒருமொத்தமாக ஒரே தடவையில் செலுத்துவ தானால் மொத்த விலையில் முக்கால் பங்கை மட்டுமே அவர் செலுத் தினால் போதும் என்றும் பயிரிடும் குத்தகைதாரருக்கு விருப்ப உரிமை அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறு நில உடைமையாளர்களுக்கு இடர் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்காக, தமிழ்நாடு 1955-ம் ஆண்டு வேளாண்மை வருமான வரிச் சட்டம் அல்லது 1961-ம் ஆண்டு இந்திய வருமான வரிச் சட்டம் (மத்தியச் சட்டம் 43/1961) ஆகியவற்றின் கீழ் வரி செலுத்துவதற்குட்படாத நில உடைமையாளர் எவரும் தாம் குத்தகைக்கு விட்ட நிலபரப்பில் பாதி அளவுக்கு மேற்படாத நிலத்தைச் சொந்தமாகப் பயிரிட குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்றும் இச்சட்ட வரைவில்

வகைசெய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அத்தகைய நில உடைமையாளர் சொந்தமாகவும் பயிரிடும் குத்தகைக்தாரர் என்ற வகையிலும் மொத்தம் 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிலத்துக்கு மேற்பட்டு வைத்திருக்கக் கூடாது. நில உடைமையாளர் நிலத்தைத் திரும்பப் பெறும் அவரது உரிமையை ஒருமுறை மட்டுமே பயன்படுத்தலாம்.

இச்சட்டம் வேளாண்மைச் சீர்திருத்தம் தொடர்பான ஒரு முக்கிய சட்டமாகயிருப்பதால் விரிவான பரிசீலனைக்காக எடுத்து செய்யலாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனவே இச்சட்ட வரைவை ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் வசதிக்காக புள்ளிவிவரங்களை கொஞ்சம் கொடுக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். தமிழ்நாட்டில் குத்தகைதாரர்கள் பதிவேடு சட்டம் இயற்றி எங்கெங்கு குத்தகைதாரர்கள் இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அதிகாரிகளை அனுப்பி ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்று குத்தகைதாரர்கள் யார் யார் என்று பதிவேடுச் சட்டத்தின்படி பதிவு செய்யச் சொன்னோம். மாவட்டந்தோறும் சென்று பதிவு செய்து முடித்திருக்கிறார்கள். முடிந்திருக்கிற இந்தப் பதிவேடு முடிவான பதிவேடு அல்ல. இதில் சில தவறுகள் இருக்கக்கூடும். பினாமி என்று சொல்லக் கூடியவர்களும் பதிவு செய்யாமல் இருக்கக்கூடும். இல்லை என்று சொல்லவில்லை.

ஆங்காங்கு சில தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். தவறு ஏதாவது நடந்திருந்தால் திருத்திக்கொள்ள ஏற்கனவே உள்ள சட்டத்திலேயே வகை செய்திருக்கிறோம். குத்தகைதாரர்கள் குத்தகைக்கு ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லி இப்போது மனு கொடுத்தால் கூட நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதல்ல, பக்கத்தில் குத்தகைக்கு ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறவன் சாட்சியம் சொன்னால் போதும், குத்தகைதாரர் என்று பதிவு செய்து கொள்ளலாம் என்று சுலபமான முறையில் சட்டத்தில் வழிவகை செய்திருக்கிறோம். மொத்தம் தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவு குத்தகைதாரர்கள் பதிவாகியிருக்கிறார்கள் இன்றுள்ள சட்டப்படி என்பதற்கு புள்ளிவிவரம் தருகிறேன். தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் பதிவாகியிருக்கிற குத்தகைதாரர்களின் எண்ணிக்கை 3,86,520 ஆகும். இதுகூட முழுமையான புள்ளி

விவரம் இல்லை. சில தவறுகள் இருக்கலாம். இருந்தால் திருத்த வேண்டியிருக்கும். இப்போது இந்த குத்தகைதாரர்கள் பதிவேடு சட்டத்தின் கீழ் மாற்றப்பட்டிருக்கும் நிலம் 5,89,505 ஏக்கராகும். இந்த 5,89,505 ஏக்கர் நிலம் குத்தகைதாரர்கள் பதிவேடு சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிற நிலத்தில் தனியார் நிலம் 4 லட்சத்திற்குப் பக்கமாக இருக்கிறது. மிச்சம் இருப்பது ஹிந்து அறநிலையங்கள், முஸ்லீம் அறநிலையங்கள், கிருஸ்துவ அறநிலையங்கள் அல்லது வேறு டிரஸ்ட் நிலங்களாக வருகிறது. ஆக, இப்படி பதிவாகி இருக்கிறது.

இப்படி பதிவாகியிருப்பவர்களுக்கு நிலத்தை வாங்க உரிமையளிக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் சென்ற ஆண்டு இந்த குத்தகைதாரர் பதிவேடு சட்டத்தைக்கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினோம். அப்போது அந்த நோக்கத்தை நாம் சொல்லவில்லை. சொல்லிவிட்டால் குத்தகைதாரர்கள் இல்லை என்று நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அவர்களை பயமுறுத்தி அந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தையே கெடுத்துவிடக் கூடும் என்பதால் சொல்லவில்லை. இப்போது வெளிப்படையாகச் சொல்கிறோம். அந்த நிலத்தை வாங்க உரிமை கொடுக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையைக் கொடுக்கும் போது இன்னொரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். சிறு நிலவுடைமையாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கும் வகையில் சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கும் சட்டப்படி சிறு நிலக்காரர்கள் தாங்கள் குத்தகைக்கு விட்டிருக்கும் நிலத்தை திரும்ப எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆனல் இப்போது கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டப்படி அவர்கள் பாதி நிலத்தை தங்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்காக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று நாம் இந்தச் சட்டத்திலே வழிவகை செய்து இருக்கிறோம்.

மற்ற நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களிலே எப்படி இழப்புத் தொகை போட்டு இருக்கிறோமோ, அதே இழப்புத் தொகையைத் தான் போட்டு இருக்கிறோம். 60/40 ஃபேர் ரெண்ட் வைத்து,

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

நியாய வாரத்தை 12-ஆல் பெருக்கி, அதையே நிலத்தின் விலை மதிப்பு என்று நிர்ணயித்து இருக்கிறோம். அப்படி விலை மதிப்பு என்று நிர்ணயித்து இருக்கிற பணத்தை 'எப்படிக் கொடுப்பது' என்று பார்த்தபோது, ஒரே முறையாகக் கொடுத்தால் முக்கால் பங்கு கொடுத்தால் போதும், சொந்தமாக்கிக் கொள்ளலாம். இல்லை ரூ. 500-க்கு மேற்கொண்ட மதிப்புள்ள நிலமாக இருந்தால், அவர் ஒரே முறையில் கொடுக்க முடியாவிட்டால், 12 தவணைகளில் கொடுத்தால் போதும், எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

முதல் தவணை மனு போட்டு, விலை நிர்ணயம் செய்து, முதல் தவணை கட்டிய பிறகு, அந்த நிலத்தில் இருக்கும் எல்லா உரிமைகளும் குத்தகைதாரர்களுக்கு வந்து விடுகிறது. நிலச் சொந்தக்காரர்கள், 12 தவணைகளில் 11 தவணை பாக்கியைத்தான் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். ஒருவேளை குத்தகைதாரருக்கு நிலம் சொந்தமாகிவிட்டதால், பணம் செலுத்தத் தவறினால், அந்தப் பணத்தை நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பெறுவதற்கான பாதுகாப்பையும் இந்தச் சட்டத்தில் செய்து இருக்கிறோம். என்ன செய்து இருக்கிறோம் என்றால், 'ஆதரைசுடு ஆபீசர்' கொடுக்கும் உத்தரவே 'டிக்ரி உத்தரவாகக்' கருதப்படும். அதன்படி நிலத்தை ஜப்தி செய்கிற உரிமையையும் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுத்து இருக்கிறோம். ஏனென்றால், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நாம் கொண்டு வருகிறபோது, நிலம் உழுபவனுக்குச் சொந்தம் என்று நாம் சொல்கிறபோது, சொந்தக்காரனுக்கும் நஷ்டஈடு கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதை நாம் அவர்களுக்கு வாங்கியும் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் நாம் கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டத்தில் குத்தகைதாரர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுத்ததுபோல், சொந்தக்காரர்களுக்கும், நஷ்டஈடு தொகையைப் பெறுவதற்கு பாதுகாப்பு கொடுத்து வழி வகை செய்து இருக்கிறோம்.

இந்தச் சட்டத்தை மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் நன்றாகப் படித்து இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அங்கத்தினர்களுடைய விரிவான கருத்துக்களைக் கேட்கக் காத்து இருக்கிறது அரசு என்று கூறி, அரசாங்கம் எடுத்துள்ள முடிவில் பிடிவாதமாக இல்லாமல், அங்கத்தினர்கள் மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று கூறினால், அதையும் அரசு பரிசீலிக்கும், பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கும்,

திறந்த மனதோடு அரசு இருக்கிறது, அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கருத்துரைகளைத் தரலாம் என்று தெரிவித்து, தலைவரவர்களே, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir. I move the following amendment :—

"That the concurrence of the Tamil Nadu Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of......Members (......Members from the Assembly and Members from the Council) to consider the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Right to Purchase Land Owners Rights) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 11 of 1973), and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee (Names of Members will be given later). '

THIRU D. S. A. SIVAPRAKASAM : Sir, I second the amendment.

DR. H. V. HANDE : Hon. Deputy Speaker, Sir, I would like this House to dispassionately consider certain points which I am going to put forth now. This Bill is a new type of Bill wherein a new class of citizens is sought to be made. There is already a class of farmers who are in posession of 5 or 7 or 8 or 9 acres—less than 10 acres— and there are lakhs and lakhs of people in that category.

In fact, according to the figures given by the Hon. Minister, the tenants are about 3,86,000. But there are a small number of peasants who own six or seven acres and according to this Bill, a portion of it must be given to the tenants for purchase by the latter.

Sir, some complications are bound to arise and certain lacunae which are in this Bill will definitely be disturbing quite a small number of landholders. I am in the least bothered about the big landholders. Therefore, my contention is that in this process of dispossessing a number of small landholders, a lot of unhappiness and discontentment are likely to take place. That is an important point to which the Hon. Minister should give consideration.

In addition to that, I want to point out that this is an indirect method by which further fragmentation of land is sought to be made. Already there is a ceiling of 15 acres and now a portion of it is sought to be given to the tenant. The tenant will be the owner and he will be owning about 6 or 7 or 8 acres and the landholder who is already possessing 15 acres will be given the balance. My only fear is that this is indirectly trying to make further fragmentation of lands. Already the plea that the small landholdings are uneconomical for tractors, is further strengthened. On the one hand, we are trying to increase the number of tractors and on the other hand we are trying to make landholding smaller and smaller. Ultimately this might go against food production which we want to step up. Of course, there may be a difference of opinion in regard to this matter.

Then, again. . . .

திரு. மணலி. சி. கந்தசாமி: திரு. ஹாண்டே அவர்கள் இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும், என்ற பிரச்னை குறித்துத் தான் திருத்தம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக இருக்கும் கருத்துக்களைத்தான் சொல்லலாம். அந்த பில்லின் மீது பூராவும் அபிப்பிராயம் சொல்வது சரியல்ல. பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்ற திருத்தத்தின் மீதுதான் அவர் பேசுவது பொருத்தமாக இருக்கும், இதன்மீது பூராவுமாகப் பேசுவது சரியாக இருக்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில், இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்பதற்காக சில காரணங்களைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். பொருத்தமான சில காரணங்களைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்கு அவர்கள் மறுப்பு தெரிவிக்கலாம். அவர்கள் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருக்க லாம். அவர் பேசுகிறபோது அந்தக் கருத்துக்களுக்கு மறுப்பு தெரிவித்துப் பேசலாம். ஹாண்டே அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லலாம். அவருக்கு எப்படி மறுத்துச் சொல்ல உரிமை இருக்கிறதோ, அதேபோன்ற உரிமை எனக்கு இருக்கிறது. பெரிய பொருளாதாரப் பிரச்னை

யாக வைத்து இதை விவாதிக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும் நான் விவாதிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. 'ஐ ஆம் ஆக்சுவலி ஸ்பீக்கிங் ஆன் தி பில் இட் சல்ப்'. விரிவாக இங்கே பேசிவிட்டால் இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடலாமா, வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி பிறகு முடிவு எடுக்கலாம். எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. எங்கள் பக்கத்தில் எந்த நிலச் சொந்தக்காரர்களும் இல்லை. இதனால் 4 ஓட்டுகூட நான் வாங்க முடியாது. நாட்டின் நன்மைக்காகச் சொல்கிறேன். பிடித்தால் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எனக்கு நிலமும் கிடையாது. இதனால் எனக்கு லாபம் ஒன்றும் இல்லை. ஒரு 'அப்ஜக்டிவ்வாகச்' சொல்கிறேன்.

The other point is this. There are two classess of tenants, one who is cultivating and one who is non-cultivating. The latter is something like a middle-man. Are we not going to take into consideration the latter category also while defining 'tenant' and are we not going to take measures so that the latter category does not exploit the cultivating tenant. As far as I am concerned. .

என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நிலத்தை எடுத்து டெனன்டுக்குக் கொடுத்து ஒரு டெனன்டை நிலச் சொந்தக்காரனைச் செய்து விட்டால் எனக்கு அதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. அப்படி நிலத்தை பிரித்து, ப்ராபர்டி ரைட்கள் கொடுப்பதால் எனக்கு லாபமே தவிர வேறல்ல. "we expect more persons to become land owners", பிராபர்டி ரைட்களை டிஃபண்ட் பண்ணுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஏராளமான குடியானவர்களுக்கு உரிமைகளைக் கொடுப்பது தான் நல்லது.

இப்படி உரிமையாளர்கள் ஏராளமாக மாறிவிட்டால் அதற்குப் பிறகு எங்களுக்குத்தான் நல்லது. சிலர் இருக்கலாம், உரிமையாளர்களே இருக்கக்கூடாது, ஒரு செண்ட் நிலம்கூட வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது, முழுக்க முழுக்க நிலம் அரசாங்கத்திற்கேதான் சொந்தம், நிலச் சொந்தக்காரர்கள் என்று ஒருவர்கூட இருக்கக் கூடாது, ஒரு ஏழை விவசாயிகூட ஒரு செண்ட் நிலம்கூட வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது, என்று சொல்லக் கூடியவர்கள். சில கட்சிகளும் இருக்கலாம். அது வேறு விஷயம்.

1973 ஏப்ரல் 2] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

என்னைப் பொறுத்தவரையில் லட்சக்கணக்கான ஏழை எளிய விவசாயிகள் நிலம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், நிலச் சொந்தக் காரர்களாக இருக்க வேண்டும். நமது தமிழ்நாட்டிலே எல்லா லேண்ட்லார்ட்களும், எல்லா டெனன்ட்ஸ்கூட டிஸ்பொசல் செய்ய வேண்டுமென்ற வாதம் இருக்கலாம். சீனாவில் அப்படி இருப்ப தாகக் கேள்விப்பட்டேன். அது வேறு விஷயம். அதற்குள்ளே நான் நுழையவில்லை. டெனன்டுக்குக் கொடுப்பது நல்லதுதான். எனக்குச் சாதகம்தான்.
"landless to come to possess more lands". I welcome it. But . . .
ஒரு லேண்ட்லார்ட் கோஷ்டியை ஒழித்துக் கட்டிவிட்டு இன்னொரு கோஷ்டியை உருவாக்குகிறார்கள். எனவே, என்னைப் பொறுத்த வரையிலும் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை.

சட்டத்தை நியாயமானதாகச் செய்யவேண்டும் என்பதற் காகத்தான் அப்படிச் சொன்னேன். ஒரு செண்ட் நிலம் வைத்தி ருப்பவர்கள் கூட இருக்கக் கூடாது என்று சிலர் வாதிடலாம். இப்போது வேண்டுமானால் வாதிடாமலிருக்கலாம். பொதுவுட மைக் கொள்கை என்று என்ன வேண்டுமானாலும் கூறலாம். ஆனால் நியாயமாக என்ன இருக்க வேண்டும்? கோடிக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் அரசாங்கத்திற்குத்தான் சொந்தம். ஒருவனுக்கும் ஒரு செண்டு நிலம் கூட இருக்கக் கூடாது என்று, அப்படி, பொது வுடமை ஸ்டேட்டாகவோ, டோடாலிடேரியன் ஸ்டேட்டாகவோ, எப்படி இருந்தாலும்—சீனாவில் அப்படித்தான் இருக்கிறது— மற்ற டெனன்ட் எல்லாம் டெனன்ட் அல்ல.

தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குறைந்த ஊதியத்தை வைத்துக்கொண்டு தொழிற்சங்கங்களை வைத்துக்கொண்டு அரசோடு போராடும்படியான நிலைமை ஏற்படலாம். எதிர்க்கட்சி களே இல்லாமலிருக்கலாம். எதிர்க்கட்சியே இருக்கக் கூடாது, பூரா நிலங்களும் அரசாங்கத்திற்கே சொந்தம் என்றெல்லாம் நிலைமை ஏற்பட்டாலும் இவ்வளவுதான் கொடுப்பேன், ஒரு லோட்டா கஞ்சிதான் கொடுப்பேன், வேலை செய்தால் செய், இல்லா விட்டால் போ என்பது வேறு விஷயம்.

இதிலே எனக்கு லாபம் தான். ஏனென்றால், நாளைக்கு நாங்களும் பேசலாம் அல்லவா? ஆகவே, சட்டத்தை நியாயமாகச் செய்ய வேண்டும். எவ்வளவோ திருத்தங்கள் இருக்கின்றன. நல்ல திருத்தங்கள்தான். ஆட்சேபிக்கக் கூடிய நிலையில் நான் இல்லை. இருந்தாலும் நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் எல்லோரும் உட்கார்ந்து கொள்வோம். கொள்கையை வாதாடலாம். தவறாக நினைக்க வேண்டாம் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள், இன்னும் இரண்டு மூன்று திருத்தங்களும் கொடுக்கலாம். நேற்று ராத்திரி அந்த ஆட்சேபணை எழுந்தது. அரசு சார்பாக இந்தத் தீர்மானத்தை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்று கொடுத்திருந்தார்கள். நேற்றைக்கு நினைத்திருக்கலாம். ஓகோ, தீர்ப்பாக, ஃபோர்மாக, டெபனட்டாக பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்புகிறோமே என்று நினைத்து அந்த அச்சத்தின் காரணமாக இந்த மசோதாவை ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருந்திருக்கலாம். மற்றவர்களுடைய கருத்துக்கள் என்ன என்பதை நாங்கள் தெரிந்து கொள்கிறோம். நான் லாயர் இல்லை. ஏதாவது என்றால், பத்து பேர்களை வைத்துக்கொண்டு டிஸ்கஸ் பண்ண வேண்டியிருக்கிறது, என்ன தவறு இருக்கிறது, என்ன கொள்கை என்பது பற்றி எல்லாம். இதில் பெரிய முதலாளிகள் தப்பித்துக் கொள்ளலாம். எனவே, அமைச்சர் அவர்கள், செலக்ட் கமிட்டியில் உட்கார்ந்துகொண்டு நல்ல வகையில் பேசுவதுதான் நியாயமானதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்த பிரச்சினை சிவில் சூட் பற்றியது. 12 தவணையில் நிலத்தை வாங்குகிறார்கள். தவணையைக் கொடுக்கவில்லை என்றால் என்ன செய்வது? ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள்—அவர்களெல்லாம் பணக்காரர்களா? ஒரு பங்க் கடை வைத்தால் கூட, ரூ. 400, 500 என்று தேவைப்படுகிறது. ஐந்து ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம் பெரிய நிலச் சுவாந்தார்களா? எவ்வளவோ பணக்காரர்களைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள்மீது கை வைப்பதில்லை. விவசாயிகள் மேல் கை வைக்கிறார்கள். நான் இதைக் கட்சிக்காகச் சொல்லவில்லை. விவசாயி மேல் கை வைப்பது தான் இயற்கையாக இருக்கிறது.

1973 ஏப்ரல் 2] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

சென்னையை எடுத்துக்கொண்டால் லட்சக்கணக்காக சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. கை வைப்பதில்லை. பிளாக் மார்க்கெட்காரர்கள், இன்கம் டாக்ஸ் கொடுக்காதவர்கள், வரி வஜா செய்கிறவர்கள்—இவர்களைப் பார்க்கிறோம். அவர்களின் மேல் கை யாரும் வைப்பதில்லை. அதற்கு தைரியம் இல்லை. நான் யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. பொதுவாகச் சொல்கிறேன். நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், வரி ஏய்ப்பவர்கள், இந்த நாட்டின் துரோகிகள். மனம் விட்டுப் பேசுகிறேன். விவசாயி பத்து ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்ய முடியும்? யோசனை பண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு ஐந்து, பத்து ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பது ஒரு பெரிய தப்பா? பெரிய குற்றவாளியா? இந்த நேரத்தில் சரியான வகையில் நிலைமைகளைப் பார்த்து, சிந்தித்து, ஆராய்ந்து செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேனே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. அதைத்தான் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன்.

பன்னிரண்டு தவணைகளில் கொடுக்கிறோம். ஒரு தவணையைக் கட்டுகிறான், இரண்டாவது தவணையைக் கட்ட முடியவில்லை என்றால் அப்போது என்ன நிலைமை? கேஸ். கோர்ட்டுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்க வேண்டும். லாயர்களுக்கு—மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டும் லாயர்கள்—நிறைய கேஸ்கள் வரும். அதுதான் விளைவாக இருக்குமே தவிர வேறல்ல. விவசாயி கோர்ட்டுக்கும் வீட்டுக்குமாக நடந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். டெனன்ட் குட்டிச்சுவராகப் போய்க் கொண்டிருக்க வேண்டியதுதான். இப்படி லட்சக்கணக்கான ஏழை எளிய விவசாயிகளை கோர்ட்டுக்கு இழுக்கக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்குவதன் மூலமாக அவர்களுக்கு நாம் நன்மை செய்கிறோமா?

எனவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக சட்டத்தை தெளிவாகச் செய்ய வேண்டும். எனக்கு யார் மீதும் கோபம் கிடையாது. எனக்கு இருக்கக்கூடிய கவலையெல்லாம்—லட்சக்கணக்கான டெனன்ட்கள் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. ஆனால், நான் இன்றைக்குச் சொல்கிறேன், ஒரு ஐந்து, பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நிலைமை எப்படி இருக்குமென்றால்—அப்போது நான் அரசியலில் இருப்பேனோ, இல்லையோ, எனக்குத்

தெரியாது—இப்போதே எனக்கு அரசியலில் ஒரு வெறுப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. நியாயம் பேசினால் மக்கள் புரிந்து கொள்கிறார்களா என்றால், இல்லை.

கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடுதான் எதையும் பேசவேண்டியிருக்கிறது. மனம் விட்டு எதையும் பேச முடிவதில்லை. "வித் கிரேட் க்ரீஃப்"—மிக மன வருத்தத்தோடு நான் இதைச் சொல்கிறேன்—ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வரக்கூடிய சூழ்நிலையை நான் பார்க்கிறேன். ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இப்படி சாகுபடி செய்ய முடியாது. ஐந்து ஏக்கர், இரண்டரை ஏக்கர் ஆகலாம். சாகுபடியே செய்ய முடியாத அளவுக்குக் கூட சிறிய நிலமாக ஆகக் கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம்—டோடலி அண் எக்கனமிக் ஹோல்டிங்ஸாக ஆகிவிட்டால் அவர்கள் நிலைமை என்னவாகும்? இப்படி, சிறு சிறு நிலங்களாக வைத்துக் கொண்டிருப்பதால் விவசாயிகளுக்கு என்ன லாபம்? சாகுபடியே செய்யமுடியாது.

இந்தச் சூழ்நிலை, இந்த தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்ல, அகில இந்தியாவிலும் ஏற்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது என்பதை கவலையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

"The entire tenants no doubt are going to become land owners according to this Act."

எல்லோரும் அவர்களுடைய நிலங்களை டிஸ்போஸ் செய்துவிட்டு அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்து விட்டால் நிலைமை எப்படி இருக்கும்? தி.மு.க. அரசுதான் பெரிய முதலாளியாக ஆகி விடுவார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன், ரெவின்யூ மினிஸ்டர் தான் பெரிய லேண்ட்லார்டாக இருப்பார். அதைப் பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. அப்போது எனக்கு நிறைய பலம் கிடைக்கும். அப்போது மக்கள் தி.மு.க.-வை வெறுக்கின்ற நிலைமை ஏற்படும். தி.மு.க.-வை பதவியிலிருந்து விலகவேண்டுமென்று மக்கள் சொல்லக்கூடும். அரசாங்கத்தைப் பற்றி மக்கள் அப்படிச் சொல்லும்போது பதவியிலிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு வருத்தமாக இருக்கும்.

Because the entire D.M.K. Government will become land owners. அப்போது மக்கள் எங்கள் கருத்தைப் பாராட்டக்கூடிய நிலைமை வரும்.

1973 ஏப்ரல் 2] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

நான் இன்றைக்கு மனம் விட்டுப் பேசுகிறேன். இப்போது அரசாங்கம் சொல்கிறபடி போனால் கடைசியில் நிலைமை என்னவாகும்? தனியாக யாரும் சாகுபடி செய்ய முடியாத நிலைமைதான் வரும். அப்போது நிலம் அரசாங்கத்திடம் போகும். கூட்டுப்பண்ணை நடைபெறும். பல இடங்களில் கூட்டுப்பண்ணை எப்படி இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இப்போது 5 ஏக்கர் நிலத்தை வைத்திருப்பவர்கள் கொஞ்சநாள் வைத்திருப்பார்கள். அவர்களுக்குக் கொஞ்சநாள் சந்தோஷமாக இருக்கும்.

They will be lulling into a false sense of security.

இப்படியே நிலை நீடித்துக்கொண்டிருந்தால் அப்புறம் 5 ஏக்கர் நிலம் என்பது கொஞ்சங்கொஞ்சமாக குறைந்துபோய், அதற்குப் பின்னால் டெனன்டும் இருக்க மாட்டார்; லாண்ட்லார்டும் இருக்கமாட்டார். எல்லா நிலத்தையும் அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கின்ற நிலைமைதான் வரும். அப்போது சிலருக்கு சந்தோஷமாக இருக்கும். ஆனால் மக்களுக்கு அது ஒரு பெரிய சோகமாக இருக்கும். நான் இன்னும் கடுமையான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தலாம். ஆனால் அப்படிப் பயன்படுத்த விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் சிலருக்கு ஆத்திரம் வரும். அதனால் நான் இதற்கு மேல் கடுமையான சொற்களைப் பயன்படுத்திப் பேச விரும்பவில்லை.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவின்மீது எல்லோருக்கும் நல்ல முறையிலே கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். இதிலே பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசவேண்டியிருக்கிறது. பலருடைய கருத்துக்களைக் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மசோதாவைப்பற்றி பிஸினஸ் அட்வைசரிக் கமிட்டியில் கூட இதைப்பற்றிப் பேசியிருக்கலாம். என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால் இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும். அங்கே இதைப்பற்றி விரிவாகப் பேசவேண்டும். கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு நான் இதைச் சொல்லவில்லை. நம்முடைய கட்சிகள் எல்லாம் கூட விவாதிக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. நாம் கொண்டு வரக்கூடிய சட்டம் ஒழுங்காக இருக்க வேண்டும். ஆகவே, பலருடைய கருத்துக்களையும் கேட்டு அறிந்து

நல்ல மசோதாவாக இதை உருவாக்க வேண்டுமென்றால் இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி விரிவாக விவாதிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கம்யூனிஸ்ட் கட்சியி லிருந்து நான்கு பேர் பேசுவதற்கு பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எல்லோரும் பேசினால் நேரம் அதிகமாகிவிடும். அதனால் கடைசியில் அமைச்சர்களுக்குக் கூட பேச நேரம் இல்லாமல் போய்விடக் கூடியதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, ஒரு கட்சிக்கு இரண்டு பேர் பேசலாம். (திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து எழுந்தார்) முதலில் அ.தி.மு.க.-விலிருந்து பேசிவிடட்டும்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I entirely oppose the amendment moved by my hon. friend Dr. Hande. The reason for the same is out of my genuine conviction that this Bill must be quickly passed since otherwise there is the likelihood of underhand things cropping up and the purpose of the Bill itself might be defeated. Already it is late. It has been declared by various parties that the cultivator should be the owner of the land. I cannot agree with Dr. Hande that this Bill should be referred to a Select Committee.

I have got experience of Select Committees. There are certain Bills which never see the light of the day, after being referred to Select Committees. There are certain Bills which take one or two years to come back to the Legislature. Certain Bills come fairly quickly. But certain Bills when they come back from Select Committee come not in its original form but in a much watered-down condition, with the original purpose having been completely changed. So, I think this Bill should not be referred to a Select Committee.

All parties are agreed that the cultivator should become the owner and so far as the Bill is concerned, we need not at all discuss whether the policy is right or wrong but we need discuss only the way in which it should be administered. Mr. Hande said that this Bill would result in further fragmentation of holdings. Where agriculture is the main-stay of the people, this cannot be prevented. What is important is that we should immediately have

1973 ஏப்ரல் 2] [Thiru K. M. Subramaniam]

another Bill on "consolidation of land holdings". That Bill should come after this Bill so that lands could be consolidated without affecting property rights of people. That is most important.

We should not say that the cultivator should not become the owner of the land, even though it may be that he may be cultivating only 2 or 5 acres of land. Such fragmentation will be there, when the tenants become owners. It is not as if tenants are cultivating 100 or 200 acres of lands. What little he is cultivating, he is now given the right to become the owner. If he becomes owner, he will take more interest in the land. Take the example of housing.

In England, 2/3rd of the occupiers are owners. They feel proud to call themselves as owners. They take interest in upkeep of houses. Similarly the cultivator, when he is made owner of the land, will take more interest in the land. Of course as I have said earlier, another Bill, consolidating the land holding without affecting property rights on the lands, should come after this present Bill. So I think this Bill should be taken up immediately. I welcome the measure. Exploitation of tiller of the soil should be stopped and in that connection this Bill is welcome. I oppose the reference of the Bill to Select Committee. With these words, I conclude my speech.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த மசோதாவை வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவிலே நிலத்தை அதன் சொந்தக்காரர் திரும்பப் பெறுவது என்று சொல்லும்போது அவருக்கு 5 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் நிலத்திற்கு உட்பட்டு இருக்கவேண்டும். அதுமட்டுமல்ல; அவர் இன்கம் டாக்ஸ், அக்ரிகல்சரல் இன்கம் டாக்ஸ் கட்டாதவராக இருக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. 5 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்பதை நாம் அனுமதிக்கும்போது ஒருவர் சாதாரணமாக 5 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறார் என்றால் அந்த 5 ஏக்கர் நிலத்திலும் ஒரு பம்புசெட் வைத்திருப்பார். அப்போது

கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட் தனக்கு அந்த பம்புசெட்டும் நிலமும் வேண்டுமென்று கேட்டால், அவருக்கு 2½ ஏக்கர் நிலமும் பம்பு செட்டில் பாதியும்—பம்புசெட்டில் பாதி கொடுக்கமுடியவில்லை என்றால் அதன் மதிப்பில் பாதி—கொடுத்துவிட்டால் மீதி இருக்கிற 2½ ஏக்கர் நிலத்தில் பயிர்வைக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே, அந்த நிலத்தையும் கொடுத்துவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. நிலச் சொந்தக்காரருக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. ஆகவே, பம்புசெட்டில் பாதியும் அவருக்குக் கொடுக்கப்படுமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அதேமாதிரி சிலர் 1½ ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் அந்த நிலத்தை வைத்துத்தான் பிழைக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கும். அவர்கள் கூட நிலத்தைத் திரும்ப பெறமுடியாது; பாதியைத்தான் திரும்பப் பெற முடியும். திரும்பப்பெறப்பட்ட பாதி நிலமாகிய முக்கால் ஏக்கர் நிலத்தில் எந்த வேலையும் செய்ய முடியாது. எனவே, சட்டத்திலே 5 ஏக்கர் வரை உள்ளவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும். கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் புரொட்டக்ஷன் ஆக்ட் போல ஏதாவது ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி நிலத்தை குத்தகைதாரர் வாங்கும்போது 75 சதவிகிதத்தைக் கட்டிவிட்டால் போதும் என்று சொல்லும்போது அது நியாய வாரத்தைப் போலப் பன்னிரண்டு மடங்கு என்று விலையை நிர்ணயிக்கிறோம். இப்படி விலையை நிர்ணயம் செய்த பிறகு அந்த நிலத்திற்கு உண்டான முழுத் தொகையையும் கட்டிவிடுவதுதான் நியாயமாக இருக்கும். இப்படி முழுத் தொகையையும் கட்டிவிட்டுத்தான் நிலத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுவது முறையாக இருக்கும். அதில்லாமல் முதல் தவணையைக் கட்டிவிட்டால் பிறகு பன்னிரண்டு ஆண்டுத் தவணைகளில் மிச்சத்தைக் கட்டலாம் என்று சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றது. பின்னால் அவர் தவணையைக் கட்டத் தவறும்போது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி கொடுக்கும் உத்திரவு கோர்ட்டு 'டிக்ரி'யாகக் கருதப்படும் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றது. ஆனால்

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்]

கோர்ட்டுகளின் 'டிக்ரி' என்பது இன்று கோர்ட்டில் 'டிக்ரி' ஆனதிற்குக் கூட சுலபமாக பணத்தைப் பெற முடியாது எவ்வளவோ கஷ்டப்படுகின்றார்கள்.

எனவே, கோர்ட்டிற்குப் போய் பணத்தைப் பெற்று விட முடிகிறதா என்று பார்த்தால் அதற்குப் பல்வேறு எடுத்துக் காட்டுகள் இருக்கின்றன. எனவே அந்தக் குத்தகைதாரரிடமிருந்து பாக்கித் தவணைகளைப் பெற முடியாமல் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். இதை யோசிக்க வேண்டும். அல்லது தவணைகளைக் கட்ட முடியாத நிலைமை வரும்போது நிலத்தை சொந்தக்காரரே திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பு இருந்தால் தவணைகளை ஒழுங்காகக் கட்டுவார்கள். எனவே அதற்கு ஏற்ற வகையில் இந்தச் சட்டத்தில் வழிவகை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : பதினான்கு பேர்கள் பேச இருக்கின்றார்கள். எனவே ஒவ்வொருவரும் ஐந்து நிமிஷத்தில் பேசி முடித்துக்கொண்டால் நல்லது.

*** திரு. சோ. அழகர்சாமி** : தலைவரவர்களே, கொஞ்சம் நேரத்தை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். நாளைக்குக் கூட இதை வைத்துக்கொள்ளலாம். பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும். ஆகவே கொஞ்சம் 'எக்ஸ்டெண்டு' பண்ணிக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள். ஐந்து நிமிஷத்தில் உங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ளலாம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, உழுபவர்களுக்கே நிலத்தைச் சொந்தமாக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை தேசீய விடுதலைப் போராட்டக் காலத்திலிருந்தே கொதித்துக்கொண்டு இருக்கின்றது. விடுதலைக்குப் பிறகு நிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பலவிதமான சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கின்றன. உச்சவரம்பு என்று முப்பது ஏக்கர் பின்னர் பதினைந்து ஏக்கர் என்று சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. பின்னர் இந்தச்

சட்டங்களின் பலன்களை பல மோசடிகள் காரணமாக எந்தச் சாகுபடியாளர்களும் அனுபவிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டதை எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். அதுபோன்றே இப்போது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்டத்திலும் நாங்கள் எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே கொடுத்துள்ள திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை என்றால் இதிலும் எந்தவிதமான பலனும் சாகுபடியாளர் களுக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை. அநுகூலங்களை விட பிரதி கூலங்களே அதிகமாக ஏற்படும் இந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றால், என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அன்றைக்கு நில உச்சவரம்புச் சட்டம் என்று கொண்டு வந்த நேரத்தில், பல புள்ளிகள் அன்றைக்கும் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை சொந்தமாகப் பண்ணை வைத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு அவற்றை பினாமியாகக் குத்தகைக் காரர்களை, வேண்டியவர்களின் பெயரால் அல்லது சொந்தக்காரர் களின் பெயரால் அல்லது இல்லாதவர்களின் பெயரால் அதிகாரிகளின் துணையோடு குத்தகையைச் சொந்தமாகப் பயிர் வைத்திருக்கிறோம் என்று செய்ததைப் பார்த்தோம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் குன்னியூர் ஐயர் பண்ணையில் ஆலத்தூர், விக்ர பாண்டி போன்ற பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கேயெல்லாம் இந்த உச்சவரம்புச் சட்டங்களையெல்லாம் மீறி பண்ணையை வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இதேபோல் 'நாடு பாதி, நங்கவரம் பாதி' என்று சொல்லுவார்கள். அதிலே ஒரு காலத்தில், மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களும் எங்கள் கட்சித் தலைவர் எம். கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் நங்கவாரத்தில் நிலவெளியேற்றத்தை எதிர்த்து மிகப் பெரிய போராட்டமே நடத்தியிருப்பதை யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. அங்கு இனியும் ஆயிரம் ஏக்கர் சொந்தப் பண்ணை அப்படியேதான் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, குன்னி யூருக்குச் சொந்தமான பண்ணையில் பினாமியாக எழுதி வைத்துக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். பினாமி என்றால் என்ன என்று அவரை

விளக்கம்கூட கேட்கவில்லை. நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது எல்லாம், அதுபற்றிய விவரங்களை அரசுக்குக் கொடுத்தால் உதவியாக இருக்கும்.

நாம் கல்டிவேடிங் டெனன்ட் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கும்போது என்ன சொல்லியிருக்கிறோம் என்றால் 'குத்தகைதாரர்' என்று சொன்னால், 'நிலத்தில் தன் உழைப்பை கொடுப்பவர்களாக இருக்க வேண்டும்' என்று சட்டத்தில் வேண்டிய பாதுகாப்பினைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவன் தன் பெயரைப் பதிவு செய்து கொள்ளவேண்டும். எனவே பொதுவாக 'பினாமி'யாக எழுதி வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள் என்று சொல்லுவதைக் காட்டிலும் விவரம் தந்தால் உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லத்தான் குறுக்கிட்டுக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: இன்றைக்கு பினாமியாகப் பதிவு செய்திருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னால் உச்சவரம்பில் மிச்சமாக இருக்கும் நிலம் 200 ஏக்கர் 300 ஏக்கர் என்று வருகின்றதே அதைப் பலர் பெயரால் தங்களுக்கு வேண்டியவர்கள் அல்லது இல்லாதவர்கள் பெயரால் குத்தகை என்ற பெயரில் பினாமியாக எழுதி வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இது பல இடங்களில் இருக்கின்றது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுவதில் அடிப்படையில் ஒரு சிறு தவறு இருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உச்சவரம்புச் சட்டம் அமுலாக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து, அந்தத் தேதியிலிருந்து யார் யாருக்கு நிலம் சட்டவரம்பிற்கு அதிகமாக இருந்தாலும் அதை எடுத்துக்கொள்ளுவது என்று சட்டம் இருக்கின்றது. இதில் பினாமிக் குத்தகைதாரர் என்று எழுதி வைத்துக்கொள்ளவே முடியாது. உச்சவரம்புச் சட்டத்திற்கும் குத்தகைதாரருக்கும் தனித் தனிச் சட்டம் இருக்கின்றது. உச்சவரம்பில் இவ்வளவு நிலம்தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கின்றது. அந்த வரம்பிற்குள் எவ்வளவு குத்தகைதாரர்களை வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள் என்பது வேண்டுமானால் இருக்கலாம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: இன்றைக்கு உச்சவரம்பிற்கு மீதியாக உள்ள நிலத்தை சர்க்காரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று சொன்ன காலத்தில் அதில் சாகுபடி செய்தவர்கள் யார் யார் என்று பார்க்கும்போது, இன்னின்னார் குத்தகை என்று பெயரை எழுதி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மிச்ச நிலத்தை முன்பு யார் சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்தார்களோ அந்தச் சாகுபடியாளர்களுக்குத்தான் நிலம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று விதியிருப்பதால் அந்தக் காரணத்தைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு அவர்கள் பெயரால் எழுதி வைத்துக்கொண்டு, முன்பு இருந்த அதே ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை இன்னும் அனுபவித்துக்கொண்டுதான் வருகின்றார்கள்.

இந்தமாதிரியாக முன்பு இருந்த பல சட்டங்களின் கீழ் மோசடி செய்திருக்கின்றார்கள் பலர். இப்போதும் சாகுபடி பண்ணக்கூடியவர்களுக்குத்தான் நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லும் சட்டம் எப்படியிருக்கின்றது என்றால், ஒருவரோடொருவர் பேசி நிலத்தை நேரிடையாகப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும், அதற்கான தொகையைத் தவணையில் கொடுக்க வேண்டும், முதல் தவணையைக் கொடுத்த பின்னர் அடுத்த தவணைகளைக் கொடுக்கவில்லை என்றால் நிலத்தைச் ஜப்தி செய்யலாம் என்று இருக்கும்போது அந்த நிலம் மீண்டும் நிலச் சொந்தக்காரருக்கே போய்விடக்கூடிய ஆபத்து இருக்கின்றது. இதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கும் வகையில்தான் எங்கள் திருத்தத் தினைக் கொடுத்திருக்கிறோம். நாங்கள் விரும்புவது, இந்தச் சட்டத்திற்குப் பின்னல் சகுபடியாளர்களுக்கும் நிலச்சுவான் தாரர்களுக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இருக்கக்கூடாது. நாம் நிர்ணயம் செய்யும் தொகையானது, அதாவது இப்போது கொடுக்கப்படும் நியாய வாரத்தைப்போலப் பத்து மடங்கு என்று சொல்லும் அந்தத் தொகையை பதினறு ஆண்டுக் காலத்தில் வசூல் செய்துகொள்ள வேண்டும், நிலச்சுவான்தாரருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய நஷ்டயீட்டை சாகுபடியாளர்கள் அவர்களுக்கு நேரிடையாகக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அரசாங்கமே கொடுக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஒருவேளை அரசாங்கத் திற்கே அவர்கள் கொடுக்கத் தவறிவிட்டால் என்ன செய்வது?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அரசாங்கம் பலவிதங்களில் விவசாயத்திற்குக் கடன்களைக் கொடுக்கின்றது. அவற்றை ரெவின்யூ ட்யூஸ் போல் வசூல் செய்கின்றார்கள். தவணைகளைக் கட்டவில்லையென்றால் அதுபோல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வழி இருக்கின்றது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, லேண்டு ரெவின்யூ ட்யூஸ் வசூலாகவில்லை என்றால் அந்த நிலத்தை ஜப்தி செய்யலாம். ஏலத்திற்கு விடுகிறோம். ஏலத்தில் கட்டுப்பாடாக யாரும் எடுக்கவில்லையென்றால் அரசாங்கமே நிலத்தைச் சொந்தமாக வைத்துக்கொள்ளுகின்றது. அதற்குப் பிறகு யாருக்கு அதைக் கொடுப்பது என்பது பின்னால் வருகின்றது. அந்த விதத்தில் லாண்டு ரெவின்யூ ட்யூஸ் வசூலாகவில்லை என்றால் ஏலத்திற்கு விடுகிறோம் அந்த நிலத்தை, அதுபோல இங்கேயும் அந்த நிலத்தைத்தான் ஜப்தி செய்யவேண்டிய கட்டாயம் வரும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, அரசாங்கத்திற்கு இப்போது பாக்கி செலுத்தவில்லை என்றால் லாண்டு ரெவின்யூ ஆக்ட்படிக்கு எப்படி வசூல் செய்கிறோமோ அதேமாதிரி இதிலும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அரசாங்கமே நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அல்லது கொஞ்சம் தவணை கொடுக்கலாம். தவணைகள் செலுத்தவில்லை என்றால் இப்போது என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது ? குத்தகை பாக்கி என்று குத்தகை கொடுக்க வேண்டிய காலத்திலிருந்து கொடுக்க முடியாமலிருந்து பின்னால் ஒரு தேதிபோட்டு 'அந்தத் தவணையிலிருந்து கொடுக்க முடியவில்லை' என்று நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுகின்றார்கள்.

ஆகவே அந்தவிதமான தொந்தரவும் சாகுபடி செய்கின்றவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் வரக்கூடிய ஆபத்து இருக்கின்றது. அது மட்டுமில்லை. தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ 3 லட்சத்து 86 ஆயிரம் பேர் சாகுபடியாளர்கள் என்று பதிவு செய்யப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு 5 லட்சத்து 89 ஆயிரம் ஏக்கர்தான் பதிவு செய்யப்பட்டு இருக்கின்றது. அதிலும் தனியார் நிலத்தில் 4 லட்சம் ஏக்கர்.

கோவில், மடங்கள் என்று இவற்றுக்கு ஆறு லட்சம் ஏக்கர் இருக்கின்றது. அவற்றில் சாகுபடி செய்கின்றவர்களும் சாகுபடியாளர்கள்தான். அந்த நிலங்கள் எல்லாம் அந்தச் சாகுபடி

யாளர்கள் பெயரால் பதிவு செய்யப்படவில்லை. இவைகளை யெல்லாம் முறையாகக் கணக்கில் கொண்டுவாராமல் பிணமியாகவே வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். சாகுபடியாளர்கள் மனுப் போட்டால் அதனால் வரக்கூடிய விளைவுகளை எண்ணி அவர்கள் மனுப் போடக்கூட முடியாமல் பயந்து பல இடங்களில் கஷ்டப் பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பல இடங்களில் இதுமாதிரியாக பதிவு செய்துகொள்வதற்கு, 'நான் சாகுபடி செய்கிறேன்' என்று சொன்னால் நிலம் கையைவிட்டு வெளியே போய்விடுமோ என்று பயந்து எழுதிக்கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள்.

ஆகவேதான் நாங்கள் கொடுத்திருக்கிற திருத்தப்படி எந்தத் தேதியில் இந்த மசோதா வருகிறதோ அந்தத் தேதியில் இருந்து யார் யார் சாகுபடியாளரோ, அவர்கள் வாரத்தையோ, குத்தகையோ நேரிடையாக நிலக்காரர்களிடத்தில் கொடுக்க வேண்டாம். குத்தகை, வாரம் வாங்கக்கூடிய ரைட் நிலக் காரருக்கு இல்லை. நிலம் யார் யாருக்குச் சொந்தமோ அவர்களுக்கு—5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரை குறைந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு உடனடியாக மார்க்கெட் ரேட் போட்டு பணத்தைக் கையில் கொடுத்துவிடுங்கள். அவர்கள் அந்தப் பணத்தை வேறு தொழிலில் முதலீடு செய்ய வாய்ப்பு இருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலம் வைத்துள்ள பெரிய நிலக்காரர் களுக்கு 16 தவணைகளிலோ, 20 தவணைகளிலோ பாண்டுப் பத்திரம் மூலமாகவோ நஷ்ட ஈட்டைக் குறைத்து மதிப்பிட்டுக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். அப்படிக் குறைத்துக் கொடுப்பதில் ஒன்றும் தவறில்லை. சாகுபடியாளர்களைச் சுரண்டிச் சுரண்டித்தான் அவர்கள் இந்நாள்வரை மாடமாளிகையில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அதை மறுக்க முடியாது. அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈட்டைக் குறைத்து, நீண்டகால அடிப்படையில் தவணை முறையில் அதனையும் கொடுக்கலாம். . . (மணி அடிக்கப்பட்டது)

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த குத்தகை உரிமையாளர்களை நில உடமையாளர்களாக ஆக்கு வதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்டத்தை நான் மனதார வரவேற்று சில திருத்தங்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது 12 ஆண்டு மேல்வாரத்தை நஷ்ட ஈடாகக் கொடுத்து

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

எடுத்துக்கொள்வதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருக்கக்கூடிய சிக்கல் என்னவென்றால் முதல் தவணை செலுத்திவிட்டால் அதற்கு பிற்பாடு விதிமுறைப்படி on the deposit of the purchase price in lumpsum or of the first instalment of such price, the authorized officer shall issue a certificate of purchase to the cultivating tenant and thereupon the right, title and interest of the landowner shall vest in the cultivating tenant . . .

இது வரவேற்கக்கூடியதுதான். நமது கொள்கைப்படி பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் அமைக்கிறோம். சிறு நிலக்காரர்களுடைய நிலத்தை எடுக்கும்போது அதற்கான மார்க்கெட் வால்யூவை உடனடியாகக் கொடுத்துவிட்டால் அவர்களும் அந்தப் பணத்தைப் போட்டு வேறு தொழில் செய்து பிழைத்துக் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும். நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டப்படி பார்த்தால் 'where the second or any subsequent instalment is not paid or deposited on the due date, the authorised officer may, on application from any person entitled to the instalment of the purchase price in default or any part thereof, pass an order directing the payment of the amount together with interest thereon and the order of the authorised officer may be executed through the court as if it were a decree passed by it. '. இப்படிப் பார்த்தால் அவர் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆதரைஸ்டு ஆபீசரின் ஆர்டரை வாங்க வேண்டும், அப்புறம் டிகிரிக்குப் போக வேண்டும். இன்றைக்கு நிலச்சுவான்தார், குடியானவர்களுக் கிடையே இருக்கிற ஐக்கியம் இதன்மூலம் பெரிதும் குலைந்துவிடும். சட்டத்தின் கருத்தை ஒப்புக்கொள்கிறோம். ஆனால் இந்தச் சட்டப்படி ஒரு சிறுநிலக்காரரது நிலத்தை அந்நிலக்குத்தகைக் காரருக்குச் சொந்தமாக்குகிறபோதே அந்த நிலத்திற்கான மார்க்கெட் வால்யூவை இந்தக் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக நிலக் காரருக்குக்கொடுத்துவிடவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் வேறு தொழில் செய்ய முதலீடாவது செய்ய முடியும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தொழில் செய்ய விருப்பு கிறவர்கள் நிலம் வைத்துக்கொண்டு அதை குத்தகைக்கு விட்டிருப்பவர்கள் மாத்திரம் அல்ல. தொழில் செய்ய யார் விரும்பினாலும் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் பல்வேறு வகையில் உதவி செய்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : இவர்கள் நான்கில் ஒரு பங்காவது முதலீடு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு அவன் கையில் பணம் இருந்தால் தான் போட முடியும். ஆகவேதான் எதிர்வட்டி கூட வேண்டாம், உடனடியாக சிறுநிலக்காரர்களுக்காவது மொத்தப் பணமும் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவாவது கொடுத்தாக வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்த நிலத்தை குத்தகைக்காரனுக்காக வாங்காமல் இருந்தால், இப்போது சட்டமே வராமல் இருந்தால் தொழில் செய்வதற்கு நில உடமை யாளர்கள் என்ன செய்வார்கள்?

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : நிலத்தின் ரைட் அவர்களிடம் இருக்கிறது. அடமானம் வைத்து வாங்கலாம். இப்போது அந்த ரைட் கூட போய்விடுகிறது. அதுபோல ஹைஸ்கூல், காலேஜு களுக்கு 15 ஏக்கரா, 25 ஏக்கரா வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற விதிவிலக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்காரே அவற்றை எடுத்துக்கொள்கிற நிலை உடனடியாக வந்துவிட்டால் பல தொந்தரவுகள் இல்லாமலே போய்விடும். இந்த இரண்டு முக்கிய திருத்தங்களையும் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, கொள்கை அளவில் இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்று சில திருத்தங்களை அரசு அதில் ஏற்றுக்கொள்வது சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதற்கு அடிப்படையாக பல சட்டங்களை நாம் இங்கே நிறை வேற்றியிருக்கிறோம். 1955-ம் ஆண்டு குத்தகை பாதுகாப்புச் சட்டம், 1969-ம் ஆண்டு குத்தகை பதிவேடு சட்டம்--இந்த இரண்டு சட்டங்களும் நம் மாநிலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கின்றன.

இதற்கு முன்னதாக திருவிதாங்கூர்-கொச்சியில் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் ஒரு பகுதியாக இருந்தபோது ஆக்ட் 8 ஆப் 1950 குத்தகைப் பாதுகாப்புச் சட்டம் இருந்தது. இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் குத்தகைக்காரர்களை நிலத்தில் இருந்து வெளி யேற்ற இயலாது. நாம் உழுபவனுக்கே நிலம் என்ற

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அடிப்படையில் இந்தச் சட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். அது வரவேற்கத்தக்கது. என்றாலும் நாம் நிறைவேற்றுகிற சட்டங்கள் எந்த அளவுக்கு சாகுபடியாளர்களுக்கு, குத்தகைதாரர்களுக்குப் பயன்படுகின்றன என்று பார்த்தால் பெரிதும் ஏமாற்றமாகத்தான் இருக்கும்.

நாம் சட்டங்களை நிறைவேற்றிவிடுகிறோமே தவிர அவை சரியான முறையில் செயல்படுத்தப்படுகின்றனவா என்று பார்ப்பதில்லை. குத்தகைதாரர் பதிவேடுச் சட்டத்தை 1969-இல் நிறைவேற்றினோம். ஆனால் அது சரியான முறையில் பல இடங்களில் செயல்படுத்தப்படவில்லை. பலர் நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராக மாற்றினோம். நாட்டில் இருக்கிற சிறுபான்மை சமுதாயத்தினர்களாகிய கிருஸ்துவர்கள், இஸ்லாமியர்கள் ஆகியோருக்கு மைனாரிட்டி அடிப்படையில் விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறோம். அந்த விதிவிலக்குகள் இந்தச் சட்டத்தில் தெளிவாக இல்லை என்பதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே முன்னமேயே கூறினார்கள், இந்தச் சட்டத்தை எந்த முறையில் நாம் திருத்த வேண்டுமோ, அது சேர்ந்து . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்களுக்குத் துவக்கத்திலேயே தெளிவுபடுத்திவிடுகிறேன். 'டெனன்ட்', குத்தகைதாரர் என்று வரும்போது, அது இந்து அறநிலையத்திற்கு உட்பட்டதாக இருந்தாலும் சரி, வாக்ப் சொத்துக்களாக இருந்தாலும் சரி, சர்ச்சுக்குச் சொந்தமான நிலமாக இருந்தாலும் சரி, வேறு எந்தத் தனிப்பட்டவருக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும் சரி, அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் யார் குத்தகைதாரர் என்று சொல்லப்படுகிறாரோ அவர்களுக்கெல்லாம் அந்த அனுகூலம் கிடைக்கும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே அப்படியானால், இந்தச் சிறுபான்மை டிரஸ்டுகளுக்கு காம்பன்சேஷன் கொடுக்கிறபொழுது இப்பொழுது இருக்கிற அரசியலமைப்பு விதியின்படி ஃபுல் காம்பன்சேஷன் கொடுக்கப்படுமா ?

அதல்லாமல், இங்கு சொல்கிறமாதிரி, 12 தவணைகளாகத் தரப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறதே அந்த காம்பன்சேஷன் கொடுக்கப் படுமா என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டத்தின்படி, எதிலும் வித்தியாசம் இல்லாமல் தான் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விளக்கத்திற்கு நன்றி. இதுவரையிலே, சிறு பான்மை இனத்தவர் எந்த அளவுக்கு விதிவிலக்குகளை அனுபவித்து வந்தார்களோ, அந்த அளவில் இந்தச் சட்டத்தில் விதிவிலக்கு கிடைக்கும் என்பதால், சிறுபான்மையானவர்கள் சார்பில் நன்றி கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் சரியாகப் புரிய வைக்கவில்லையோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன். சட்டத்தின்கீழ் யார் யார் குத்தகைதாரர் என்று வருகிறார்களோ, அவர்கள் எந்த நிலத்தை ஓட்டிக்கொண்டிருந்தாலும், வாக்ப் நிலத்தை ஓட்டிக் கொண்டிருந்தாலும், அல்லது வேறு அற நிலையங்களின் நிலத்தை ஓட்டிக்கொண்டிருந்தாலும் அல்லது இந்து அறநிலையக் கோயில் களுக்குச் சொந்தமான நிலத்தை ஓட்டிக்கொண்டிருந்தாலும், அல்லது தனிப்பட்டவர் நிலத்தை ஓட்டிக்கொண்டிருந்தாலும், குத்தகைதாரர் என்று 1955-ம் ஆண்டைய சட்டத்திலே என்ன 'டெஃபனிஷன்' சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும், நிலத்தைப் பற்றிய பிரச்சினை இல்லை, இது குத்தகை தாரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கிற சட்டம். உழுகிற நிலத்தை வாங்கிக் கொள்கிற உரிமை கொடுக்கிற சட்டம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி. அப்படி என்று சொன்னால், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் சிறுபான்மை யினருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பாதுகாப்பு இந்தச் சட்டத்தினால் மறுக்கப்படுகிறது என்பதை இந்த அரசுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் சிறுபான்மையினருக்கு எந்தப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக் கிறதோ, இது வரை நாம் நிறைவேற்றிய லாண்ட் சீலிங் ஆக்டில் எந்த அளவுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டதோ . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : குத்தகைதாரர்களில் ஒருவர் முஸ்லிமாகவும், இன்னொருவர் கிறிஸ்தவராகவும் இருந்தால், அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்தலாமா, பொருந்தக் கூடாதா?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் ஏற்கனவே கூறினேன், இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தமாக வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதில் சிறுபான்மையோர் பாதுகாப்பு என்று குறிப்பிட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள், இந்துக் கோயில்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும், முஸ்லீம் கோயில்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும், கிறிஸ்துவ தேவாலயங்களாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய நிலத்தில் பயிரிடுகின்ற குத்தகைதாரர்கள் யாராக இருந்தாலும், அந்தக் குத்தகைதாரர்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிற சட்டம் அனைவருக்கும் பொருந்தும் என்று சொன்னார்கள். ஜேம்ஸ் அவர்கள் சிறுபான்மையினருக்குப் பாதுகாப்பு தரவேண்டுமென்றார்கள். நான் கேட்பது, குத்தகைதாரர்களில் கிறிஸ்தவர்கள் இருக்கிறார்கள், முஸ்லீம்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்தலாமா, பொருந்தக் கூடாதா, என்பது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இதுவரையிலே நாம் இயற்றியிருக்கிற சட்டங்களை அத்தனை பேருக்கும் பொருந்த வேண்டுமென்று நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். ஆனால், ஒவ்வொரு சட்டத்திலும் சிறுபான்மை சமுதாயத்திற்கு என்று விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறோம். சட்டம் இயற்றும்போது அதிலே விதிவிலக்கு வேண்டும். எல்லோருக்கும் சட்டம் ஒரே மாதிரியாக இருக்கவேண்டுமென்பதிலே எனக்கு ஐயப்பாடு இல்லை. அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால், அரசியல் சட்டத்தில் சிறுபான்மை சமுதாயத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட விதிவிலக்கு இந்தச் சட்டத்தில் கொடுக்கப்படுகிறதா? இது சிறுபான்மையினருக்கு . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் விளக்கத்திற்காகக் கேட்கிறேன்—இதில் என்ன விதிவிலக்கு கேட்கிறீர்கள் என்று சொன்னால் பதில் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். தாங்கள் கோரிய விதிவிலக்கு என்ன?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: என்னைப் பொறுத்தமட்டில், நான் இதற்கு முன்னதாகப் பல தடவையும் இந்த மன்றத்தில் கூறியிருக்கிறேன். இந்தத் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த அளவில், கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தினருக்கு சிறு அளவு, அதாவது, ஆங்காங்கு 10 ஏக்கர், 15 ஏக்கர், 20 ஏக்கர் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு நிலம் இருக்கிறது. குறிப்பாக, எனது மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஏறத்தாழ 100 ஏக்கர் நிலம், தென்னிந்திய கிறிஸ்தவ திருச்சபைக்கு, அந்தக் கோயிலுக்கு இருக்கிறது. அந்த 100 ஏக்கர் நிலத்தையும் வைத்து அவர்களாகப் பயிரிட்டு அங்கிருக்கிற கல்லூரிகள், அங்கிருக்கிற நெய்யூர் போன்ற மருத்துவ நிலையங்கள். . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: உங்களுடைய உதவிக்காகவும், அவைக்காகவும், எங்களுக்குத் தெளிவாகவும் இருக்க ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்து விடுகிறேன். சிறுபான்மையோருக்கு அரசியல் சட்டத்தில் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டத்தில் சிறுபான்மையோருக்குப் பாதுகாப்பு இல்லையென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அரசியல் சட்டத்திலே சொல்லி இருப்பதை மீண்டும் வலியுறுத்த, அதிகாரிகளிடத்திலே தெரிந்துவந்து சொல்கிறேன். அரசாங்கம் அக்குயர் செய்வதாக இருந்தால்— அரசாங்கமே இதிலே வருவதில்லை—அரசாங்கம் நிலம் முழுவதையும் எடுத்துக்கொண்டு குத்தகைதாரர்களுக்கு என்று சொன்னால், அப்பொழுது காம்பன்சேஷன் அங்கே வரும். ஆனால், அரசாங்கம் நடுவிலே வருவதில்லை. அதற்காக என்ன செய்ய இருக்கிறோம்? அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் முடிவு செய்து கொள்ள, இண்டர்மீடியரியாக இருந்து, விலை கொடுக்கிறோமே தவிர, அரசாங்கம் மத்தியிலே வரவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அப்படியானால், அந்த மார்க்கெட் விலைக்கும் இப்பொழுது நிர்ணயித்திருக்கின்ற விலைக்கும் இடைவெளி இருக்கின்றதே, அந்த மிச்சத் தொகையை அரசாங்கம் கொடுக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அந்தப் பிரச்சினையே இல்லை.

1973 ஏப்ரல் 2]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கேட்டார்கள். நான் குறிப்பிட்டு ஒன்றைக் கூறிக் கொண்டே இருந்தேன். என்னைப் பொறுத்தமட்டில் ஏறத்தாழ 100 ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு, பல்வேறு கல்லூரிகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். 15 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். நெய்யார் போன்ற பல்வேறு மருத்துவ மனைகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதுபோன்ற பல்வேறு தொழில் ஸ்தாபனங்களையும் மருத்துவ ஸ்தாபனங்களையும் இன்னும் வேலூர் மருத்துவக் கல்லூரியையும் நாங்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, சுய நலத்திற்காக இந்த நிலங்களைப் பயன்படுத்தவில்லை. அதிலே வருகிற வருவாயைக் கொண்டு, இத்தனை நிலையங்களை நாங்கள் நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். 1969-ம் ஆண்டு சட்டம் வந்தபொழுது, இவற்றிற்கு இந்த அரசாங்கம் விதி விலக்கு அளித்தது. ஆகவே, அந்த அடிப் படையில், இந்தச் சட்டத்திற்கும் விதிவிலக்கு அளித்தால் தான் . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: எந்தச் சட்டத்தில் விதி விலக்கு வந்தது?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: உச்ச வரம்புச் சட்டம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேச்சிலிருந்து முஸ்லிம் களுடைய, கிறிஸ்தவர்களுடைய ஆலயங்களுக்கும் விதிவிலக்கு கேட்கிறார்களா?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: முஸ்லிம்கள், கிறிஸ்தவ ஆலயங்களுக்கும் விதிவிலக்குத் தரவேண்டுமென்று கோருகிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்துக்களுடைய கோயில்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறீர்களா?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: இது ஒரு முதலமைச்சர் கேட்கக்கூடிய வாதம் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நீங்கள் பேசியதை வைத்து. . .

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் ஒரு மைனாரிட்டி சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் கூறுகிறேன். இங்கே பல்வேறு நபர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள், அவர்களுக்குத் தேவையான, அவர்களைப் பாதுகாக்கின்ற முறையில், இந்தச் சட்டம் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறதோ . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்லி விடுகிறேன். கிறிஸ்தவ ஆலயங்களின் சார்பாக, அந்த அறக்கட்டளையினால், பள்ளிக்கூடங்கள், மருத்துவ மனைகள் நடைபெறுகின்றன. அவைகளுக்கு விதிவிலக்கு வேண்டுமென்பது நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்களுடைய வாதம். அதே வாதத்தை முஸ்லிம்களும் செய்யக் கூடும், இந்துக்களும் செய்யக்கூடும். Hindu Religious Institutions. என்ற வகையிலே இருக்கிற நிலம் 1,3,,366 ஏக்கர்—இந்துக்கள் இந்து மதத்தின் சார்பாக இருக்கிற நிலம். முஸ்லிம் மதத்தின் சார்பாக இருக்கிற நிலம் 4,658 ஏக்கர். Under Christian Religious Institutions 2,932 ஏக்கர். ஆக, 1,33,366 ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு இந்து மதத்தின் சார்பாகவும் பல்வேறு இடங்களில் பள்ளிக் கூடங்கள், மருத்துவ மனைகள், அறநிலையங்களை இவர்களும் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாதிட வேண்டுமானால், Hindu Religious Institutions, Christian Religious Institutions, Muslim Religious Institutions ஆக இந்த மூன்றிற்கும் விதிவிலக்குத் தரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களா ? அல்லது இந்துக்களுக்கு விதிவிலக்குத் தேவையில்லை, கிறிஸ்தவர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் மாத்திரம் தரவேண்டுமென்று கோருகிறார்களா ?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, இந்துக்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்றோ, கொடுக்க வேண்டும் என்றோ நான் ஆர்க்யூ பண்ணுவதாக இல்லை. இந்த அரசாங்கத்தை நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மைனாரிட்டி சமுதாயத்திற்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டியது பெரும்பான்மை சமுதாயத்தினுடைய கடமை. . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்பொழுது மைனரிட்டி சமுதாயத்திற்கு நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலே விதிவிலக்குத் தரப்பட்டது என்று சொன்னார்கள், அப்படியில்லை. டிரஸ்டுகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்ட பொழுது அதுவும் சேர்ந்திருக்கலாம், அவ்வளவுதான். எந்த நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலேயும் மைனரிட்டி சமுதாயத்திற்கு என்று சொல்லி விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவில்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: நானும்தான் அந்த செலக்ட் கமிட்டியிலே இருந்தேன், எனக்கும் தெரியும்; மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் இருந்தார்கள், அவர்களுக்கும் தெரியும். மைனரிட்டி சமுதாயத்தின் சார்பிலேதான் அந்த விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது. . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பல்வேறு கட்டங்களிலே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்டச் சட்டம் இருக்கிறது, இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு நிறைவேற்றப்பட்டச் சட்டம் இருக்கிறது. எந்தச் சட்டத்திலேயும் குறிப்பிட்டு சிறுபான்மையோர், அதனால் இதற்கு விதிவிலக்கு என்று சொல்லப்படவில்லை. அதிலே ரிலிஜியஸ் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் என்ற முறையிலே விதிவிலக்குத் தரப்பட்டது. அந்த முறையிலே கிறிஸ்தவர்களுக்கு 1,000 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்றால் அந்த நிலம் பாதிக்கப்படாது என்ற முறையிலேதான் இருக்கிறது. சிறுபான்மையோருக்கு என்று விதிவிலக்குத் தரப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் அத்தனை நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. நான் கூறுவது எல்லாம் அரசியலமைப்பிலே மைனரிட்டி சமுதாயத்திற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலேதான் இங்கேயும் கொடுக்க வேண்டும். மைனரிட்டி சமுதாயத்தின் நிலங்களைக் கொண்டு இந்த அரசாங்கத்திற்கும் நாட்டு மக்களுக்கும். . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மன்னிக்க வேண்டும், திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்கிற கருத்தை விளக்கமாகச் சொன்னால் இந்த அரசு அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா என்பதைப் பார்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். நான் கேட்பது அவர்களைக் கேள்விகேட்டு மடக்க வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல, புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் கேட்கிறேன். சிறுபான்மையோர் சமுதாயத்தில் முஸ்லீம்களும் கிறித்துவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதிலே கிறிஸ்துவர்களுக்கு, குத்தகைதாரர்களாக இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு விதிவிலக்குக் கேட்கிறாரா அல்லது முஸ்லீம் மசூதிகள், கிறிஸ்துவ தேவ ஆலயங்கள் வைத்திருக்கிற நிலங்களுக்கு விதிவிலக்குக் கேட்கிறாரா?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: ஏற்கனவே நான் சொன்னேன். நிலம் உழுபவனுக்குத்தான் சொந்தமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அரசியலமைப்பு எந்த அளவிற்கு மைனாரிட்டி சமுதாயத்திற்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு மாறாக, விதிவிலக்கு அளிக்காவிட்டால், அது செல்லாமல் போய்விடும் அல்லவா?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: அதையும் கூறலாம் என்றுதான் இருந்தேன். இந்த மசோதா அரசியலமைப்புக்கு விரோதமாக, செல்லாமலும் போய்விட முடியும். . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: செல்லும் என்ற நம்பிக்கை அளிக்கின்ற விதத்தில் கேரளாவிலே அப்படிப்பட்ட சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள்; அது செல்கிறது. செல்லாமல் போகவில்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: ஆகவே, இந்தச் சட்டம் அரசியலமைப்பிற்கு எப்படி உட்பட்டு அமைக்கப்பட வேண்டுமோ அப்படி அந்த முறையிலே அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். **(மணியடிக்கப்பட்டது).**

திரு. எம். சுரேந்திரன் : உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும் பொழுது மைனாரிட்டிக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள் . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : அதைப் பற்றி ரொம்ப நேரம் விவாதித்து முடிந்து போய்விட்டது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : நான் விளக்கம் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஒரு கிறிஸ்தவ குத்தகைதாரர் அல்லது முஸ்லீம் குத்தகைதாரர் ஆக இருந்தால் இந்தச் சட்டம் வழி செய்யவில்லை என்று சொல்கிறார்களே, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புச் செய்வதற்கு இந்தச் சட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே மைனாரிட்டிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்று சொல்கிற அவர்களுடைய வாதம் எப்படிச் சரியாகும்?

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய குத்தகைதாரர்களுக்கு நில உரிமை அளிக்கின்ற முறையிலே வருகின்ற இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று ஓரிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்றவுடன், சமுதாயத்திலே உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட நிலையிலே உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றி அவர்களுக்கு நன்மைகள் செய்து வருகின்றது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதிலே ஒரு படியாக இன்றைய தினம் உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற அடிப்படையிலே இந்தச் சட்டம் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தை இந்த அவையிலே உள்ள அத்தனைக் கட்சிகளும் வரவேற்கின்ற நேரத்திலே தங்களுக்கிருக்கின்ற இரண்டொரு குறைகளையும் ஆசைகளையும் வெளியிட்டுக்கொள்வதிலே எந்தவிதத் தவறும் இல்லை என்ற முறையிலே நல்ல ஆலோசனைகளை வழங்கினார்கள்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில், ஏழை எளிய மக்களைப் பற்றிக் கவலைப்படுகின்ற அதே நேரத்திலே, பணக்காரர்களுக்குத் துணை போகக்கூடாது என்று நினைக்கின்ற அதே நேரத்திலே,

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியபடி இடையிலே உள்ள நடுத்தர வர்க்கம் என்ற வர்க்கத்தினர் அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அந்த வர்க்கத்தையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏழை விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆண்டாண்டு அடிமைகளாக இல்லாமல் அவர்கள் தானும் நிலச் சொந்தக்காரன் என்று மார்தட்டிச் சொல்லக்கூடிய நேரத்திலே இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர், என்று வைத்துக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய சாதாரண மக்கள் தங்களுடைய உரிமையை இழக்கக்கூடிய முறையிலே இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது.

அப்படி இருக்கிற நேரத்திலே கோயில்களுக்கும், பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் இருக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்து ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுப்பதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை. உத்தியோகத்திலே இருப்பவர்கள், சிறு வியாபாரம் செய்துகொண்டிருப்பவர்கள் தங்கள் உணவுக்காக என்று கொஞ்சம் நிலம் வைத்துக் கொண்டு அதைக் குத்தகைக்கு விட்டு குத்தகை மூலம் வருகின்ற நெல்லை உணவுக்காகப் பயன்படுத்துகின்ற அந்த மக்களையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குக் குறைவாக வைத்துள்ள நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: May I put one question with your permission, Sir. ஐந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலே விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதைத் தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா?

திரு. என். கணபதி: ஐந்து ஏக்கர் என்பதைப் பிரித்து குத்தகைதாரருக்குப் பாதி அதாவது 2½ ஏக்கர் என்றும் சொந்தக்காரருக்குப் பாதி அதாவது 2½ ஏக்கர் என்றும் இந்தச் சட்டத்திலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. . .

1973 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஒருவரிடம் 5 ஏக்கர் நிலம் இருந்து அதை ஒருவர் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அந்த நில உடைமையாளருக்கு 5 ஏக்கர் நிலத்தையும் பறித்துக்கொடுத்து விட்டால் அந்தக் குத்தகைதாரர் கதி என்ன ஆகும் என்பதைத் திரு. கணபதி அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. என். கணபதி: பொதுப்படையாக நன்மைகள் செய்யும் ஒரு சட்டம் ஒரு சிலரைப் பாதிக்கத்தான் செய்யும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதனால்தான் நாம் நிலவுடைமையாளருக்கு இரண்டரை ஏக்கர் என்றும் அதுவரையிலும் பாடுபட்டு நிலத்தை உழுத குத்தகைதாருக்கு 2½ ஏக்கர் என்றும் இருக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே சட்டம் செய்கிறோம்.

திரு. என். கணபதி: அதே நேரத்திலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், இரண்டு ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் என்று நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பொதுவாக இருப்பதாலே; எப்படிச் சீரான நிலைமையை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்படிப்பட்ட நிலையில் அதை அவர்களே உணர்ந்து ஒரு அட்ஜஸ்ட்மெண்டிற்கு வந்து விடுவார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, இன்னொரு ஆலோசனையும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்குக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இந்த ஒரு ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறவர்களுக்கு பாதி எடுத்தால் மீதி 50 சென்டு தான் இருக்கும். இந்த 50 சென்டை எடுத்து நஷ்டஈடு கொடுக்கிறபோது இப்படி 5 ஏக்கருக்குள் உள்ள உடமைக்காரர்களுக்கு மொத்தமாகக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்குப் பெரும் கஷ்டம் ஏற்படும். ஒருவர் சென்னையில் இருப்பார். அவருக்குத் தஞ்சாவூரில் நிலம் இருக்கும். அவருக்கு ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் இருக்கும். இப்போதிருக்கிற

சட்டப்படி இதில் பகுதியைத் தான் விற்க முடியும். இதனால் ஏற்படுகின்ற இழப்பினை அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், அவர்கள் பெரிய நிலச் சுவாந்தார்கள் அல்ல; அவர்களுக்குக் கொடுப்பதில் தயக்கம் வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நிலத்தின் மதிப்பு 500-க்குக் கீழே இருக்குமானால் நஷ்ட ஈட்டை ஒரே தவணையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. என். கணபதி: நடுத்தர வர்க்கத்தினர் படும் அல்லல்களைச் சற்றுக் கவலையோடு கவனித்துப் பரிகாரம் தேடித் தரவேண்டும் என்று முதல்வர் அவர்களையும் வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்களையும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காம்பன்சேஷன் வழங்கப்படுகிற நேரத்தில் குறைவாக நிலம் வைத்துள்ளவர்களுக்கு இப்போதுள்ள விதி முறைகள் என்ற முறைகளை அவர்களுக்கு அனுசரிக்காமல் அரசாங்கம் செய்கிற இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இந்தத் தொகையை ஒரே தவணையில் பெற வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, பயிரிடும் குத்தகைதாரருக்கு அவர் பயிரிடுகிற நிலத்தை உரிமையாக்குகிற இந்தக் கொள்கையை வரவேற்கிறேன்.

இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையிலே என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். உழுபவருக்கே நிலம் வேண்டுமென்பதில் எங்களுக்கு எந்தவித ஆட்சேபனையும் இல்லை. சமுதாயத்தினுடைய மாற்றங்கள் அப்படித்தான் அமைய வேண்டுமென்பதில் எங்களுக்கும் வேறுபாடு கிடையாது என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துக் கூறுகிறேன். ஆனால் உழைப்பவருக்கு நிலம் சொந்தமாகிற அதே நேரத்தில் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படி சிறு நிலச்

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. கே. எ. வகாப்]

சொந்தக்காரர்கள் பெருவாரியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களும் தங்களுடைய வாழ்க்கையிலே வேண்டிய வசதிகளைப் பெற்று வாழ வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக விவசாயி என்று சொன்னால் விவசாயத்தில் என்ன வருமானம் உள்ளது என்று உண்மையில் பார்த்தால் நிலத்தை உழுது பார்த்தவர்களுக்குத் தான் தெரியும். குத்தகைதாரருக்கு இதில் வருகிற வருவாய் குறைவாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் 5 ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்கள் 2½ ஏக்கராகப் பிரித்துக் கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஏற்படுகிற நேரத்தில் 5 ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு ஒரு விதி விலக்காவது அளிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், உழுபவருக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்குவது என்று சொன்னால், நிலச் சொந்தக்காரரின் அனுமதி பெறாமல் எடுத்துக் கொடுத்து விடலாம். பக்கத்தில் இருக்கிற குத்தகைதாரர் சாட்சி சொன்னால் போதும் என்று இருப்பதை மாற்றி உறுதியான முறையில் சட்டமாக அமைக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் இதிலே சில குறைபாடுகள் ஏற்பட வழி உண்டாகும். யாரை வேண்டுமானாலும் சாட்சியாக அழைத்துக் கொண்டு வந்து மற்றவர்களின் நிலத்தைப் பெறு வதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்பட்டு விடக்கூடிய குறைபாடு இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் இதையும் சிந்திக்க வேண்டு மென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் கூறுகிறபோது 5,89,505 ஏக்கர் நிலங்கள் பதிவேட்டு சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, அதிலே 4 லட்சம் ஏக்கர் பக்கம் வரை தனியார் நிலங்களாக இருக்கின்றன என்றார்கள்.

தனியார் நிலங்களை எடுப்பது பற்றியோ, அதை எடுத்து உழைக்கிற விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பது பற்றியோ எந்தவித ஆட்சேபனையும் இல்லை. அதில் இந்துக்களும் இருப்பார்கள். முஸ்லீம்களும் இருப்பார்கள், கிறிஸ்துவர்களும் இருப்பார்கள்.

இந்தக் குத்தகைதாரர்கள் பயனடைய வேண்டுமென்பதில் மாறுபட்ட கருத்துக் கிடையாது. இதை நிச்சயமாக வரவேற்கிறோம்.

எல்லாச் சமூகக் குத்தகைதாரர்களும் பயன் அடைய வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் அற நிலையங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது பாதுகாப்பற்ற நிலையிலே அற நிலையங்கள் இருக்கின்றன என்று மதிப்பிற்குரிய ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

மைனாரிட்டிகளுடைய உரிமைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். நான் அந்த அளவிற்குக் கூடத் துணியவில்லை. மைனாரிட்டிகளின் உரிமைகள், ஃபண்டமெண்டல் ரைட்ஸ், ஜீவாதார உரிமைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்ற அடிப்படையில் எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும், தமிழக அரசுக்கு மைனாரிட்டி மக்களிடத்தில் அக்கறை இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் சொல்கிறேன். ஒரு தாய்க்கு 4, 5 பிள்ளைகள் இருந்தால், அதில் ஒரு பிள்ளை சோனிப் பிள்ளையாக, சத்தில்லாத பிள்ளையாக இருந்தால் அந்தப் பிள்ளைக்குச் சத்துணவு கொடுத்து வளர்க்க வேண்டும் என்ற அதே நிலையில் தமிழக அரசு இருக்கிறது. அதே நிலையில் இனிமேலும் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிற நிலையில் இருக்கிறேன்.

மைனாரிட்டி மக்கள் என்ற அடிப்படையில் இந்த உரிமையைக் கேட்பதற்கு நிச்சயமாக உரிமை உண்டு. வாயில்லாத குழந்தைக்கு, பேசுவதற்குச் சக்தி இல்லாத குழந்தைக்குத் தாயே உணவு ஊட்டுகிற நிலையில் இருக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் தான் இந்த நாட்டில் இருக்கிற முஸ்லீம்களுக்கும், கிருஸ்துவர்களுக்கும், சட்டப்படி பாதுகாப்புகளை நாங்கள் கேட்காமலே நீங்களே அளிக்கவேண்டியது. அந்த பெருந்தன்மையோடு நடந்து கொள்வீர்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

அந்த அடிப்படையில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அற நிலையங்கள் என்று சொல்கிறபோது. மசூதிகள், சர்ச்சுகள் இருக்கின்றன இன்றைய நிலையில் சமுதாயத்தில் அனாதைகளாக இருக்கிற குழந்தைகளை வளர்க்கிற நிறுவனங்கள் அறநிலையங்கள் சார்பில்

இருக்கின்றன. மருத்துவ சம்பந்தமான உதவிகளை அற நிலையங்கள் எடுத்து நடத்துகின்றன. இங்கே கொடுத்திருக்கிற கணக்குப்படி இஸ்லாமிய அற நிலையங்களில் 4,658 என்றும் கிருஸ்துவ அற நிலையங்களில் 2,932 என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் அதே நோக்கில் இந்து அற நிலையங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டுமா என்றால், பொதுவாக அளிக்கப்படவேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறோம். ஆனால் அதே நோக்கில் நான் சொன்ன கணக்குப்படி பார்த்தால் குழந்தைகளில் எது சோனிப் பிள்ளை, எந்தக் குழந்தைக்குச் சத்துணவு தேவைப்படுகிறது என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக முஸ்லீம்கள், கிருஸ்துவர்கள் அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நாட்டில் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே நோக்கில் இப்படிப்பட்ட நியாய வார அடிப்படையிலே இந்த நிலத்திற்கெல்லாம் விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு இருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். மார்க்கெட் விலையிலே அமைக்கப்பட்டு, இன்றையதினத்தில் என்ன நிலவாரம் இருக்கிறது என்று பார்த்து அதன் அடிப்படையில் நிலத்திற்கு வேண்டிய பூரணத் தொகையைக் கொடுப்பதற்கு, பூரணத் தொகையில் 75 சதவீதம் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. 5 ஏக்கருக்கு உட்பட்ட நிலங்களுக்கு அந்தத் தொகையைப் பூரணமாகக் கொடுத்துவிட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட அற நிலையங்களைப் பற்றித்தான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதைப்பற்றி யோசிப்பதற்கு நிச்சயமாக நமக்கு அவகாசம் தேவைப்படுகிறது. என்ன காரணமோ, காலை இங்கு வருகின்ற வரையில் செலக்ட் கமிட்டிக்குச் செல்வதாக இருந்த இந்தத் தீர்மானமானது மதிப்பிற்குரிய நம்முடைய கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர்கள் இதிலே மிகவும் அக்கறையோடு உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தின் காரணத்தினால் இப்படி மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இது இரண்டு நாட்களுக்கு முன் நடைபெற்ற அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடத் தேவையில்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ஏற்கெனவே அறிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டன.

காலையிலே இப்படிப்பட்ட முடிவிற்கு வந்து எடுக்கப்பட்ட ஒன்று அல்ல. அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே எல்லாத் தலைவர்களும் பேசி எடுத்த முடிவு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப்: அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே யோசனையாகக் கூறப்பட்டது என்று பேசப்பட்டது. இருந்தாலும் இந்த மாமன்றத்தில் பேசுகிற காரணத்தினால் இப்படி ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி செயல்படுவது நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் முக்கியமான அற நிலையங்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பெருந்தன்மையோடு சொன்னார்கள். இன்னும் திறந்த மனத்தோடுதான் இருக்கிறோம்.

உங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்கிற நேரத்தில் மாற்றங்கள் வேண்டுமானாலும் கூடச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம் என்றார்கள். அந்தக் கருணை உள்ளத்தோடு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்று, செலக்ட் கமிட்டிக்குச் சென்று திருத்தமாக வரவேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த இடத்திலேயே கூட இந்த திருத்தத்தை அற நிலையங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரை செய்து இந்த நாட்டில் உள்ள மைனாரிட்டி சமுதாய மக்களின் பரிபூரண அன்பைப் பெற வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன்.

* **திரு. ஆ. கு. சுப்பையா**: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தக் குத்தகைதாரர்கள் நிலம் வாங்குகிற சட்டம் சம்பந்தமாக நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் வந்ததற்கேக் காரணம் உழைக்கிறவனுக்கு நிலம் சொந்தமாக வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கொண்டு வரப்பட்ட ஒன்றாகும். உழைப்பவனுக்கு நிலம் சொந்தமாக வேண்டுமென்று இன்று சொல்லவில்லை. காந்திஜி அவர்கள் தேசியப் போராட்ட காலங்களில் விவசாயிகளைப் பார்த்து உழுபவனுக்குத்தான் நிலம் சொந்தமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னது இன்றைக்கும் நினைவுக்கு வருகிறது. அது மாத்திரம் அவர் சொல்லவில்லை. உழுபவனுக்கு நிலம்

சொந்தம், எழுதுபவனுக்குப் பேனா சொந்தம், படிக்கிறவனுக்குப் புத்தகம் சொந்தம் என்று இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நேரடியாக யார் யார் எதை உபயோகப்படுத்துகிறார்களோ அவர்களுக்குத் தான் அது சொந்தமாக இருக்க வேண்டுமென்று அன்றையதினம் காந்தி அவர்கள் சொன்னதன் அடிப்படையில் இதை ஒரு தேசியப் பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொண்டு தேச முழுவதிலும் இருக்கக் கூடிய உழவர்களுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்குகிற ஒரு கால கட்டத்தில் இன்றையதினம் நாம் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

அந்த முறையில் பார்க்கும்போது இந்த நாட்டில் இருக்கக் கூடிய பூமி அனைத்தும் அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமானது. இந்த அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான பூமிகளை அரசாங்கம் பார்த்து தங்கள் இஷ்டத்திற்கு சமூகத்திற்குத் தேவையான காரியங்களைச் செய்ய அத்தனை அதிகாரமும் இருக்கிறது. நிலத்தைக் கிரயத்திற்கு வாங்குபவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு வரி செலுத்துகிறார்கள். அதுதான் அவர்களுடைய உரிமை. இன்றைய தினம் நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவதன் மூலமாக அவர்கள் வரி செலுத்துவது நிறுத்தப்பட்டு விடுகிறது. நாடு முழுவதும் விவசாயிகளுக்கு, உழுகின்றவர்களுக்கு அவர்களுடைய உரிமை மறுக்கப்பட்டது மாத்திரமல்லாமல் அவர்களுக்கு நியாயமான வாரம் கிடைக்காத நிலைமையும் இருந்தது. 'உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழு கொம்பு கூட மிஞ்சாது' என்ற பழமொழி இருக்கிறது.

அந்த முறையில் உழுபவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையில் 1951-ம் வருஷம் குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். குத்தகைதாரர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாது என்று கொண்டு வந்தார்கள். இதனால் அன்றைய தினம் நிலப் பிரபுக்கள் அமர்க்களப்படுத்தினார்கள், கிளர்ச்சி செய்தார்கள். இருந்தபோதிலும் குத்தகைதாரர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. உழுபவர்களுக்கு 40, நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு 60 வாரம் என்ற முறையிலே சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அன்றையதினம் விவசாயிகள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். நியாய

மான வாரம் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் விவசாயிகளுக்கு 60, நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு 40 என்ற வகையிலே சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இதையெல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்து நிலத்தில் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு நிலம் சொந்த மாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் குத்தகைதாரர்கள் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற சட்டம் நிறை வேற்றப்பட்டது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் 3 லட்சம் பேர்கள் குத்தகைதாரர் களாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது ரொம்பக் குறைவானது. இந்த மாநிலத்தில் குறைந்தது 10 லட்சம் குடும்பங்கள் குத்தகைதாரர்களாகப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். கோவில், மடங்களுடைய கணக்கு சரியாக வரவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகின்ற நேரத்திலும் கூட 1,32,000 ஏக்கர் இந்து கோயில்களிடமும், 4,258 ஏக்கர் முஸ்லீம் மத ஸ்தாப னங்களிடமும், 2,932 ஏக்கர் நிலம் கிறிஸ்தவ மத ஸ்தாபனங் களிடமும் என்று சொன்னார்கள். மடாதிபதிகளுக்கு 7 லட்சம், 7½ லட்சம் நிலங்கள் சொந்தமாக இருக்கின்றன. அதிலே சாகுபடி செய்யக் கூடியவர்கள் பதிவு செய்யப்படாமலே வைக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே மோசடி நடக்கிறது. அதை யெல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால் 10 லட்சம் பேர்களாவது குத்தகை தாரர்களாக இருப்பார்கள், அவர்களுக்கெல்லாம் நிலத்தைச் சொந்தமாக்கும் நிலைமை ஏற்படுத்த முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களிலிருந்து ஏமாற்ற பல பெயர் களில் பினாமியாக எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குத்தகை நிலம் கூட அப்படித்தான் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கெங்கோ இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் குத்தகை கொடுத்ததாக தாஸ்தாவேஜ் தயார் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இன்றையதினம் நிலம் சொந்தமாக்கப்படப் போகிறதா? அவர் களுக்கும் நிலத்திற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. அரசாங்கம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் விசாரணை செய்து பினாமி நிலத்தைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். 200 ஏக்கர் நிலத்தைக் கண்டு பிடித்திருக் கிறார்கள். அந்த நிலத்தை அங்கிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால்கூட சட்டப்படிச் செல்லாது என்று உயர்நீதிமன்றம்

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

தீர்ப்பளித்திருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்திலேயே, அந்த மாவட்டத்திலேயே இல்லாதவர்கள் எல்லாம் குத்தகைதாரர்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது போல் மாநிலம் முழுவதும் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை நிலப் பிரபுக்கள் ஏமாற்றி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போன்று ஆயிரம் ஏக்கர் 500 ஏக்கர் என்று சொந்தப் பண்ணை நிலமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நாங்கள் நிலமீட்சிப் போராட்டம் நடத்தியதை சபையில் எல்லோரும் அறிவார்கள். இந்தியா முழுவதிலும் நடத்தப்பட்டது. தமிழகத்திலே அப்படிப் பல பண்ணைகள் இருக்கின்றன. திருச்சியில் நங்கவரம் பண்ணை. அதிலிருந்து ஆயிரம் ஏக்கர் உபரியாக எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோன்று குன்னியூரார் பண்ணை, வடபாதி மங்கலம் பண்ணை, வாண்டையார் பண்ணை என்றெல்லாம் இருக்கிறது. எப்படி அரசு அவர்களிடமிருந்தெல்லாம் நிலங்களை மீட்கப் போகிறார்கள் என்று இப்போது நமக்குப் புரியவில்லை. உத்தரப் பிரதேசத்தில்கூட லக்சம்பர்க் பண்ணையை எடுத்து உழுகின்ற விவசாயிகளுக்கு 2 ஏக்கர், 2½ எக்கர் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 10,000 ஏக்கரை எடுத்து அப்படி விநியோகித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலும் அப்படி நிறைய எடுத்து விவசாயிகளுக்கு, உழவர்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டும். அந்த முறையில் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். குத்தகைதாரர்களுக்குச் சொந்தப்படுத்துகிற சட்டம் என்று சொல்ல வேண்டுமே தவிர குத்தகைதாரர்கள் நிலத்தை வாங்குகின்ற சட்டம் என்று சொல்லுவது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை இந்தச் சட்டம் என்றையதினம் அமலுக்கு வருகிறதோ அன்றைய தினத்திலிருந்து குத்தகைதாரர்கள் இந்த நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களாகிறார்கள் என்ற விதத்தில் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்:** தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்து ஒருசில கருத்துக்களை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாடு வேளாண்மையைப் பெரிதும் நம்பியிருக்கும் நாடு. கிராமங்கள் மிகுந்திருக்கும் நாடு. இந்த நாட்டில் கிராமப் பொருளாதாரம், சரியாக, சீராக அமைந்திட்டால்தான் நாட்டுப்

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1973 ஏப்ரல் 2

பொருளாதாரம் சீராக இருக்கும் என்பது எல்லோருக்குமே விளங்கும். கிராமப் பொருளாதாரம் சீராக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், கிராமங்களில் உழுகின்ற விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கைப் பொருளாதாரம் சீராக இருக்க வேண்டும். இதற்காக உழுகின்றவர்களுக்கு அந்த நிலத்தை உடைமையாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையானது பல ஆண்டுகளாக, பல தலை முறைகளாக, பல பத்தாண்டுகளாகச் சொல்லப்பட்டு வருகின்ற தத்துவம். அதனை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

இந்தக் கிராமப் பொருளாதாரத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, உழவனுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது ஃப்ராக்மென்டேஷன் வரும், நிலங்கள் மீண்டும் பிரிவினை ஆகி பொருளாதாரத்தைக் கெடுத்துவிடும் என்ற அச்சம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அமெரிக்க நாட்டு ஸ்தானிகராக இருந்த செஸ்டர் பௌல்ஸ் இங்கிருந்து திரும்பிச் சென்ற பிறகு 'அம்பாஸடர் ரிப்போர்ட்' என்ற புத்தகத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார். உழவர்களுக்கு நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்துவிடுவதால் ஃப்ராக்மென்டேஷன் வரும் என்று சொன்ன வாதத்திற்கு அழகாக அதிலே பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது எதிர்ப்பு வாதமாக இருக்க முடியாது.

ஒன்றை நாம் செய்ய வேண்டும். நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுத்த பிறகும் சரியாக, பொருளாதாரத்திற்கு ஏற்ற வகையில் லாபகரமாக சாகுபடி செய்வதற்கான வழிவகைகளைக் காணவேண்டும். அதற்காகத்தான் கூட்டுறவு முறைகள் இருக்கின்றன. சர்வீஸ் கோவாப்பரேட்டிவ்ஸ், ஜாயின்ட் ஃபார்மிங் மூலம் ஃப்ராக்மென்டேஷனை அகற்றிட முடியும். நிலத்தில் பாடுபடுகின்றவனுக்கு வாழ்க்கை நடத்த வசதி இருக்க வேண்டும்; பாடுபட உற்சாகம் இருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டும் அடிப்படைத் தத்துவங்கள். இந்த இரண்டு அடிப்படைத் தத்துவங்களை வகுத்துத்தான் நிலத்தை உழுபவனுக்குச் சொந்தமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன்.

இதைச் செய்யும்போது ஒன்றை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தத்தை சிறுகச் சிறுக, பகுதிப் பகுதியாகச் செய்யும்போது அது பல கேடுகளுக்குக் காரணமாகி விடுகிறது. சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள வழி ஏற்படுகிறது. இது முழுமையாக இருக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய என்னவெல்லாம் ஒத்தாசை புரிய வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் அரசு திட்டங்களை வகுத்துச் செயலாற்ற வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆங்காங்கு நங்கவரம் போன்ற பல பண்ணைகள் இருக்கின்றன. இப்படி ஒரு சட்டத்தையும் கொண்டு வந்துவிட்டு ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களை வைத்துக்கொண்டு இருப்பதற்கு அனுமதி தருவது என்பது சரியாக இருக்காது. ஆகவே தமிழ் நாட்டில் ஆப்ஸன்ட்டீ லான்ட்லார்டிஸம் இல்லாத ஒரு நிலையை நாம் உண்டாக்கவேண்டும். அதேபோல் உழவர்கள் உழவடை செய்கிற நிலத்திலிருந்து அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை சரிவர நடத்தும் ஒரு நிலையை உண்டாக்கினால்தான் நமது செயல் சரிவரச் செய்த செயலாகும்.

அடுத்து, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு நிலை இருப்பதாக எனக்குத் தகவல் வருகிறது. குத்தகைப் பதிவுச் சட்டம் இருக்கிறது. இந்தக் குத்தகைப் பதிவுச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள அங்கே ஒரு முறையைக் கையாள்வதாகச் சொல்கிறார்கள். குத்தகைதாரர்களை எல்லாம் அவர்களின் பெயர்களை மாற்றிவிட்டு தண்ணீர் இறைப்பதற்கான லைசென்ஸ்கள் என்று மாற்றி வைத்து குத்தகைதாரர்கள் பதிவுச் சட்டத்தின்படி அவர்களைப் பதிவு செய்ய விடாமல் தடுத்து நிறுத்தி வைத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் மெய்யான குத்தகைதாரர் எவருக்கும் சட்டத்தின்படி உள்ள உரிமைகள் பறிக்கப்படாமல் தகுந்த பாதுகாப்பைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள், சிறுபான்மையினருக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று. அதற்காக அவர்கள் கோவில்களுக்கு விதிவிலக்குத் தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

இதைப்பற்றி ஒரு 'ராங்க் நோஷன்' அல்லது ஒரு 'மிஸ் கன்ஸெப்ஷன்' சிறுபான்மையினர் உரிமை குறித்து இருக்கிறது. சிறுபான்மையினருக்குப் பாதுகாப்பு என்றால் பாதுகாப்பு எதற்கு ? சிறுபான்மையினர் என்ற காரணத்திற்காக அவர்களுக்குத் தனியாகத் தீங்கு செய்துவிடக் கூடாது, அவர்களுக்கு ஓர வஞ்சனை செய்யக்கூடாது என்பதுதான் சரியே தவிர சிறுபான்மையினர் என்பதற்காக அவர்களுக்கு என்று தனிச் சலுகைகள் வழங்க வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. அதாவது . . . (திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : க்ளாரிபிக்கேஷன் என்றால் அவர்கள் பேசி முடித்த பிறகு க்ளாரிபிகேஷன் கேளுங்கள்.

*திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: சமுதாய நலன் கருதி சமுதாய முன்னேற்றத்திற்காக மற்றவர்களுக்குச் செய்யப்படுவதில் இருந்து விதிவிலக்கு கோருவது சரியல்ல. அது சிறுபான்மையினருக்குப் பாதுகாப்புத் தருவதாகாது. ஆகவே பாதுகாப்பு என்று சொன்னால் எல்லோருக்கும் ஒரே வகையில் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும். சிறுபான்மையினர் என்பதற்காக அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு இருக்கக்கூடாது.

அடுத்து, இந்தச் சட்டத்திலிருந்து யாருக்குமே விதிவிலக்கு இருக்கக்கூடாது. அரசாங்க நிலம் உட்பட விதிவிலக்கு இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்வேன். காரணம், அரசாங்கம் இன்று பெரிய முதலாளியாக ஆகிவிடுகிறது. ஏராளமான நிலங்களுக்குச் சொந்தக்காரராக ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே அரசாங்க நிலங்களுக்கும் கூட விதிவிலக்கு இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்து, இச் சட்டத்தில் பல்வேறு திருத்தங்கள் செய்யவேண்டியிருக்கின்றன. நான் பல திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். குறிப்பாக, குத்தகைதாரர்கள் நிலத்தை வாங்கிக் கொள்வதில் டைம் லிமிட் கொடுப்பது என்பது கூடாது. காரணம் அவர் குத்தகைதாரர். குறித்த நோக்கில் பணம் அவரிடம் இருக்க முடியாது. ஆகவே, அதற்குக் காலவரையறை இருக்கக்கூடாது. ஆனால் நிலத்தைச்

1973 எப்ரல் 2] [திரு. எ. சுப்பிரமணியம்]

சொந்தச் சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்வதில் காலவரையறை குறிப்பிடப்படாமல் இருக்கிறது. இது தலைகீழாக இருக்க வேண்டும்.

சொந்தத்தில் சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்ளக் காலவரையறை வேண்டும். ஆனால் குத்தகைதாரர் அதை வாங்கிக்கொள்வதற்குக் காலவரையறை இருக்கக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து, நாம் சட்டங்கள் இயற்றிவிடுகிறோம். பிறகு அந்தச் சட்டம் சரியாகச் செயல்படுகிறதா என்பதற்கு உத்தரவாதம் நமக்கு வேண்டும். இன்று நாட்டில் பல சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. ஆனால் அந்தச் சட்டங்களை உடைத்து தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள் பலர்.

நாம் இயற்றுகிற சட்டத்தின் பலன் குத்தகைதாரர்களுக்கு சரியாகக் கிடைக்க வேண்டும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தரப்பில் ஒரு கருத்து சொன்னார்கள். இதைக் கவனிக்க மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது நல்ல கருத்து. அப்படிச் செய்வதால் தவறுகள் நடக்காமல் இருக்கும். குத்தகை இருந்தும் எட்டில் இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் குத்தகைதாரர்கள் அல்ல என்று நிலச் சொந்தக் காரர்கள் சொல்வதற்கு வழி இல்லாமல் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் மக்கள் பிரதிநிதிகள் கையில் இதை ஒப்படைத்து விட்டால் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும் யார் யார் குத்தகை தாரர்கள் என்று. கேரளா சட்டத்தில் ஒன்றை வைத்திருக் கிறார்கள். தாங்கள்தான் குத்தகைதாரர்கள் என்று நம்பும்படி அவர்கள் சொல்லிவிட்டால் போதும், அவர்கள் வார்த்தையை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று, அங்குள்ள சட்டத்தில், கேரளாச் சட்டத்தில் அப்படி வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு கமிட்டி என்றால் அதில் உள்ள உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும், உள்ளூரில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியும் யார் யார் குத்தகைதாரர்கள் என்று. ஆகவே அது ஒரு சிறந்த யோசனை யாகும். அதோடு தாமதம் இல்லாமல் விரைவில் இது நடைபெற வேண்டும். தாமதமாகிவிட்டால் பல தவறுகள் ஏற்படும், பயன் இல்லாமல் போய் விடும். ஆகவே நிலத்தைக் கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்படக்கூடாது என்று கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி: தலைவர் அவர்களே, 'உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும்' என்ற நல்ல தத்துவத்தின் அடிப்படையிலேயும், உழைப்பவனுக்கு மதிப்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற நல்ல லட்சியத்தின் அடிப்படையிலும் இந்த நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற நம் அரசை நான் மிகவும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக இன்றைக்கு லட்சோபலட்சம் உழவர் பெருமக்கள் மகிழ்ச்சிக் கடலில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது. இந்தச் சட்டத்தைத் தாமதப்படுத்தும் வாயிலாக அல்லது பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்புவதன் வாயிலாக இந்தச் சட்டத்தினுடைய முக்கியத் துவத்தை நாம் நிறைவேற்றுவதிலிருந்து தவறிவிடக்கூடாது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் அழுத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், நிலத்தை வைத்திருப்பவர்கள் எப்படி எப்படி எல்லாம் இதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்று இன்றைக்கு யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

நாம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு இங்கு பேசிக்கொண்டு நேரத்தை வீணாக்குகிறோமோ, அதேநேரத்தில் அவர்கள் பல யோசனைகளை உருவாக்கி இந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு வழி வகைகளை கண்டுபிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே எவ்வளவு சீக்கிரமாக இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியுமோ, அந்த அளவிற்கு இதை விரைவில் நிறைவேற்ற வேண்டும். அப்படிச் செய்வதினால் இலட்சோப லட்சம் உழவர் பெருமக்கள் நம்மை வாழ்த்துவார்கள் என்றும் நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேநேரத்தில் காம்பன்சேஷன் கொடுக்கிற நேரத்தில், பத்து பதினைந்து ஏக்கர்கள் வைத்திருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ள 12 ஆண்டு வருமானத்தைக் கணக்கிட்டு காம்பன்சேஷன் கொடுக்கிறார்கள்.

நான் சிறிது தீவிரமாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 12 ஆண்டுகள் அல்லது 15 ஆண்டுகள் குத்தகையை அனுபவித்து வந்தவர்களிடம் இருந்து நிலத்தைப் பெறும்போது அவர்களுக்குக்

காம்பன்சேஷன் கொடுக்காமலேயே அந்த நிலம் குத்தகைதாரருக்குச் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும். இதை நான் மிகவும் அழுத்தந்திருத்தமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று திரு. கணபதி அவர்கள் சொன்னார்கள், ஐந்து எக்கர், இரண்டு ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று. திரு. கணபதி அவர்களைப் போன்றவர்கள் இங்கு வக்கீல்களாக இருந்துகொண்டு அங்கிருக்கிற நிலத்திலிருந்து வரும் அரிசியைத்தான் சாப்பிட வேண்டும் என்ற ஒரு நியதி கிடையாது. அவர்கள் வாங்கிக் கூடச் சாப்பிடலாம். ஆகவே அவர்கள் சொன்னதைப்போல் ஒரு சின்ன விதிவிலக்கு கூட இந்தச் சட்டத்தில் வைக்காமல் இருப்பது மிகவும் நல்லது.

திரு. என். கணபதி: வக்கீல் வேலை செய்பவர்கள் விலைக்கு அரிசி வாங்கிச் சாப்பிடலாம் என்று சொல்கிறார்கள். வக்கீல் வேலை செய்வதற்குத் திறமையான மூளை வேண்டும். அதற்கு நல்ல அரிசி சாப்பிட்டால்தான் அங்கு நல்லபடியாக வக்கீல் வேலை பார்க்க முடியும்.

திரு. கு. காமாட்சி: சென்னையில் இருப்பவர்களுக்குப் பல ரகமான அரிசிகளைப் பார்த்து வாங்குவதற்கான சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆத்தூர் கிச்சடி, காஞ்சிபுரம் கிச்சடி, பக்கத்தில் உள்ள ஆந்திராவில் இருந்து வரும் நெல்லூர் அரிசி இவையெல்லாம் கிடைக்கின்றன. ஆகவே அது தேவையில்லை என்று கூறிக் கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை மனப்பூர்வமாக வரவேற்று அமர்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்று தமிழக அரசின் சார்பாக, நல்ல சோஷலிஸ நோக்கத்தோடு கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த அறநிலைய நிலங்களை எடுக்கும் சட்டத்தை பார்வேர்ட் ப்ளாக் கட்சியின் சார்பாக மனப்பூர்வமாக வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தை, பல ஆண்டுகளாக, பல காலமாக For each one according to his position and for each one according to his capacity, என்ற காரல் மார்க்ஸின் மகத்தான திட்டத்தை, உலகத்திலுள்ள சோஷலிஸ நாடுகள் அத்தனையும் அவர்களுடைய புகழ், சரித்திர அமைப்புகள், மக்கள் பிரச்சினைகள் இவற்றிற்கு உகந்த முறையில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்ற முறையில், காந்தி அடிகள் கூறியதுபோல் இந்த நாட்டு மக்களின் கலாசாரம், மனோநிலை இவற்றை அடிப்படையாக வைத்து செய்ய வேண்டுமென்ற முறையில், நேதாஜி போல் அவர்களைப் போன்றவர்களின் முற்போக்குத் திட்டங்களை இன்று நம் கலைஞர் அவர்களின் அரசு கொண்டுவருவதை நான் மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜனநாயக நாட்டிலே டெமாக்ரசி என்றால் ரூல் பை மெஜாரிட்டி என்று பொருள்—நாம் அரசாங்கத்தை மெஜாரிட்டி மக்களின் ஆதரவைப் பெற்று ஆட்சி நடத்துகிறோம். ஆகவே, இந்தச் சட்டம் லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய சட்டமாக இருக்கிறது, ஏழை எளிய மக்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் சட்டமாக இருக்கிறது என்று இருந்தபோதிலும், பெரும்பான்மையான மக்களின் உள்ளத்தை பாதிக்காத வகையில், ஓரளவுக்கு அந்த மக்களும் இதைப் புரிந்து கொள்ளும் அடிப்படையில் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி, அதன் மூலம் மக்களுக்கு இதனுடைய நன்மைகளை எடுத்துக் கூறி, மேலும் இந்தச் சட்டத்தை விரிவாக ஆராய்ந்து அந்த மக்களும் நல்ல முறையில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காரணம், இந்தச் சட்டம் மத சம்பந்தமாக உள்ள சொத்துக்களைப் பாதிக்கிற காரணத்தால், மத உணர்ச்சியுள்ள மக்கள் பெரும்பாண்மையாக இருக்கிற காரணத்தால், அவர்களுடைய உணர்ச்சிகளுக்கும் மதிப்புக்கொடுத்து, அவர்கள் மனம் புண்படாத வகையில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இது காலதாமதபட்டால் நிலச்சுவான்தார்கள் இதில் பல கோளாறுகளைச் செய்துவிடுவார்கள் என்று எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் ஐயம் தெரிவித்தார்கள். அது உண்மை யென்றாலுங்கூட, நாம் பல சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம், அப்படிக்கொண்டு வரும்போது அந்தச் சட்டங்களுக்கு 'ரிட்ராஸ் பெக்டிவ் எபக்ட்' கொடுத்தும் கொண்டு வருகிறோம். பல மாதங்கள், பல வருஷங்கள் முன்பு அந்தச் சட்டத்திற்கு அதிகாரம் கொடுக்கிறோம். அந்த முறையில் இந்தச் சட்டத்திற்கும், 'ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட்' கொடுத்து கொண்டு வரலாம்.

ஆகவே, இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்குக் கொண்டு வரலாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அரசு இதை மறுபரிசிலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனால் உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். அமைச்சர் அவர்களும், கலைஞர் அவர்களும் இதைப் பரிசிலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்தால் நாம் ஒரு நல்ல சட்டமாக இதைக்கொண்டு வரலாம் என்று என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அரசு இன்று நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து முன் வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் 12 வருடத் தவணையில் அந்த நிலத்தின் மதிப்பை செலுத்தலாம் என்று சொல்லியுள்ளதை வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். 1-2 உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கு 'வித் அவுட் காம்பன் சேஷன்' நஷ்ட ஈடு கொடுக்காமல் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அது மிகப் புனிதமான சோசலிசக் கருத்துத் தான், என்றாலும் கூட நாட்டில் சோசலிச கருத்தைச் சட்டமாக்கி விட்டால் மட்டும் போதாது. அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அப்படி நடைமுறைப்படுத்துகிறபோது, மக்கள் இந்தச் சட்டம் நமக்காக கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம், நம்முடைய சகோதரர்களை வாழ்விக்க வந்த சட்டம் என்ற பொறுப்புணர்ச்சி யோடு அதை அவர்கள் அணுகவேண்டும். அப்படிப்பட்ட முறையில் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தால் தான் நாட்டில் சோசலிசமும் கொண்டு வரமுடியும், நாட்டுமக்களுக்கு நன்மையையும் செய்ய முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அப்போது தான் இப்படிப்பட்டச் சட்டங்களையும் நல்ல முறையில் நாம் நடைமுறைப்படுத்த முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாம் இன்னும் பக்குவம் அடையாத மக்கள் பலரை வைத்திருக்கிறோம். அவர்களையும் பக்குவப் படுத்தி, அவர்களிடத்திலும் இத்தகைய திட்டங்களை எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் பெற்று இந்தச் சட்டங்களை அமல்படுத்துவது தான் நல்லது என்ற கருத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய சகோதரர்கள் 'மைனாரிட்டிக்கு ப்ரொடெக்ஷன்' வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இந்துக்கள், கிருஸ்தவர்கள், முஸ்லீம்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்புத் தேவைதான். அதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை. இங்கே 'அன் ஆர்கனைஸ்டு கம்யூனிட்டியாக' இருக்கும் சமுதாய மக்களுக்கும் பாதுகாப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கலைஞர் அரசு இதைக் கருணையோடு கவனித்து செய்யவேண்டுமென்று கோரி, இந்தச் சட்டத்தை ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதால் பாதகம் ஏற்படாது. ஆகவே, இதை அனுப்பி வைக்கவேண்டு மென்று கோரி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மணலி. சி. கந்தசாமி : மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு நல்ல சட்டம். இந்த நல்ல சட்டத்தை நல்ல விதத்தில் அமல்படுத்தவேண்டுமென்பதில் பெரிய அக்கறை இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் பிரகாரம் 3,86,520 குடியானவர்கள், குத்தகைதாரர்கள் பயன் அடையப்போகிறார்கள். 5,89,505 ஏக்கர் நிலங்கள் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்படவிருக்கிறது. சில உறுப்பினர்கள் இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டு மென்று சொன்னார்கள். இந்த மாதிரியான நல்ல சட்டத்தை சுடச்சுடக்கொண்டு வந்தால் தான் என்ன பலனை அது நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று விரும்பி கொண்டுவருகிறோமே அதை அடைய முடியும்.

மதிப்பிற்குரிய ஹாண்டே அவர்கள் எப்போதும் சொல்வது போல் ஒரு வாதம் சொன்னார்கள். நிலத்தைத் துண்டாடுவதால் உற்பத்தி அதிகமாகாது என்று சொன்னார்கள். நிலச்சீர்த்திருத்தம்

வந்த பிறகு இன்று நாட்டில் உணவு உற்பத்தி ஏராளமாகப் பெருகியிருக்கிறது. அதைத்தான் இன்றுள்ள நாட்டின் நிலைமை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: உரம், இர்ரிகேஷன் பெசிலிடீஸ் முதலியவற்றினால் உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது. இன்னும் இதை நன்றாகச் செய்திருந்தால், இன்னும் அதிகமான உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்க முடியும். இதை அவர்கள் கட்சி உறுப்பினர்கள் கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைத் தான் நான் சொன்னேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: நிலச்சீர்திருத்தம் வந்தபிறகு தான் உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று பிளானிங் கமிஷன் கூடச் சொல்லி இருக்கிறது. உலகமே அழிந்தாலும் தனிவுடைமைக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று தான் அவர்களே கூறுவார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நான் சொன்னது வேறு. அவர்களுடைய கொள்கை பிரகாரம், டெனன்ட்ஸ் கூட உரிமையாளராக இருப்பதற்கு சான்ஸ் கிடையாது. Nobody should possess a cent of land. Everything should be nationalised. பாலிசி பேசவேண்டிய தேவையில்லை. என்னுடைய பாலிசிக்கும் அவர்களுடைய பாலிசிக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. Even tenants cannot hold the lands. அவர்களுடைய கொள்கைபடி எல்லாமே சமுதாயத்திற்குச் சொந்தம் நாட்டுக்குச் சொந்தம். Therefore, let us not go into it. நான் சொல்வது என்னவென்றால் கூடிய வகையில் சிறிய சிறிய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் 4 எக்கர் 3 ஏக்கர் வைத்து இருக்கிறவர்களை வாழவிடலாம் என்று தான் சொல்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: நம்முடைய ஹாண்டே அவர்கள் உடனடியாக இருக்கக்கூடிய பிரச்சினையைப் பார்க்காமல், ஆயிரம் வருடத்திற்குப் பிறகு என்ன நடக்கும் என்பதைப் பற்றி

எண்ணிப் பார்க்கிறார்கள். எங்கே கம்யூனிசம் வந்துவிடுமோ என்று பயப்படுகிறார்கள். நாட்டு மக்கள் சம்மதம் இல்லாமல் எதுவும் செய்துவிட முடியாது.

இன்று விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் கொடுப்பதற்காக நாங்கள் சொல்கிறோம். உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற அடிப்படையில் கொடுக்கச் சொல்கிறோம். இன்னும் 10-15 வருடத்திற்குப் பிறகு எப்படி இருக்கும் என்பதை யார் சொல்வது. 15 வருடத்திற்குப் பிறகு நாமே எப்படியிருப்போமோ? அப்போது இருக்கிற அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயத்தைப் பொறுத்தது அது. ஆகவே, அதைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை.

இந்த 2—3 மாதம் ஒத்தி வைத்தால் அதனால் பல சிக்கல்கள் வரும். முதலாளிகள், அவர்களுக்குப் பக்கபலமாக இருப்பவர்கள் டமாரம் அடிக்கத் தொடங்கிவிடுவார்கள். பத்திரிகைகளில் எழுதுவார்கள். ஆகவே தான் இதை உடனடியாகச் சுடச்சுட நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதால் யாருடைய முதலும் மூழ்கிப் போய்விடவில்லை. 5 ஏக்கருக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே நிலத்தை வாங்குவதற்கும் விற்பதற்கும் உரிமை இருக்கிறது. அது அவருடைய 'பண்டமண்டல் ரைட்ஸ்' இந்தியாவில் நிலத்தை வாங்குவதற்கும் விற்பதற்கும் உரிமை உண்டு.

இன்றையதினம் சர்க்காரே அந்த நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டு, அதை டெனன்ட்ஸ்களுக்கு உரிமையாக்கவேண்டும். அப்படிச்செய்வது ரொம்ப சிக்கல் இல்லாமல் இருக்கும். ஆபத்து ஏற்படாது. இன்றையதினம் கையெழுத்துக்கூட போடத் தெரியாமல் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த சட்ட நுணுக்கங்கள் எல்லாம் தெரியாது. ஆகவே, அவர்கள் மிகச் சுலபமான முறையில் அந்த நிலங்களைப் பெறுவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு நீங்கள் தான் கார்டியன். எனவே,

இந்தச் சட்டத்தை அமுல்படுத்தும் பொறுப்பை நீங்கள் தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆகவே தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

12 மாதமோ, 12 வருஷமோ—அவ்வளவு தவணைகளில் வாங்குவது என்ற முடிவுக்கு வந்ததற்குப் பிறகு தவணைகளில் வாங்கக் கூடிய உரிமையையும் சேர்த்து அரசாங்கமே பொறுப்பை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் இதில் செயல்பட முடியும். ஆனால் பல இடங்களில் விவசாயிகள், அப்பாவிகளாக இயக்கமேதுமில்லாமல், ஸ்தாபனமில்லாமல், இந்த உரிமையைப் பெறுவதற்கு வேறு கட்சிகள் முன்வந்தால், அதை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூட முடியாத நிலையில், கொடுத்த உரிமையை அனுபவிக்கக் கூட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, அவர்களுக்கும் இந்த உரிமைகளைக் கொடுக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். நாங்கள் இதில் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். இப்படி மாற்றிக்கொண்டு வருவது தான் நல்லது.

ரிசம்பஷன் பற்றி பலர் பேசினார்கள். ஒருவன், பைத்திய மாகவோ, திறமையற்றவனாகவோ, அல்லது ஒரு விதவையாகவோ இருந்தால், இப்படிப்பட்ட இனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பதைப்பற்றி சிந்திக்கலாம். அவர்கள் இந்த குத்தகையை தொடர்ந்து வைத்துக்கொண்டிருக்க அனுமதி அளிக்கலாம். புத்தி சுவாதீனமற்றவர்கள், வேறு வழியே இல்லாமல், வாழ்வதற்கு இதையே நம்பி இருக்கக்கூடிய விதவைகள் ஆகியவர்கள் பற்றி சீக்கிரத்தில் முடிவுக்கு வந்து விடலாம். செலக்ட் கமிட்டியில் வாதப்பிரதிவாதங்கள் தான் அதிகமாக இருக்குமே தவிர, நிலைமையைக் குழப்பவேண்டுமென்று நினைக்கிற குழப்பவாதிகள் பண்டிதர்கள் விவாதம் பண்ணுகிற அளவுக்குத்தான் செலக்ட் கமிட்டி இருக்குமே தவிர, வேறெதுவும் நடக்காது. காரியத்தை சீக்கிரமாகச் செய்ய வேண்டும், சுருக்கமாகச் செய்ய வேண்டும். மக்களுக்கு எதையும் சூடாகத் தரவேண்டும். எனவே, செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டிய தேவையில்லை என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, பொறுக்குக் குழு போடுவதன் காரணமாக பிரச்சினை ஆறிவிடும், இடையிலுள்ள ஒருமாத காலத்தில் இந்தப் பிரச்சினையின் சூட்டை தணித்துவிடக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடக் கூடும் என்ற கருத்தினை பெரியவர் மணலி அவர்கள் எடுத்துச்சொன்னார்கள். நான், இந்த இரண்டிற்கும் பொதுவான ஒரு கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். விவாதம் நாளைக்கும் தொடர்ந்து நடைபெற விருக்கின்றது. ஆகவே, பொறுக்குக் குழுவுக்கு விடாமலும், அதே நேரத்தில் எல்லாத் தலைவர்களையும் கலந்து ஒரு ஏற்பாட்டினைச் செய்வது நல்லதாக இருக்குமென்ற வகையில், அந்த ஏற்பாட்டினைச் செய்துகொள்ள வேண்டி, இன்று மாலை நான்கு மணிக்கு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எல்லாத் தலைவர்களையும் சந்தித்துப் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். குறிப்பிட்ட சில தலைவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் கேட்கப்படவில்லை. அவ்வாறு நான்கு மணிக்கு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களும், மற்ற தலைவர்களும் பேசிய பிறகு, நானும், அவரும், சட்டத் துறையிலுள்ளவர்களும் பேசி நாளைக்கு முடிவு செய்து கொள்ளலாம். இந்தப் புதிய ஏற்பாட்டிற்குக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியும், ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, எங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் நாங்கள் ஒத்துழைக்கத்தயாராக இருக்கிறோம். தாராளமாக, 4 மணிக்கு வரத் தயாராக இருக்கிறோம், கருத்துக்களைச் சொல்லவும் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, நாங்களும் வந்து எங்கள் கருத்தைச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, முஸ்லீம் லீக் கட்சியினர் விருந்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஐந்து நிமிடங்களுக்கு முன்னால் எங்களை விட்டால் போய்ச் சேருவதற்கு வகையாக இருக்கும். (குறுக்கீடு) நாங்கள் மட்டுமல்ல, எல்லோரும் தான்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இந்தக் கருத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு கட்சித் தலைவர்கள் மட்டுமல்லாமல், கட்சிச் செயலாளர்களும் அழைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொளகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கட்சித் தலைவருக்குத் துணையாக யார் வேண்டுமானாலும் வரலாம். துணையாக இருந்து கருத்து பரிமாறிக்கொள்ளலாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இப்போது எல்லோரும் விருந்துக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஸ்ஸுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கமிட்டி ரூம் காலியாக இருக்கிறதா என்பதை அறிந்து காலியாக இருந்தால், கமிட்டி ரூமிலேயே விவாதத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : என், உங்களுடைய அறை போதாதா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கமிட்டி ரூம்தான் இருக்கிறதே—என்பதால் தான் சொன்னேன்.

(திரு. மணலி கந்தசாமி எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் தம்முடைய பேச்சை நாளைக்குத் தொடரலாம்.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று பேரவை நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.25 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

(6) பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders.*

92. Notification issued with G.O. Ms. No. 2649, Rural Development and Local Administration, dated the 22nd December 1972, in regard to certain amendments to the Rural Development and

1973 ஏப்ரல் 2]

Local Administration Department Notification II-2 No. 380 of 1961, published at pages 211 to 212 of Part II—Section 2 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 24th May 1961, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

93. Notification issued with G.O. Ms. No. 393, Rural Development and Local Administration, dated the 27th February 1973, in regard to date of commencement of the Tamil Nadu District Municipalities (Amendment) Act, 1972 (Tamil Nadu Act 5 of 1973). [Laid on the Table of the House under section 304 (*d*) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

94. Notification issued with G.O. Ms. No. 2154, Rural Development and Local Administration, dated the 10th October 1972, in regard to specification of number of Councillors of certain Municipalities with effect on and from the date of next ordinary elections. [Laid on the Table of the House under section 304 (*d*) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

B. *Reports, Notifications and Other Papers*

155. Notification issued with G.O. Ms. No. 502, Industries, dated the 22nd March 1973 making the Tamil Nadu Cement Distribution (Licensing and Regulation) Order, 1973.

@ 156. The Tamil Nadu Cultivating Tenants (Right to purchase Land Owners ' Rights) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 11 of 1973).

† 157. Interim Report of the Committee of Privileges in regard to certain matters of privileges referred to it for examination and report.

158. List of Unstarred Questions and Answers Nos. 1 to 16.

£ 159. The Tamil Nadu General Sales Tax (Amendment) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 12 of 1973).

@ Despatched to Members on 30—3—1973.

† Laid on the Table of the House on 31—3—1973.

£ Despatched to Members on 31—3—1973.

இணைப்பு I

(150-ம் பக்கத்தில் வெள்ளிக் குறியிட்ட வினா எண் 601-க்கு விடை.)

Development of Inland Fisheries in Chingleput district

Out of the many ways of supplying fresh fish to a village one way is to develop the tanks in the village by introducing Fish fingerlings in the tanks when they have water, allow them to grow and harvest and sell them to the people in and around the tank and send the surplus to the market. With this aim in view, 37 tanks in Chingleput district have been provincialised for intensive development by the Fisheries Department. Twenty-five lakhs of fish fingerlings composed of Cauvery carps, major carps, common carps and Tilapia are being stocked annually. The fingerlings are brought from Thanjavur, Sathanur, Lalpet and other outstations and stocked in all the 37 provincialised waters free of cost. The fish are grown and the fishery rights either auctioned or leased to nearby fishermen co-operative societies who, in turn, fish these and meet the needs of the people. By leasing or auctioning these tanks, an amount of Rs. 25,000 on an average is realised annually. Last year, the amount fetched was Rs. 33,799.90 p. This scheme not only provides livelihood to the fishermen but also helps the people to get fresh fishes. Under this scheme, an average of 15 co-operative societies are benefited. The estimated catch from these tanks is 1,000 tonnes.

2. Besides these provincialised waters, there are tanks and wells vested with panchayats and panchayat unions. The panchayat unions or panchayats are supplied with fish fingerlings at subsidised cost and they stock the fingerlings in their tanks. Every year, a grant of Rs. 20,000 is distributed to the panchayat unions to buy fingerlings for stocking their tanks, to renovate fallen tanks and to protect the inlet or outlet of tanks where they have introduced fish fingerlings.

3. There are also demonstration tanks numbering 21 in all the places where there is a sub-office. These are located in Kanchipuram, Sriperumbudur, Ponneri, Tiruthani, Poondi and Chingleput. These tanks serve as model tanks where fish breeders are kept and raised. The unwanted fish are also sold from these tanks daily for the benefit of the local fish eating people. Last year, the fish landings from these were, 3,776.550 kgs. and the amount realised by their sale was Rs. 4,787.82 p.

4. This district is endowed with one reservoir at Poondi. The fishery in this reservoir is also being developed. Annually, five lakhs fish fingerlings are stocked in this reservoir. Fishing is allowed by the licence method. There are 400 fishermen in and around the reservoir who depend on it for livelihood. The licence fee ranges from Re. 1 to Rs. 20 per month according to the tackle used. The licence fee realised last year was Rs. 1,086. The estimated fish landings by these licensees is 100 tonnes per annum. Besides licensees, the department has also introduced non-traditional way of fishing to be followed in deep waters by the fishermen. The landings by the Department by this demonstration is five tonnes per annum. When the water level in the reservoir goes down below 120 feet M.S.L. the department conducts major exploitation of fishery after consulting other concerned departments. The last major fishery was in 1969 and the amount realised by the department was Rs. 4,259 after allowing due share to the fishermen.

5. There is a fish farm attached to the reservoir. This farm is designed to keep fish breaders in large quantities and to produce fish hatchings by inducement. Major carps do not breed in tanks or confined waters. So, they are induced by harmone injections and are made to breed in tubes and in cisterns. Pure breed is obtained and supplied to panchayat unions, private parties and also stocked in the reservoirs. Fifty lakhs of fish hatchlings are produced during good rainy season.

1973 ஏப்ரல் 2]

6. Other experiments such as fish culture in cages, fish culture in circulating water and in running water are also carried on with success. Implementation on a large scale in the field will be done after the economics are worked out and the cost of feed brought down in less than 25 paise per kilo.

7. The fish culture in circulation water and in running water is specially suited for Chingleput district because the agriculturists use pump sets in a large measure for irrigation. The agriculturists can increase their income by adopting fish culture in cages, or allowing them in enclosed channels which take water from the well up to the limit of the actual fields without any extra cust except cost of feed and cost of fish fingerlings. The experiment has been initiated at Poondi.

8. Under the Socio-Economic Programme, the department is issuing long term loans, medium term loans, housing loan and nylon at subsidised rate and has set up ice plants and freezing plant. Roads are also constructed where necessary to connect fishing villages to main roads, and vehicles provided to facilitate the quick transport of fish catches to marketing centres.

9. The estimated landings of fish in the Chingleput district is about 40,000 tonnes of which one third is from inland waters. There are 26 inland fishermen societies which have formed into a Federation.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்நாட்டு மீனள மேம்பாடு.— கிராமத்தில் புத்தம் புதிய மீன்களை வழங்கும் பல வழிகளுள், கிராமத்தில் உள்ள ஏரிகளில் அவற்றில் தண்ணீர் இருக்கும் போது—மீன் குஞ்சுகளை விட்டு ஏரியை மேம்படுத்தி அவற்றை வளரவிட்டு நன்றாக வளர்ந்தவுடன் அவற்றை ஏரியைச் சுற்றியுள்ள பகுதி மக்களுக்கு விற்று எஞ்சியுள்ளதை அங்காடிக்கு அனுப்புவது ஒரு வழியாகும். இந்த நோக்கத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள 37 ஏரிகள் மும்மர

[1973 ஏப்ரல் 2

மேம்பாட்டுக்காக மீனளத் துறையால் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டுள்ளன. காவிரியில் வாழும் மீன் வகைகள், பெரிய மீன்கள், சாதாரண மீன்கள், திலாபியா வகை மீன்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்ட 25 லட்சம் மீன் குஞ்சுகள் ஆண்டுதோறும் ஏரிகளில் விடப்பட்டு வருகின்றன. இந்த மீன்கள் தஞ்சாவூர், சாத்தனூர், லால்பேட்டை ஆகிய இடங்களிலிருந்தும் ஏனைய இடங்களிலிருந்தும் கொண்டு வரப்பட்டு மீனளத் துறையால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட 37 ஏரிகளில் இலவசமாக விடப்படுகின்றன. இந்த மீன்கள் வளர்க்கப்பட்டு மீன்பிடி உரிமைகள் அண்மையில் உள்ள மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ஏலத்தில் விடப்படுகின்றன அல்லது குத்தகைக்கு விடப் படுகின்றன. அவர்கள் இந்த ஏரிகளில் மீன் பிடித்து மக்களின் தேவையை நிறைவு செய்கின்றனர். இந்த ஏரிகளில் மீன் பிடிக்கும் உரிமையை ஏலத்தில் அல்லது குத்தகைக்கு விடுவதால், ஆண்டுதோறும் சராசரியாக ரூ. 25,000 வருவாய் கிடைக்கிறது. கடந்த ஆண்டில் இந்த வகையில் கிடைத்த தொகை ரூ. 33,799.90; இத்திட்டம் மீனவர்களுக்கு வாழ்க்கை வசதி அளிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் மக்களுக்குப் புத்தம் புதிய மீன்கள் கிடைக்கவும் உதவுகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் சராசரியாக 15 கூட்டுறவுச் சங்கள்கள் பயனடைகின்றன. இந்த ஏரிகளில் 1,000 டன் மீன்கள் பிடிக்கப்படுகின்றன.

2. மீனளத் துறையால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இந்த ஏரிகளைத் தவிர ஊராட்சிகளிடமும், ஊராட்சி ஒன்றியங் களிடமும் நிலைபெற்றுள்ள ஏரிகளும் கிணறுகளும் உள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ஊராட்சிகளுக்கும் குறைந்த விலையில் மீன் குஞ்சுகள் வழங்கப்படுகின்றன. அவர்கள் அவற்றை தங்களுடைய ஏரிகளில் வளர்க்கின்றனர். தங்களுடைய ஏரிகளில் மீன் வளர்க்க மீன் குஞ்சுகளை வாங்கவும், தூர்ந்து போன ஏரிகளைச் சீரமைக்கவும், துறையால் வழங்கப்பட்ட மீன் குஞ்சுகள் விடப்பட்ட ஏரிகளில் நீர் பாயும் வழியையும், வடிகாலையும் பாதுகாக்கவும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஒவ்வொராண்டும் ரூ. 20,000 மானியமாக வழங்கப்படுகிறது.

1973 ஏப்ரல் 2]

3. துணை அலுவலகங்கள் உள்ள இடங்களில் கட்டுப்புல விளக்க ஏரிகள் 21 இருக்கின்றன. இவை காஞ்சிபுரம், ஸ்ரீபெரும்புதூர், பொன்னேரி, திருத்தணி, பூண்டி, செங்கற்பட்டு ஆகிய இடங்களில் உள்ளன. இந்த ஏரிகள், மாதிரி ஏரிகளாகத் திகழ்கின்றன. இவற்றில் மீன்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன. உள்ளூர் மக்களின் பயனுக்காக இந்த ஏரிகளில் உள்ள தேவையில்லாத மீன்கள் நாள்தோறும் விற்கப்படுகின்றன. கடந்த ஆண்டு, இந்த ஏரிகளில் கிடைத்த மீன்கள் 3,776,550 கிலோ கிராமாகும், அவைகளை விற்றதனால் கிடைத்த தொகை ரூ. 4,787.82 காசாகும்.

4. இந்த மாவட்டத்தில் பூண்டியில் நீர்த்தேக்கம் ஒன்று உள்ளது. இந்த நீர்த்தேக்கத்தில் மீனளம் மேம்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆண்டுதோறும் 5 லட்சம் மீன் குஞ்சுகள் இந்த நீர்த்தேக்கத்தில் வளர்க்கப்படுகின்றன. உரிமம் வழங்கும் முறை மூலம் இந்த நீர்த்தேக்கத்தில் மீன் பிடிக்க அனுமதிக்கப்படுகிறது இந்த நீர்த்தேக்கத்தைச் சுற்றி 400 மீனவர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் இத்தொழிலை நம்பித் தம் வாழ்க்கையை நடத்தி வருகின்றனர். மீன் பிடிக்கும் சாதனத்தையொட்டி உரிமக் கட்டணம் திங்களொன்றுக்கு ரூ. 1-லிருந்து ரூ. 20 வரை விதிக்கப்படுகிறது. கடந்த ஆண்டில் உரிமக் கட்டணமாக வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 1,086 இந்த உரிமதாரர்களால் பிடிக்கப்பட்ட மீனின் மதிப்பு ஆண்டொன்றுக்கு 100 டன்னாகும். உரிமதாரர்கள் தவிர மீனவர்கள் பின்பற்றப்பட வேண்டிய ஆழ்பகுதி மீன் பிடி முறையையும் துறை தொடங்கியுள்ளது. இவ்விளக்க முறையின் மூலம் துறையால் பிடிக்கப்பட்ட மீன்கள் ஆண்டொன்றுக்கு 5 டன்னாகும். நீர்த்தேக்கத்தில் உள்ள நீரின் மட்டம் 120' கடல் நீர் மட்டத்திற்குக் கீழே உள்ளபோது, சம்பந்தப்பட்ட பிற துறைகளைக் கலந்த பின்னர் பெரிய அளவில் மீன்பிடிக்கும் பணியைத் துறை நடத்துகிறது. இறுதியாக பெரிய அளவில் மீன் பிடித்தல் பணி 1969-ல் நடத்தப்பட்டது. மீனவர்களுக்குச் சேர வேண்டிய பங்கினைக் கொடுத்த பின்னர் துறைக்குக் கிடைத்த வருவாய் ரூ. 4,259.

5. நீர்த்தேக்கத்தோடு இணைந்த மீன் பண்ணை ஒன்று உள்ளது, பெரிய அளவில் மீன்களை வளர்ப்பதற்காகவும், செயற்கை முறையில் மீன் குஞ்சுகளைப் பொறிக்கவும் இப்பண்ணை ஏற்படுத்தப்

பட்டது. பெரிய மீன்கள் ஏரிகளிலோ அல்லது நீரோட்ட மில்லாத தண்ணீரிலோ வளராது. எனவே, அவைகளுக்கு ஹார்மோன் ஊசி போடப்பட்டு குழல்களிலும் தொட்டிகளிலும், முட்டையிடுமாறு செய்யப்படுகின்றன. நல்ல மீன்கள் வாங்கப் பட்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும், தனிப்பட்டவர்களுக்கும் வழங்கப்படுகின்றன. அவைகள் நீர்த்தேக்கங்களிலும் வளர்க்கப் படுகின்றன. மழைக் காலங்களில் செயற்கை முறையில் 50 லட்சம் மீன் குஞ்சுகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

6. தொட்டியில் மீன் வளர்த்தல், சுழல் நீரிலும் ஓடும் நீரிலும் மீன் வளர்த்தல் போன்ற பிற சோதனைகளும் வெற்றியுடன் நடத்தப்படுகின்றன. இவற்றிற்கான செலவு மதிப்பீடுகள் கணக்கிடப்பட்டு இவைகளின் உணவுச் செலவு கிலோ ஒன்றுக்கு 25 காசுக்கும் குறைவாகக் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர்தான் இத் துறையில் பெரிய அளவில் மீன் வளர்க்கும் முறை செயல்படுத்தப் படும்.

7. சுழல் நீரிலும், ஓடும் நீரிலும் மீன் வளர்ப்பது செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்குச் சிறப்பாகப் பொருந்துகின்றது. ஏனெனில், உழவர்கள் பாசனத்திற்காக விசையேற்றங்களை அதிக அளவில் பயன்படுத்துகின்றனர். உழவர்கள் தொட்டிகளில் மீன்களை வளர்க்கலாம் அல்லது கிணற்றிலிருந்து வயல் வரப்புவரை நீர் எடுத்துச் செல்லும் கரை அமைக்கப்பட்ட வாய்க்கால்களில் மீன்களை வளர்க்கலாம். இதன் மூலம் மீன் உணவுச் செலவும் செயற்கை முறை மீன் குஞ்சுகளுக்காகும் செலவு தவிர, வேறு செலவு எதுவும் இல்லாமல் உழவர்கள் தங்களுடைய வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ள இயலும். இப்பரிசோதனை பூண்டியில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

8. சமூகப் பொருளாதாரத் திட்டத்தின் கீழ், நீண்ட காலக் கடன்கள், நடுத்தரக்காலக் கடன்கள் வீட்டு வசதிக் கடன், குறைந்த விலையில் நைலான் வலை வழங்கல் ஆகியவற்றை துறை வழங்குகிறது. மேலும் குளிர்பதன எந்திரங்களையும் உறைய

1973 ஏப்ரல் 2]

வைக்கும் எந்திரங்களையும் அமைத்துள்ளது. மீனவர் கிராமங்களை முக்கிய சாலைகளோடு இணைக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ள இடங்களில் சாலைகளும் போடப்படுகின்றன. மீன் பிடிக்கும் இடத்திலிருந்து மீனை அங்காடிக்கு விரைவாகக் கொண்டு செல்லும் வகையில் வண்டிகளும் கொடுக்கப்படுகின்றன.

9. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் 40,000 டன் மீன்கள் பிடிக்கப் படுகின்றன. அதில் மூன்றில் ஒரு பகுதி உள்நாட்டு நீர் நிலைகளில் பிடிக்கப்படுவதாகும். உள்நாட்டு மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 26 உள்ளன. அவை ஒரு கூட்டமைப்பாக அமைந்துள்ளன.

இணைப்பு —II

[175-ம் பக்கத்தில் 12-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிடாத வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

பாடல் : புத்தம் புதியதொரு திட்டம் வருகுது
அத்தனையும் உங்களுக்கே
செலவோ ஒரு ரூபாய்
வரவோ ஒரு லட்சம்.

ஆண் : தமிழக பரிசுச் சீட்டின் புதியத் திட்டப்படி
முதல் பரிசு வரிசைக்கும் லட்சம் உண்டு.

பெண் : ஆறுதல் பரிசுகளும் உண்டு.

ஆண் : தமிழகப் பரிசுச் சீட்டின் வருவாய்
மக்கள் நல் வாழ்வுக்கே பயன்படுகிறது.

பெண் : வாங்கிடுவீர் தமிழகப் பரிசுச் சீட்டு!

பாடல் : புத்தம் புதியதொரு திட்டம் வருகுது
அத்தனையும் உங்களுக்கே!

பாடல் : தமிழக அரசின் பரிசுச் திட்டம்! பரிசுத் திட்டம்!!
நம்மை கூவுது! நம்மை நாடுது ஆஹா
ஆயிரமாயிரம் பரிசுகள் நமக்காக காத்திருக்குது
தமிழக அரசின் பரிசுத் திட்டம்! பரிசுத் திட்டம்!

ஆண் : தமிழகப் பரிசுச் சீட்டின் புதியத் திட்டப்படி
முதற் பரிசு வரிசைக்கும் லட்சம் உண்டு.

பெண் : ஆறுதல் பரிசுகளும் உண்டு.

ஆண் : தமிழகப் பரிசுச் சீட்டின் வருவாய்
மக்கள் நல் வாழ்வுக்கே பயன்படுகிறது.

பெண் : வாங்கிடுவீர் தமிழகப் பரிசுச் சீட்டு !

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS